gazetaSGH

PISMO SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ W WARSZAWIE

ISSN 1644-2237 nr 4 (369) jesień 2022

SGH w CIVICA

Nowy etap rozwoju Europejskiego Uniwersytetu Nauk Społecznych

→ STR. 34

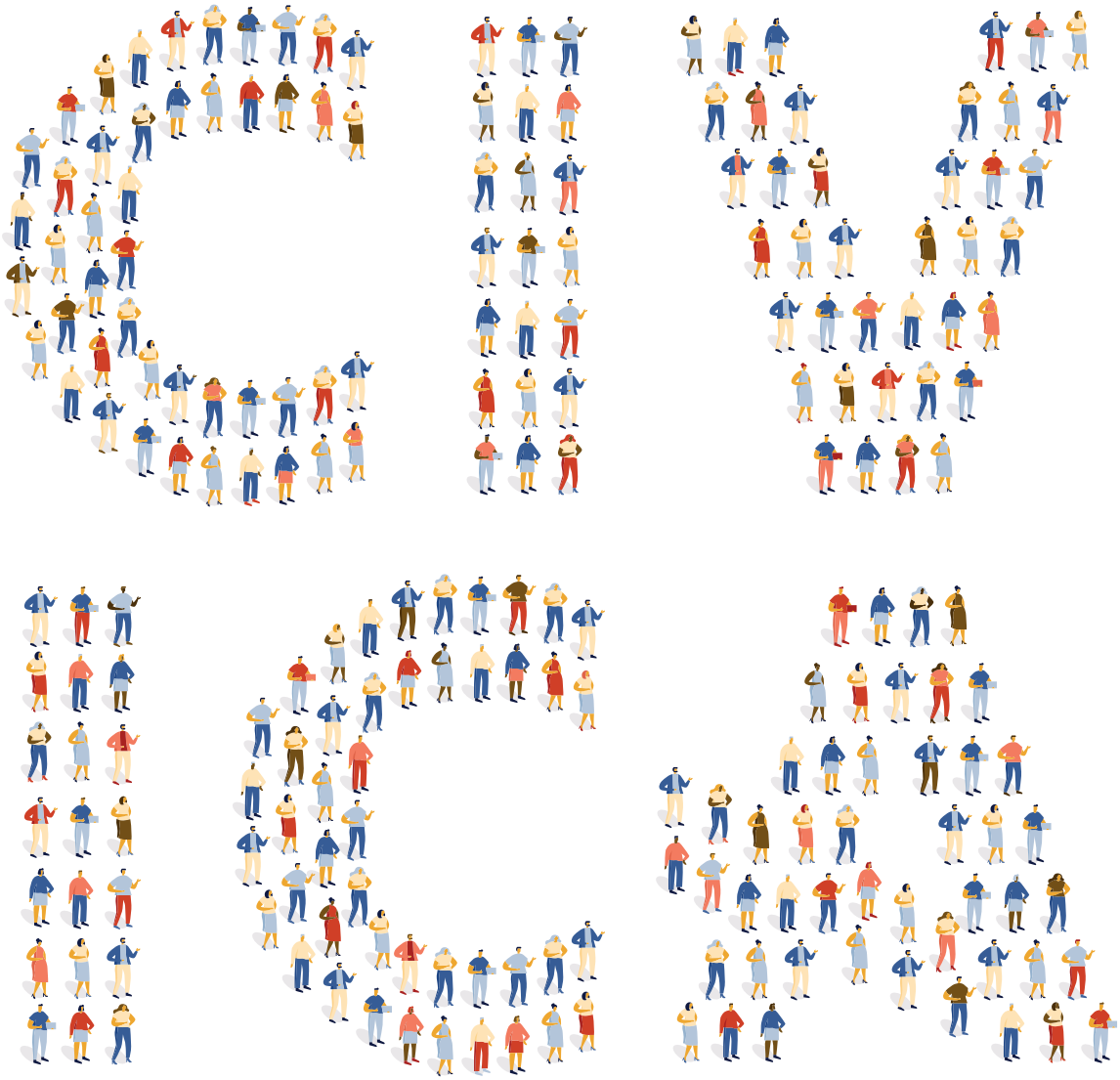

SGH

KAMIEŃ WĘGIELNY WMUROWANY!
Powstaje Centrum Przestrzeni Innowacyjnej SGH

→ STR. 10

EUROPA W OBLICZU NOWYCH WYZWAŃ
SGH na XXXI Forum Ekonomicznym w Karpaczu

→ STR. 22

ROBIĘ TO, CO KOCHAM
Rozmowa z dr Ireną Eris, laureatką Nagrody Gospodarczej SGH 2022

→ STR. 28

50 LAT BADANIA KONIUNKTURY W POLSCE
Złoty jubileusz Instytutu Rozwoju Gospodarczego

→ STR. 41

DAY 1.

Make an impact on more than just your career

We are hiring!

To join our team,
visit **pgcareers.com**

P&G +me MUTUAL = SUCCESS

head & shoulders always Gillette

jesień 2022

str. 3
„Gaudeamus igitur!”

str. 22
Strefa SGH w Karpaczu

str. 41
50 lat IRG

LUDZIE I WYDARZENIA

3 „Gaudeamus igitur!” znów radośnie rozbrzmiało w SGH
8 Sukces to wypadkowa intuicji i codziennej pracy → WYSTĄPIENIE JM REKTORA SGH
10 Kamień węgielny wmurowany!
13 Kilka refleksji o młodości i studiowaniu → MARTA EKNER
14 Jak być dobrą matką/ojcem „na doktoracie” i nie zwariować → ALEKSANDRA TOŁCZYK
15 Wystawa upamiętniająca prezydenta RP Stanisława Wojciechowskiego
16 Kalejdoskop: czerwiec-wrzesień 2022 r.

STREFA SGH

22 Europa w obliczu nowych wyzwań
26 Inicjatywa ESG → PIOTR GLEN

ROZMOWA NUMERU

28 Robię to, co kocham – rozmowa z dr Ireną Eris → KAROLINA CYGONEK, MAGDALENA ŚWIĘCICKA
31 Nagroda Gospodarcza SGH 2022

TEMAT Z OKŁADKI

34 Europejski Uniwersytet Przyszłości → ANNA WDOWIŃSKA
36 150-lecie Sciences Po → MARIUSZ SIELSKI
38 CIVICA – akademicka kultura dostępności → JUSTYNA KAPTURKIEWICZ

DEBATY, KONFERENCJE, WYKŁADY...

41 Złoty jubileusz Instytutu Rozwoju Gospodarczego → BARBARA CIEŚLIK
44 SGH na EFNI 2022 → KAROLINA CYGONEK

OTWARTA NAUKA

46 Co nowego w otwartej nauce w SGH w roku akademickim 2022/2023? → ANNA ANETTA JANOWSKA

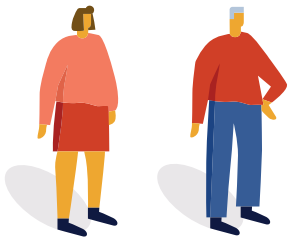

str. 34
Misja SGH w CIVICA

W NUMERZE

Jesień to czas, gdy społeczność Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie z pełną parą i entuzjazmem wraca do codziennych zajęć. To także czas inauguracji (str. 3), konferencji (XXXI Forum Ekonomiczne w Karpaczu – str. 22), nawiązywania relacji (Young Professional MBA – str. 59) czy przyznawania Nagrody Nobla m.in. w dziedzinie ekonomii (str. 80).

Starając się o członkostwo w CIVICA (str. 34), myśleliśmy o naszym największym kapitale na przyszłość – młodzieży studiującej w SGH. To na naszej uczelni spoczywa odpowiedzialność za budowę tożsamości studenckiej w ramach idei Uniwersytetu Europejskiego. Konferencja jubileuszowa w Paryżu z okazji 150-lecia założyciela aliansu, Sciences Po (str. 36), potwierdza, że jesteśmy widoczni na arenie Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego, co bardzo nas cieszy i zmusza do jeszcze większych wysiłków. Robocza wizyta przedstawicieli SGH w legendarnej London School of Economics (str. 38) już wkrótce przełoży się na intensywniejszy rozwój akademickiej kultury dostępności w naszej Alma Mater. Niech łączą nas przekonania i odmienności.

Kształcąc liderów, korzystamy z doświadczeń i wiedzy najlepszych – wywiad z dr Ireną Eris, laureatką Nagrody Gospodarczej SGH 2022 (str. 28), wspomnienie o prof. Ronaldzie W. Jonesie (str. 76), wystawa z okazji nadchodzącego jubileuszu stulecia wyboru Stanisława Wojciechowskiego („prezydenta z SGH") na urząd prezydencki (str. 15) zmuszają do refleksji i czerpania z już gotowych rozwiązań.

Mimo trudnej sytuacji na Ukrainie i wszechobecnych kryzysów w Europie, życzymy wszystkim udanego i spokojnego roku akademickiego 2022/2023. We wspólnocie siła!

Redakcja

JAKOŚĆ KSZTAŁCENIA

48 W jaki sposób „kształtujemy liderów" → JAKUB BRDULAK

ETYKA I RÓWNE TRAKTOWANIE

51 Etyka w SGH → EWA JASTRZĘBSKA

52 Plan Równości Płci w SGH → IGA MAGDA

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

54 Niemieckojęzyczna Szkoła Letnia SGH → JÜRGEN WANDEL, GALINA WANDEL

55 Orientation Week 2022 → MAŁGORZATA CHROMY

56 Estoril Conferences → ANETA SZYDŁOWSKA, RAFAŁ MRÓWKA

57 Block Seminar → JOANNA ŻUKOWSKA, ANETA SZYDŁOWSKA

59 Young Professional MBA → JÜRGEN WANDEL, GALINA WANDEL

61 SGH na EAIE 2022 w Barcelonie → AGNIESZKA KÜHNL-KINEL

62 SGH w UE, UE w SGH → MAŁGORZATA MOLĘDA-ZDZIECH

63 SKN Odbudowy Ukrainy na EFNI → WALERIA HORODNIA

KARIERA

65 Staż i praca w banku? Dlaczego nie! – rozmowa z Dariuszem Koprzywą → KAROLINA STOGIDIS

WSPÓŁPRACA Z OTOCZENIEM

67 Indeks Zdrowych Miast → KAROLINA CYGONEK

ABSOLWENCI

68 Stacjonarnie i wirtualnie → JUSTYNA KOZERA

SPORT

70 AZS SGH organizatorem Akademickich Mistrzostw Polski w sezonie 2022/2023! → MAGDALENA BRYK

71 Kacper Kopka akademickim mistrzem świata w brydżu sportowym! → MAGDALENA BRYK

HISTORIA

72 Kustosz → MARZENA WRÓBLEWSKA

74 Wolnomularz → PAWEŁ TANEWSKI

WSPOMNIENIE

76 Nasz mentor i przyjaciel → ELŻBIETA CZARNY, PAWEŁ FOLFAS, ANDŻELIKA KUŹNAR, ELIZA PRZEŹDZIECKA, MAGDALENA SŁOK-WÓDKOWSKA

KSIĄŻKI

78 Nowości Oficyny Wydawniczej SGH → ELŻBIETA JEDNOROWSKA

LAST BUT NOT LEAST

80 Badania nad bankami i kryzysami finansowymi → KAROLINA CYGONEK

gazetaSGH

PISMO SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ W WARSZAWIE
Numer 4 (369), jesień 2022, ISSN 1644-2237

WYDAWCA
Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

ADRES REDAKCJI
Szkoła Główna Handlowa w Warszawie
Biuro Rektora, Zespół Promocji
al. Niepodległości 162
bud. G, pok. 147
02-554 Warszawa
gazeta.sgh.waw.pl
www.issuu.com/gazetaSGH

PROJEKT GRAFICZNY I SKŁAD
RZECZYOBRAZKOWE

KOREKTA
Violetta Kownacka

REDAKCJA
Redaktor naczelny: Jan Andrzej Nicał (jnical@sgh.waw.pl)

ZESPÓŁ: Karolina Cygonek (Zespół Prasowy SGH), Magdalena Święcicka (Zespół Prasowy SGH), Izabela Godlewska („SGH Magazine"), Julita Panufnik (Klub Partnerów SGH), Lidia Jastrzębska, Agnieszka Pietrzak-Kirkiewicz, Anna Wdowińska, Małgorzata Chromy (programy międzynarodowe), Paweł Tanewski (historia i tradycje akademickie), Magdalena Bryk (sport), Elżbieta Jednorowska (książki)

FOTOGRAFIE
Marcin Flis, Maciej Górski, Paweł Gołębiowski

Opinie wyrażane w piśmie są opiniami autorów i nie muszą odzwierciedlać stanowiska Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie. Redakcja nie odpowiada za treść reklam i materiałów promocyjnych, przygotowanych przez firmy. Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania, adiustowania i redagowania tekstów, zmiany tytułów oraz odmowy publikacji tekstów niezamówionych. Czekamy na Państwa opinie i uwagi: gazeta@sgh.waw.pl

NAKŁAD
1500 egz.

DRUK I OPRAWA
Agencja Reklamowa TOP

FOT. ARCHIWUM SGH

„Gaudeamus igitur!" znów radośnie rozbrzmiało w SGH

W Szkole Głównej Handlowej w Warszawie 12 października odbyła się uroczysta inauguracja roku akademickiego 2022/2023. Tradycyjnie uroczystość rozpoczął Chór SGH, wykonując „Mazurka Dąbrowskiego" i „Odę do radości". W ceremonii uczestniczyła wspólnota akademicka SGH – władze rektorskie i administracyjne, pracownicy naukowo-dydaktyczni, studenci, doktoranci – oraz przedstawiciele władz państwowych i zaproszeni goście.

WYSTĄPIENIE JM REKTORA SGH

Wszystkich zgromadzonych w Auli Głównej serdecznie powitał Jego Magnificencja Rektor SGH prof. Piotr Wachowiak, który w swoim wystąpieniu zwrócił się przede wszystkim do młodzieży: „(...) chciałbym powitać w murach SGH studentów, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich nowych studentów i doktorantów. Wnosicie do naszej uczelni młodość, entuzjazm, chęć pogłębiania wiedzy, młodzieńczy bunt i marzenia. Są to nieodzowne warunki przetrwania każdej społeczności, które sprawiają, że i nasza uczelnia tętni życiem. Niech ten rozpoczynający się rok będzie dla Was źródłem radości i początkiem wielkich projektów. Korzystajcie ze wszystkich wspaniałych możliwości, jakie przed Wami otwierają się w naszej Alma Mater. Podejmujcie Wasze decyzje w sposób odpowiedzialny, pamiętając, że najczęściej dotyczą również innych osób. Niech ten rozpoczynający się rok będzie dla Was źródłem radości i satysfakcji".

Profesor Piotr Wachowiak odniósł się także do krwawej i bezsensownej wojny, która toczy się za naszą wschodnią granicą: „W obecnej dobie Ukraina i jej obywatele, którzy stawiają czoła ro-

Transmisja z wydarzenia jest dostępna na kanale
→ **YOUTUBE SGH**

Wystąpienie inauguracyjne rektora SGH prof. Piotra Wachowiaka → str. 8.

Jest mi niezmiernie miło powitać wszystkich, którzy przyjęli nasze zaproszenie do udziału w uroczystości – pracowników, emerytowanych pracowników, studentów, doktorantów oraz dostojnych gości – zarówno w Auli Głównej, jak i uczestniczących online. Szczególnie serdecznie witam przyszłość naszej Alma Mater – studentów i doktorantów pierwszego roku!

syjskiej agresji w imię wolności i demokracji Europy oraz całego wolnego świata, potrzebują stałego wsparcia. Okazanie takiej pomocy jest dziś naszym moralnym obowiązkiem i powinnością". Rektor SGH mówił też o kryzysach i wstrząsach, które zakłócają funkcjonowanie gospodarek nie tylko w Europie.

Przechodząc z kolei do bardziej optymistycznej części swojego wystąpienia, prof. Wachowiak wspomniał o nowych planach, inwestycjach i wyzwaniach, jakie stoją przed SGH. Zaznaczył też, że nowy rok akademicki będzie upływał pod hasłem „Stanisław Wojciechowski – prezydent z SGH": „(...) w tym roku obchodzimy 100. rocznicę wyboru profesora naszej uczelni, Stanisława Wojciechowskiego, na urząd Prezydenta RP. Dlatego też serdecznie zapraszam Państwa do odwiedzenia wystawy, którą z tej okazji otworzyliśmy dziś wspólnie z Panią marszałek Sejmu RP Małgorzatą Kidawą-Błońską (...)".

OBECNOŚĆ PRZEDSTAWICIELI WŁADZ PAŃSTWOWYCH

Doniosłym punktem wydarzenia było odczytanie przez zastępcę szefa Kancelarii Prezydenta RP, ministra **Piotra Ćwika**, listu prezydenta **Andrzeja Dudy**: „Łączę się z Państwem w świętowaniu

tego szczególnego dnia i z tej okazji wyrażam najwyższe uznanie dla zasług i dokonań najstarszej polskiej uczelni ekonomicznej. Bardzo się cieszę, że szkoła kultywuje wspaniałe tradycje z czasów II Rzeczypospolitej, gdy wśród wielu znakomitych profesorów wykładał tutaj prezydent Stanisław Wojciechowski. Jednocześnie chcę pogratulować Państwu wielu sukcesów i stałego rozwoju uczelni, czego symbolem jest powstające Centrum Przestrzeni Innowacyjnej SGH (...)".

Po odczytaniu słów prezydenta RP, skierowanych do uczestników inauguracji roku akademickiego, minister Piotr Ćwik wręczył odznaczenia państwowe pracownikom SGH.

Srebrny Krzyż Zasługi za dokonania w sferze rozwoju nauki – dr hab. Grażyna Aniszewska-Banaś, prof. SGH; Grzegorz Augustyniak; dr hab. Andrzej Kobyliński, prof. SGH

Brązowy Krzyż Zasługi – Małgorzata Chromy; dr Patryk Dziurski; dr hab. Dorota Niedziółka, prof. SGH; dr Barbara Trzcińska; Małgorzata Wojakowska-Żeglińska; dr hab. Marcin Wojtysiak-Kotlarski, prof. SGH

Złoty Medal za Długoletnią Służbę (za wzorowe wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej) – Teresa Boroch, dr Hanna Bystrzycka, Agnieszka Dębska, Mirosław Mirosz, Katarzyna Modzelewska, dr Małgorzata Paszula, Anna Senator, Mariola Walczuk, Anna Wielądek, Ewa Wierzbińska

Srebrny Medal za Długoletnią Służbę – Iwona Branicka, Katarzyna Gałka, Anna Jędrzejczyk, Alina Kurzep, Paulina Kwietniewska-Burzyńska, Rafał Raczko, Anna Rek, Grzegorz Roszkowski, Marcin Trojanowski

Brązowy Medal za Długoletnią Służbę – Justyna Gać, Ilona Jastrzębska, Agnieszka Okrojek

FOT. ARCHIWUM SGH (4)

Jako przedstawicielki władz państwowych na uroczystości były także obecne **Małgorzata Kidawa-Błońska** (wicemarszałek Sejmu RP) i minister **Karolina Zioło-Pużuk** (zastępca szefa Kancelarii Senatu RP), która odczytała list od marszałka Senatu, prof. **Tomasza Grodzkiego**: „Szczególne słowa pragnę skierować do studentów rozpoczynających dziś nowy rok akademicki po raz pierwszy. Trafiliście Państwo w wyjątkowym czasie w wyjątkowe miejsce. SGH inspiruje do kreowania odważnych idei, zachęcania do nieoczywistych poszukiwań. Znakomita kadra naukowo-dydaktyczna, innowacyjne rozwiązania i najwyższa jakość kształcenia dają Wam gwarancję, że będziecie doskonale przygotowani do tego, by przejąć od nas pałeczkę w sztafecie pokoleń i odpowiedzialność za naszą ojczyznę. Życzę Wam fascynującej podróży przez studenckie życie. Wykładowcom życzę dalszych sukcesów naukowych i dydaktycznych, a wszystkim pracownikom i przyjaciołom SGH – satysfakcji i dumy z przynależności do wyjątkowej społeczności akademickiej".

Absolwentka SGH, **Justyna Orłowska** (pełnomocnik prezesa Rady Ministrów ds. GovTech oraz pełnomocnik ministra edukacji i nauki ds. transformacji cyfrowej) odczytała z kolei list ministra edukacji i nauki prof. **Przemysława Czarnka**: „Przedsiębiorczość, kreatywność i zaangażowanie to cechy, które od zawsze wyróżniały społeczność SGH. Niedługo zyska ona kolejną misję – przekazania tych umiejętności już nie kilku, ale kilkuset tysiącom młodych ludzi, a to za sprawą wprowadzenia do szkół w całej Polsce przedmiotu «biznes i zarządzanie»".

Tę część uroczystości zakończyła **Renata Kaznowska** (wiceprezydent m.st. Warszawy), odczytując list od prezydenta m.st. Warszawy **Rafała Trzaskowskiego**, który całej społeczności akademickiej złożył najlepsze życzenia z okazji nowego roku akademickiego i pogratulował dotychczasowych sukcesów.

WRĘCZENIE MEDALI ZA ZASŁUGI DLA EDUKACJI

Podczas inauguracji roku akademickiego odbyła się również ceremonia wręczenia Medalu „Za Zasługi dla Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie", której przewodniczył prorektor ds. rozwoju dr hab. Roman Sobiecki, prof. SGH. W tym roku rektor prof. Piotr Wachowiak odznaczył dwie zasłużone osoby: dr **Grażynę Żebrowską** (dyrektor Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej w latach 2020–2022) i **Jerzego Koźmińskiego** (prezesa Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności, ambasadora RP w Waszyngtonie w latach 1994–2000, absolwenta Wydziału Handlu Zagranicznego SGPiS). Natomiast Medal Komisji Edukacji Narodowej, za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania (w roli prowadzącej wystąpiła prorektor ds. nauki dr hab. Agnieszka Chłoń-Domińczak, prof. SGH), otrzymali następujący nauczyciele akademiccy: prof. **Krystyna Poznańska**; dr hab. **Krzysztof Marczewski**, prof. SGH; dr hab. **Teresa Pakulska**, prof. SGH; dr **Elżbieta Malinowska-Misiąg**; dr **Agnieszka Nowak**.

Miłym i wzruszającym akcentem na zakończenie tej części inauguracji roku akademickiego było wykonanie pieśni „Gaude Mater Polonia" przez Chór SGH.

IMMATRYKULACJA I LISTY GRATULACYJNE DLA ABSOLWENTÓW

W tym roku akademickim ceremonii przyjęcia w poczet studentów naszej uczelni przewodniczył prorektor ds. dydaktyki i studentów dr hab. Krzysztof Kozłowski, prof. SGH, a część dotyczącą dokto-

↑ **Krystian Kamyk** z Klubu Partnerów SGH (dyrektor zarządzający firmy Kearney, absolwent SGH) podczas inauguracji roku akademickiego podkreślił, że nasza uczelnia wyjątkowo skutecznie zaszczepia wśród młodych ludzi takie wartości, jak ciekawość i gotowość zadawania bardzo trudnych pytań oraz odpowiedzialność, przedsiębiorczość i solidarność, które są wręcz niezbędne w pracy zawodowej i na każdym etapie życia

→ W tym roku Medal „Za Zasługi dla Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie" otrzymali dr **Grażyna Żebrowska** i **Jerzy Koźmiński**

Gratulujemy tegorocznym zwycięzcom konkursu Żagle Biznesu SGH!

rantów poprowadziła prorektor ds. nauki dr hab. Agnieszka Chłoń-Domińczak, prof. SGH. Wraz z rektorem prof. Piotrem Wachowiakiem wręczyła ona również listy gratulacyjne absolwentom naszej uczelni z okazji 50-lecia immatrykulacji. Wyróżniono następujących pracowników Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie: dr hab. **Marię Bieć**, prof. SGH; dr hab. **Violettę Korporowicz-Żmichowską**, prof. SGH; prof. **Marka Bryksa**; prof. **Marka Rockiego**; prof. **Cezarego Suszyńskiego**.

Na inauguracji roku akademickiego głos zabrali również studenci i doktoranci. W ich imieniu wystąpiły przewodnicząca Samorządu Studentów SGH Marta Ekner i przewodnicząca Samorządu Doktorantów SGH Jolanta Bartoszewska.

Po immatrykulacji studentów i doktorantów, złożeniu przez nich ślubowania i wręczeniu matrykuł ośmiu studentom I i II roku oraz pięciu doktorantom rektor SGH, prof. Piotr Wachowiak, oficjalnie otworzył rok akademicki 2022/2023. W Auli Głównej rozbrzmiała studencka pieśń hymniczna „Gaudeamus igitur!" („Radujmy się więc!").

Inaugurację roku akademickiego zakończył dr hab. **Aleksander Sulejewicz**, prof. SGH, wykładem pt. „Narracyjność ekonomii"

Wydarzenie uświetniła swoim występem na harfie **Julia Monkiewicz**, która wykonała *The Lark from a Farewell to Saint Petersburg* Michaiła Glinki i *Rhapsody for Harp Solo „Olympia" Op. 94* Paula Crestona

ŻAGLE BIZNESU SGH 2022

Podczas inauguracji roku akademickiego prorektor ds. rozwoju dr hab. Roman Sobiecki, prof. SGH, wraz z rektorem prof. Piotrem Wachowiakiem wręczył również nagrody dla laureatów konkursu Żagle Biznesu SGH. W tym roku Grand Prix Żagle Biznesu SGH otrzymały dwie firmy: **Startup Development House** i **foodtech.ac**. Kapituła przyznała także wyróżnienia: w kategorii „organizacja" otrzymała je firma Startup Development House, w kategorii CSR – firma foodtech.ac, a w kategorii „produkt/usługa" zwycięzcą został Instytut Ars Estetica Sp. z o.o.

Artykuł został opracowany na podstawie relacji online opublikowanej na stronie → **GAZETA.SGH.WAW.PL**

FOT. ARCHIWUM SGH (6)

Sukces to wypadkowa intuicji i codziennej pracy

FOT. ARCHIWUM SGH

Wystąpienie JM Rektora SGH

PODCZAS UROCZYSTEJ INAUGURACJI ROKU AKADEMICKIEGO 2022/2023

Szanowni Państwo, Droga Rodzino SGH!

Równo rok temu, gdy w tej samej auli rozpoczynaliśmy poprzedni rok akademicki, naszym głównym zmartwieniem był dramatyczny przebieg epidemii koronawirusa i kondycja gospodarki dotkniętej długim funkcjonowaniem w warunkach zamknięcia. Zachowywaliśmy wtedy umiarkowany optymizm, choć zdawaliśmy sobie sprawę, że pokonywanie skutków epidemii COVID-19 nie będzie łatwe. Nie mogliśmy przecież przypuszczać, że świat znany nam sprzed pandemii legnie w gruzach po zbrojnej napaści Federacji Rosyjskiej na Ukrainę ani że będzie narażony na kolejne, gwałtowne wstrząsy, takie jak wywołane działaniami Moskwy kryzysy energetyczny i migracyjny, oraz zawirowania gospodarcze, takie jak inflacja i obniżenie tempa rozwoju gospodarczego.

W obecnej dobie Ukraina i jej obywatele, którzy stawiają czoła rosyjskiej agresji w imię wolności i demokracji Europy oraz całego wolnego świata, potrzebują stałego wsparcia. Okazanie takiej pomocy jest dziś naszym moralnym obowiązkiem i powinnością. Z tego miejsca pragnę serdecznie podziękować przedstawicielom całej naszej społeczności za okazywaną od wielu miesięcy doraźną pomoc i wsparcie dla uchodźców z Ukrainy. Bardzo wysoko cenimy sobie Państwa zaangażowanie.

Negatywne zjawiska, które jeszcze przed rokiem postrzegaliśmy jako chwilowe, są dziś stałym elementem analiz i prognoz gospodarczych, również tych powstających w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Przytłaczające dla przedsiębiorców są ceny energii elektrycznej, odczuwalny jest wzrost cen produktów i usług niezbędnych do prowadzenia działalności biznesowej. W obecnej sytuacji gospodarczej szczególnie ważna jest spójność między polityką monetarną i polityką fiskalną. Nie można przy tym zapominać o klimacie, obecna sytuacja nie zwalnia bowiem z obowiązku podejmowania działań mających na celu zapobieganie dalszym niekorzystnym zmianom klimatycznym. W obliczu niepewności co do rozwoju sytuacji w najbliższym czasie należy oszczędzać. Działania w tym zakresie muszą podejmować zarówno gospodarstwa domowe, jak i przedsiębiorstwa, oszczędności w gospodarce są bowiem nieuniknione.

Liderzy, których od dziesiątków lat kształtujemy w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, muszą być dziś – bardziej niż kiedykolwiek – przygotowywani do stawiania czoła rosnącym i długotrwałym wyzwaniom. Stawką jest dobrostan społeczny i kondycja polskiej gospodarki.

„Żyjemy w czasach wielkich odmian porządku europejskiego, wśród których ostanie się tylko ten naród, który zdobędzie się na największą pracę, połączoną z największym wysiłkiem [pogłębiania] wiedzy" – pisał w maju 1919 r. Stanisław Woj-

> *Liderzy, których od dziesiątków lat kształtujemy w SGH w Warszawie, muszą być dziś – bardziej niż kiedykolwiek – przygotowywani do stawiania czoła rosnącym i długotrwałym wyzwaniom. Stawką jest dobrostan społeczny i kondycja polskiej gospodarki.*

dr hab. **Piotr Wachowiak**, prof. SGH, rektor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

ciechowski, profesor Wyższej Szkoły Handlowej (bo taką nazwę nosiła wówczas SGH), członek komisji parlamentarnej pracującej nad projektem konstytucji RP. W grudniu 1922 r. ów profesor – zarazem założyciel Katedry Spółdzielczości na naszej uczelni – został wybrany na prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Pełnił tę funkcję do zamachu majowego w 1926 r., gdy na znak protestu wobec podważania zasad demokracji i rządów prawa ustąpił ze stanowiska. Nowy rok akademicki, który dziś inaugurujemy, będzie upływał pod hasłem „Stanisław Wojciechowski – prezydent z SGH" dla upamiętnienia tego wybitnego naukowca, pioniera spółdzielczości, autora wielu ważnych prac i działacza politycznego.

Stanisław Wojciechowski rozpoczął pracę w SGH w 1919 r. Tak samo jak w pierwszych latach niepodległości odzyskanej w 1918 r. tak i dzisiaj nasza uczelnia znowu jest miejscem refleksji nad sposobami wychodzenia z kryzysu, rozwojem przedsiębiorczości, a ostatnio także nad transformacją cyfrową. Efekty tych prac są prezentowane m.in. w *Raporcie SGH* podczas Forum Ekonomicznego w Karpaczu i w wielu innych opracowaniach.

W obliczu wojny toczonej na wschodzie Ukrainy SGH staje się też dziś miejscem analizy stanu gospodarek regionu Europy Środkowej w warunkach wojny i refleksji nad odbudową gospodarki ukraińskiej po zakończeniu działań wojennych, czego bardzo sobie życzymy.

O tym, że w tym nowym roku akademickim oczy świata są i będą zwrócone na Wschód, świadczy tegoroczna Pokojowa Nagroda Nobla, przyznana organizacjom pozarządowym z Ukrainy i Rosji oraz białoruskiemu więźniowi politycznemu. W kontekście inauguracji roku akademickiego w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie nie sposób nie wspomnieć przede wszystkim o działalności nagrodzonego pokojowym Noblem, ale szykanowanego przez władze Rosji, stowarzyszenia „Memoriał", które położyło ogromne zasługi w odkrywaniu prawdy o zbrodni katyńskiej – zbrodni, wśród ofiar której byli też przedstawiciele naszej uczelni: studenci, absolwenci i pracownicy naukowi.

Okoliczności zewnętrzne nie są jedynym powodem, dla którego rozpoczynający się rok akademicki trzeba uznać za wyjątkowy. Dzisiejsza inauguracja jest początkiem wielkiej przygody, jaką jest uczestnictwo SGH (wraz z dziewięcioma innymi prestiżowymi uczelniami Europy) w projekcie Europejskiego Uniwersytetu Nauk Społecznych CIVICA. Zachęcam całą wspólnotę akademicką SGH do aktywnego skorzystania z możliwości, jakie otwiera ten projekt. Cieszymy się, że jesteśmy w doborowym towarzystwie pierwszorzędnych uczelni europejskich. Nasze członkostwo w aliansie CIVICA jest logicznym zwieńczeniem wieloletnich zabiegów władz SGH o umocnienie pozycji uczelni na arenie międzynarodowej.

Kolejnym powodem, dla którego dzisiejsza uroczystość rozpoczęcia roku jawi się jako wyjątkowa, jest wmurowanie kamienia węgielnego pod Centrum Przestrzeni Innowacyjnej przy ulicy Batorego. To nie jedyna inwestycja, którą zaczynamy realizować w tym roku. Rozpoczęliśmy kompleksową modernizację Domu Studenta „Grosik", a niebawem ruszy przebudowa Klubu Park. W tym roku powołamy też do życia międzykolegialne centrum badawcze nowych technologii w biznesie oraz uruchomimy uniwersytet otwarty SGH, którego zadaniem będzie popularyzacja wiedzy ekonomicznej w społeczeństwie polskim.

W rozpoczynającym się roku akademickim chcielibyśmy skoncentrować się jeszcze na opracowaniu założeń i wdrażaniu polityki naukowej SGH. Planujemy też uruchomienie nowych kierunków studiów o profilu dualnym, a także dalsze pogłębianie współpracy z programami, agendami, inicjatywami i radami ONZ na rzecz rozwoju programów międzynarodowych i inicjatyw oraz instytucjami europejskimi.

Dobrym relacjom z otoczeniem zewnętrznym towarzyszy zarazem troska o dobrostan pracowników. W tym roku przeprowadzimy w SGH badanie satysfakcji pracowników. To badanie jest dla mnie niezwykle ważne. Chciałbym tutaj zadeklarować, że wyniki tych badań będą przeze mnie wzięte pod uwagę i gruntownie przeanalizowane.

Wszystkie te działania wynikają ze strategii przyjętej na początku obecnej kadencji rektorskiej, której połowa właśnie mija. Realizacja założeń programowych nie byłaby możliwa bez współdziałania i zaangażowania całej wspólnoty SGH, za co serdecznie wszystkim Państwu dziękuję. Szczególne słowa podzięki kieruję pod adresem emerytowanych pracowników SGH. To, że dzielą się Państwo z nami swoją ogromną wiedzą i doświadczeniem, ma nieocenioną wartość.

Jednocześnie chciałbym powitać w murach SGH studentów, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich nowych studentów i doktorantów. Wnosicie do naszej uczelni młodość, entuzjazm, chęć pogłębiania wiedzy, młodzieńczy bunt i marzenia. Są to nieodzowne warunki przetrwania każdej społeczności, które sprawiają, że i nasza uczelnia tętni życiem. Niech ten rozpoczynający się rok będzie dla Was źródłem radości i początkiem wielkich projektów. Korzystajcie ze wszystkich wspaniałych możliwości, jakie przed Wami otwierają się w naszej Alma Mater. Podejmujcie Wasze decyzje w sposób odpowiedzialny, pamiętając, że najczęściej dotyczą również innych osób. Niech ten rozpoczynający się rok będzie dla was źródłem radości i satysfakcji.

„Sukces to połączenie intuicji i codziennej pracy (...) Profesjonalizm jest w tym kontekście kwestią względną, choć akurat w moim przypadku bardzo się przydał (...) Istotna jest na pewno wizja tego, do czego dążymy" – powiedziała w wywiadzie dla „Gazety SGH (online)" dr Irena Eris, założycielka firmy i twórczyni międzynarodowej marki kosmetycznej.

Podczas tegorocznego Forum Ekonomicznego w Karpaczu, którego SGH jest głównym partnerem merytorycznym, miałem wielki zaszczyt wręczyć Nagrodę Gospodarczą za 2022 r. Pani doktor Irenie Eris. Chciałbym, by słowa Wielkiej Damy Polskiego Biznesu stały się dla nas mottem, a zarazem źródłem inspiracji w nowym roku akademickim.

Życząc Państwu udanego, dobrego roku akademickiego, pragnę, aby upłynął pod znakiem profesjonalizmu, dążenia do optymalnych rozwiązań i „wizji tego, do czego dążymy".

Kamień węgielny wmurowany!

Powstaje Centrum Przestrzeni Innowacyjnej SGH

GRAFIKA: STELMACH I PARTNERZY BIURO ARCHITEKTONICZNE

FOT. ARCHIWUM SGH

Czy można zainaugurować rok akademicki piękniej?" – spytała wiceprezydent Warszawy, Renata Kaznowska, podczas uroczystego wmurowania kamienia węgielnego pod Centrum Przestrzeni Innowacyjnej SGH. Nowy gmach dydaktyczny powstanie przy ulicy Batorego 8.

Uroczystość odbyła się 12 października, tuż przed inauguracją roku akademickiego 2022/2023, i zgromadziła grono znakomitych gości: „To taki bardzo miły moment, że powstaje coś nowego, nowoczesnego, na co oczekuje cała społeczność akademicka, coś, co będzie służyło studentom i naukowcom przez wiele lat" – pokreśliła wicemarszałek Sejmu RP Małgorzata Kidawa-Błońska. „Absolwenci Waszej uczelni są nam wszystkim bardzo potrzebni. Polska potrzebuje wykształconych ludzi, którzy będą potrafili odbudowywać naszą gospodarkę (...) tworzyć innowacje, wprowadzać nas w nowy, lepszy, bezpieczniejszy i pogodniejszy świat".

FOT. ARCHIWUM SGH (3)

Jestem przekonana, że nowy budynek dydaktyczny to wielkie osiągnięcie SGH. Przepiękny budynek, bardzo za niego dziękujemy.

Renata Kaznowska, wiceprezydent m.st. Warszawy

„Dla nas jest to duże szczęście, że po kilkunastu latach możemy rozpocząć nową inwestycję (...) Z niecierpliwością czekamy więc na zakończenie budowy i otwarcie, które – jak myślę – nastąpi w drugiej połowie przyszłego roku" – powiedział rektor SGH prof. Piotr Wachowiak podczas uroczystości. Zaznaczył, że nowoczesny gmach Centrum Przestrzeni Innowacyjnej to miejsce, w którym bardzo dobrze będą się czuć studenci, doktoranci, pracownicy. Jednocześnie podkreślił, że nowa inwestycja uczelni to budynek „zielony", który będzie spełniał zasady zrównoważonego rozwoju. Na dachu powstanie wielka łąka, z której będzie można podziwiać Pole Mokotowskie.

Gmach będzie składał się z czterech kondygnacji nadziemnych i dwóch kondygnacji podziemnych. To przede wszystkim nowe miejsce prowadzenia dydaktyki: w salach wykładowych i laboratoriach będzie blisko 1000 miejsc. W budynku powstaną 24 nowoczesne sale dydaktyczne i kilka mniejszych sal umożliwiających realizację aktywnych zajęć, warsztatów i seminariów, a także kilkaset miejsc do prac grupowych.

„Naprawdę to jest wielka rzadkość, aby przy budowie obiektu – tak istotnego z punktu widzenia przestrzeni społecznej – przede wszystkim mówiło się o jakości tej przestrzeni, o jakości przestrzeni dla studentów (...) Naprawdę nie widziałem tak kompetentnego zespołu, który razem z projektantami szukałby dróg, które najlepiej rozwiązywałyby problemy" – zaznaczył główny architekt budynku Bolesław Stelmach z biura architektonicznego Stelmach i Partnerzy.

W kapsule czasu znalazły się: akt erekcyjny, „Gazeta SGH" (lato 2022 r.), dziennik z 12 października 2022 r. („Puls Biznesu"), zdjęcie (tzw. polaroid) osób, które wmurowały kamień węgielny, oraz moneta z naszych czasów

Artykuł został opracowany na podstawie relacji online opublikowanej na stronie → **GAZETA.SGH.WAW.PL**

Data Science
robię

CO ZROBIĆ, ABY DATA SCIENCE ROBIĆ?

Analityka, sztuczna inteligencja, uczenie maszynowe, big data to tylko niektóre gorące terminy, z którymi musisz być na bieżąco, jeśli chcesz aktywnie uczestniczyć w cyfrowej transformacj i w tym kierunku rozwijać kompetencje. Wykorzystaj szansę na zdobycie wiedzy i rozwój umiejetności w najbardziej przełomowej dziś dziedzinie. To gwarancja ciekawej pracy i udziału w tworzeniu innowacji. Kim są specjaliści data science? Jak ich praca zmienia świat?

Zajrzyj na bloga datasciencerobie.pl

sas

Kilka refleksji o młodości i studiowaniu

Samorząd Studentów SGH

WITA KOLEŻANKI I KOLEGÓW W NOWYM ROKU AKADEMICKIM!

MARTA EKNER
przewodnicząca Samorządu Studentów SGH

RAFAŁ KLIMIUK
wiceprzewodniczący ds. relacji zewnętrznych Samorządu Studentów SGH

ŁUKASZ KRZEMPEK
wiceprzewodniczący ds. jakości kształcenia Samorządu Studentów SGH

MARTYNA KOCHMAN
członkini Prezydium Samorządu Studentów ds. Informacji i Komunikacji

JOANNA WĄSIK
członkini Prezydium Samorządu Studentów ds. Finansów i Administracji

AGNIESZKA KOPYDŁOWSKA
członkini Prezydium Samorządu Studentów ds. Projektów, przewodnicząca Komitetu Wykonawczego

W studiowaniu największym wyzwaniem jest uświadomienie sobie, że w przypadku obranego celu ważna jest też droga do jego osiągnięcia. Doświadczycie tego w momencie ukończenia studiów i zdobycia tego wymarzonego tytułu licencjata czy magistra, kiedy będziecie się zastanawiali, co dalej. Zapewne odczujecie pustkę albo i nawet poczujecie się oszukani. Tymi słowami mogę podsumować swoje przemówienie podczas inauguracji roku akademickiego 2022/2023 w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie.

Od zawsze ludzie pytają nas – młodych, kim chcielibyśmy być w przyszłości. Na początkowych etapach, gdy odpowiadamy, że jesteśmy niepewni, że jeszcze nie wiemy, jest nam to wybaczane, lecz kiedy idziemy na studia, oczekuje się od nas poważnych odpowiedzi i deklaracji. Ważne, aby wówczas uświadomić sobie, że studiowanie to jeszcze nie czas na tak poważne decyzje, ale za to dobry moment na popełnianie niewinnych błędów i wyciąganie – na ich podstawie – wniosków na przyszłość.

W studiowaniu chodzi zwłaszcza o doświadczanie, odkrywanie siebie (swoich zainteresowań naukowych i pasji), wzięcie odpowiedzialności za własne życie i otoczenie, podejmowane inicjatywy, dokonywanie pierwszych poważniejszych wyborów, stawanie się samodzielnym. Młodość i studia to najlepszy czas na to, aby ryzykować, aby uczyć się na własnych błędach, które przecież nas kształtują i sprawiają, że stajemy się silniejsi. Dzięki temu, kiedy po ukończeniu studiów ktoś nas zapyta, co chcemy robić w dorosłym życiu, z łatwością odpowiemy na to pytanie.

Jako przewodnicząca Samorządu Studentów SGH gorąco chciałabym zachęcić Was wszystkich do podejmowania nowych inicjatyw, działalności w naszym samorządzie, kołach i organizacjach uczelnianych, korzystania z wiedzy starszych kolegów czy koleżanek i śmiałego zwracania się do nich z prośbą o pomoc. To wszystko przyda się Wam w dorosłym życiu, gdy staniecie na progu pracy zawodowej albo wtedy, kiedy będziecie musieli z niej rezygnować, aby zdobywać więcej doświadczeń i znaleźć swoje miejsce na turbulentnym rynku pracy. Z perspektywy dwóch lat studiowania mogę powiedzieć, że nic nie ukształtowało mnie bardziej niż błędy, które popełniłam, podejmując nieustannie ryzyko, ucząc się nowych rzeczy i nabywając nowe kompetencje, niezbędne do funkcjonowania w dorosłym życiu i dokonywania wyborów. Również nic bardziej nie zbliżyło mnie do moich kolegów i koleżanek niż współpraca przy projektach, wspólne odnoszenie sukcesów i porażek.

Na początku nowego roku akademickiego życzę Wam, braci studenckiej SGH, niezapomnianych wrażeń podczas studiowania i energii do podejmowania nowych wyzwań.

MARTA EKNER, przewodnicząca Samorządu Studentów SGH

W społeczności doktorantów Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie jest spora grupa osób, która podejmuje wyjątkowy wysiłek – wychowywania dzieci. Jest to misja nieporównywalna z niczym innym, co potwierdzono także w tegorocznym raporcie Narodowego Centrum Nauki pt. *Funkcjonowanie kobiet i mężczyzn w nauce. Wyniki sondażu*. O tym i o swoich doświadczeniach z łączenia rozwoju zawodowego, naukowego i rodzicielskiego opowie Aleksandra Tołczyk – członkini Rady Samorządu Doktorantów SGH. Nasza doktorantka zaprasza do integracji wszystkie obecne i przyszłe matki/ojców „na doktoracie". Budujmy naszą rodzinę SGH, wspólnie wspierając się w słodkich trudach wychowywania, miejmy nadzieję, kolejnych młodych naukowców!

JOLANTA BARTOSZEWSKA, przewodnicząca Samorządu Doktorantów SGH

Jak być dobrą matką/ojcem „na doktoracie" i nie zwariować

ALEKSANDRA TOŁCZYK
doktorantka III roku Szkoły Doktorskiej SGH, asystentka w Zakładzie Bliskiego Wschodu i Azji Środkowej SGH

Przed wakacjami w gronie członkiń i członków Rady Samorządu Doktorantów SGH debatowaliśmy nad możliwymi kierunkami dalszego rozwoju naszej organizacji. Wywiązała się między nami rozmowa na temat przeciwności losu, z jakimi stykają się czasem doktorantki i doktoranci. Jak pewnie wielu naukowców wie z własnego doświadczenia, problemów jest dużo: począwszy od ograniczeń czasowych, poprzez starania w uzyskaniu dofinansowania projektów badawczych, na braku natchnienia i wypaleniu kończąc. Moja uwaga została zwrócona jednak w innym kierunku.

W lutym tego roku Narodowe Centrum Nauki opublikowało raport pt. *Funkcjonowanie kobiet i mężczyzn w nauce. Wyniki sondażu* (HTTPS://WWW.NCN.GOV.PL/SITES/DEFAULT/FILES/PLIKI/FUNKCJONOWANIE_KOBIET_I_MEZCZYZN_W_NAU E_WYNIKI_SONDAZU_NCN.PDF, data dostępu: 11 sierpnia 2022 r.). Pytania zawarte w kwestionariuszu przygotowanym na potrzeby badania dotyczyły trudności, ograniczeń i wyzwań, z jakimi mierzą się naukowcy obu płci w kontekście pozyskiwania środków na badania oraz w procesie budowania kariery naukowej. Na podstawie analizy odpowiedzi w grupie respondentów wyróżniono cztery kategorie doświadczeń, uwzględniających postawy i opinie o podobnym charakterze: (1) zawodowe, (2) naruszające godność osobistą, (3) dotyczące życia rodzinnego i stanu cywilnego oraz (4) mikrozachowania. Omawiając treść raportu, szczególnie dotknęły mnie aspekty dotyczące życia rodzinnego i stanu cywilnego. Okazuje się bowiem, że kobiety planujące zajście w ciążę lub posiadające dzieci często doświadczają z tego powodu dyskryminacji. Respondentki wskazywały na szerokie spektrum zachowań mieszczących się w tej kategorii: komentowanie faktu urodzenia dziecka jako decyzji nieodpowiedniej w karierze naukowej, a nawet groźby wykluczenia z projektów badawczych w przypadku zajścia w ciążę lub przejścia na urlop macierzyński.

Zainspirowana raportem NCN-u postanowiłam dowiedzieć się, jakie są doświadczenia matek doktorantek na naszej uczelni, i podzielić się własnymi. Metodą kuli śnieżnej trafiałam do kolejnych osób i zbierałam informacje. Podejmując rozmowy, chciałam sprawdzić, czy są obszary, w których Samorząd Doktorantów SGH mógłby być wsparciem dla doktorantek/doktorantów mających dzieci.

Zacznę od własnych doświadczeń i od razu zaznaczę, że nie jest rzeczą łatwą w kilku zdaniach streścić dwa lata w Szkole Doktorskiej w podwójnej roli, tj. doktorantki i mamy. Dokto-

rat z dzieckiem to prawdziwy rollercoaster – pełen niespodziewanych zakrętów i niedospanych nocy, ale w tym wszystkim każdy najmniejszy sukces przynosi podwójną satysfakcję. Kształcenie w Szkole Doktorskiej SGH rozpoczęłam, gdy mój syn miał rok. Cieszę się, że mimo wielu obaw dłużej nie czekałam z decyzją o rozpoczęciu prac nad doktoratem. Najtrudniejsze były pierwsze 2–3 miesiące, gdy musiałam podporządkować życie planowi zajęć i wdrożyć się do działania w nowym systemie i w nowej roli. Z pewnością dużym wsparciem przez ten czas była dla mnie (i jest do tej pory) możliwość uczestnictwa w niektórych wydarzeniach naukowych online, również organizowanych na naszej uczelni. Cieszę się, że w SGH miałam okazję poznać też inne doktorantki, które są świetnym dowodem na to, że doktorat i bycie mamą jest do połączenia. Rozmawiałam bowiem z osobami mierzącymi się z podobnymi przeciwnościami i mającymi podobne wątpliwości jak ja. Czego dowiedziałam się od nich?

Okazuje się, że duży cień na doświadczenia moich rozmówczyń rzuciła pandemia COVID-19. Dla wielu matek nauka zdalna stanowiła duże ułatwienie w godzeniu obowiązków zawodowych i obowiązków, jakie miały względem swoich dzieci. Jednak powrót na uczelnię okazał się stresujący, zwłaszcza dla mam będących na urlopie macierzyńskim lub wychowawczym. Wskazywały one, że trudno było im wrócić do nowej rzeczywistości uczelnianej, której często towarzyszył pośpiech. Matki doktorantki w SGH jednogłośnie stwierdziły, że dzięki łączeniu różnych ról są bardziej zorganizowane i efektywniej zarządzają własnym czasem. Muszą jednak mierzyć się z trudnościami, które pozostają niezależne od uczelni – z powodu zmęczenia i braku czasu na podejmowanie aktywności naukowej nie do końca czują się spełnione pod względem publikacyjnym. Próbowałam również skonfrontować doświadczenia respondentek zawarte w raporcie NCN-u (w zakresie dyskryminacji dotyczącej życia rodzinnego) z doświadczeniami moich rozmówczyń. Miałam okazję wysłuchać różnych historii, jednak ich finał z reguły był pozytywny – doktorantki bardzo wysoko oceniły współpracę z promotorami, wykładowcami i pracownikami naszej uczelni. Poza nielicznymi przypadkami zazwyczaj spotykały się z wyrozumiałością i nie doświadczały nieprzyjemnych sytuacji.

Jako Samorząd Doktorantów SGH planujemy podjąć inicjatywy integrujące różne środowiska doktoranckie. Pragniemy stworzyć również przestrzeń wymiany doświadczeń dla doktorantek matek/doktorantów ojców. Wszystkie osoby, które mierzą się z problemami czy mają wątpliwości związane z połączeniem obu ról, serdecznie zapraszamy do nawiązania z nami kontaktu!

FOT. ARCHIWUM SGH (4)

Wystawa upamiętniająca prezydenta RP Stanisława Wojciechowskiego

W Szkole Głównej Handlowej w Warszawie 12 października otwarto wystawę upamiętniającą prezydenta RP prof. Stanisława Wojciechowskiego. Uroczystej inauguracji dokonał rektor SGH prof. Piotr Wachowiak wraz z wicemarszałek Sejmu RP Małgorzatą Kidawą-Błońską, prawnuczką „prezydenta z SGH". Ekspozycja została przygotowana przez zespół Katedry Historii Gospodarczej i Społecznej SGH, w którego skład wchodzili dr Jerzy Łazor (autor koncepcji wystawy), dr hab. Andrzej Zawistowski i dr hab. Jacek Luszniewicz, prof. SGH. Autorem projektu graficznego jest Jacek Morawski.

Wystawa jest pierwszym z serii wydarzeń zaplanowanych w ramach obchodów stulecia prezydentury Stanisława Wojciechowskiego. Ich kulminacja nastąpi w grudniu, gdy m.in. zostanie odsłonięta tablica upamiętniająca prezydenta i jego związki z SGH.

Więcej na temat wystawy oraz planowanych wydarzeń w ramach obchodów stulecia prezydentury Stanisława Wojciechowskiego czytaj na → **GAZETA.SGH.WAW.PL**

→ Na wystawie w Auli Spadochronowej w SGH można było obejrzeć replikę pojazdu CWS T-1 Torpedo, rok produkcji – 1925

CZERWIEC

1

PEŁNOMOCNIK REKTORA DS. WSPÓŁPRACY Z ONZ

Rektor SGH powołał pełnomocnika rektora ds. współpracy z Organizacją Narodów Zjednoczonych. **Kamil Wyszkowski** jest krajowym przedstawicielem i dyrektorem wykonawczym UN Global Compact Network Poland (UN GCNP).

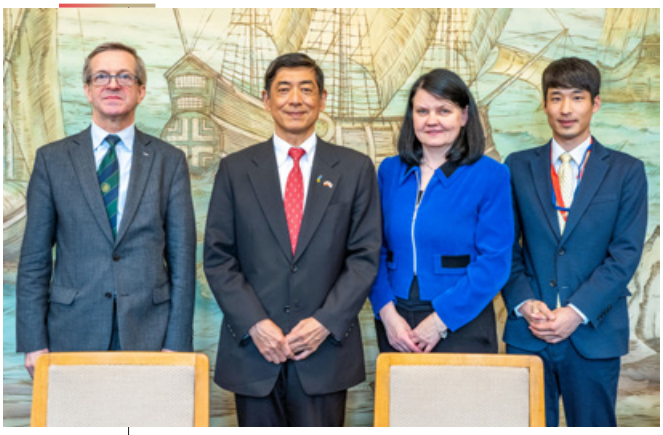

AMBASADOR JAPONII W POLSCE Z WIZYTĄ W SGH

Ambasador Japonii w Polsce, **Akio Miyajima**, wygłosił wykład dla studentów SGH w ramach inicjatywy Akcja Dyplomacja, projektu SKN Spraw Zagranicznych. Japoński dyplomata spotkał się również z prorektorem ds. współpracy z zagranicą dr. hab. **Jackiem Prokopem**, prof. SGH, oraz dyrektor Centrum Współpracy Międzynarodowej **Katarzyną Kacperczyk**. *Wywiad z ambasadorem Miyajima dostępny na* → GAZETA.SGH.WAW.PL

3

NAJLEPSZE PRACE Z ZAKRESU MIĘDZYNARODOWYCH STOSUNKÓW GOSPODARCZYCH

Ogłoszono wyniki VIII edycji Ogólnopolskiego Konkursu na Najlepszą Pracę Magisterską/Licencjacką z zakresu Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych. W tym roku laureatami w kategorii Prace Magisterskie zostało dwóch absolwentów SGH: miejsce I zajął mgr **Michał Kulbacki** (za pracę pt. „Państwowe fundusze majątkowe jako element polityki antykryzysowej"; promotor: dr hab. Krzysztof Falkowski, prof. SGH), a miejsce III – mgr **Enzon Tan** (za pracę pt. *The Innovation Prism Model – Innovation Management in the Digital Economy*; promotor: dr hab. Arkadiusz Kowalski, prof. SGH).

8

ŚWIĘTO SGH

Obchody Święta SGH były okazją do wręczenia wielu nagród, dyplomów doktorom i doktorom habilitowanym oraz do wspólnego świętowania 116. rocznicy pierwszego posiedzenia Senatu SGH. Jak podkreślił rektor SGH prof. Piotr Wachowiak, „Jestem bardzo szczęśliwy, że w tym roku możemy się spotkać razem bez żadnych ograniczeń związanych z pandemią. Pragnę również zainaugurować obchody stulecia powołania Stanisława Wojciechowskiego, profesora naszej uczelni, na urząd Prezydenta RP". *Czytaj więcej w „Gazeta SGH" (lato 2022) oraz na* → GAZETA.SGH.WAW.PL

20

IV EDYCJA KONKURSU O NAGRODĘ PREZESA NBP

Praca dr. hab. **Jana Koleśnika**, prof. SGH, pt. „Bankowe ryzyko systemowe. Źródła i instrumenty redukcji", została wyróżniona jako najlepsza naukowa publikacja książkowa z zakresu bankowości, pieniądza i finansów w przeprowadzanym co trzy lata konkursie Narodowego Banku Polskiego. Celem konkursu jest przegląd najnowszych wydawnictw naukowych o tematyce ekonomicznej i promocja najwybitniejszych z nich. Najważniejsze kryteria wyboru to: nowatorskie podejście do tematu, warsztat naukowo-badawczy oraz poziom komunikatywności pracy.

21

KANCLERZ SGH W ZARZĄDZIE HEADS OF UNIVERSITY MANAGEMENT AND ADMINISTRATION NETWORK IN EUROPE

Kanclerz Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, dr **Marcin Dąbrowski**, ponownie został powołany na dwuletnią kadencję do zarządu międzynarodowego stowarzyszenia Heads of University Management and Administration Network in Europe (HUMANE), zrzeszającego ponad 160 uczelni i instytucji sektora szkolnictwa wyższego w Europie.

23

SGH NAJLEPSZĄ UCZELNIĄ EKONOMICZNĄ W POLSCE!

Poznaliśmy wyniki Rankingu Szkół Wyższych 2022 miesięcznika „Perspektywy”. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, kolejny rok z rzędu, zajęła miejsce I w kategorii Uczelnie Ekonomiczne, potwierdzając swoją wiodącą pozycję w kraju i wyprzedzając Akademię Leona Koźmińskiego (miejsce II) oraz Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu (miejsce III). Natomiast w kategorii Kierunki Ekonomiczne miejsce I przyznano kierunkowi Finanse i Rachunkowość w SGH. Z kolei Zarządzanie uplasowało się na miejscu II *ex aequo* z Uniwersytetem Warszawskim. Nasza uczelnia zajęła również miejsce I w kategorii Absolwent na Rynku Pracy, a w ogólnej kategorii (Uczelnie Akademickie) – miejsce XIII *ex aequo* z Uniwersytetem Mikołaja Kopernika w Toruniu i Politechniką Śląską.

23

DOKTORAT HONORIS CAUSA SGH DLA PROF. MICHELA LIBROWICZA

W Szkole Głównej Handlowej w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia dyplomu doktora honoris causa Michelowi Librowiczowi – profesorowi Uniwersytetu Quebec w Montrealu, twórcy Kanadyjskiego Programu MBA (CEMBA). W laudacji, którą wygłosił rektor SGH prof. Piotr Wachowiak, nie zabrakło podsumowań wspaniałej pracy akademickiej i organizatorskiej prof. Librowicza oraz podziękowań.

27

DELEGACJA Z AZERBEJDŻANU W SGH

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie gościła delegację uczelni z Azerbejdżanu, zamierzających powołać do życia Konferencję Rektorów Uczelni Azerbejdżańskich na wzór działającej w Polsce KRASP, która obchodzi w tym roku 25-lecie istnienia. Przedstawiciele azerbejdżańskich uczelni mogli zapoznać się z doświadczeniami Polski i innych krajów UE w zakresie powołania i funkcjonowania takiej organizacji.

28

WIZYTA PROREKTOR DS. WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ UNIWERSYTETU KIJOWSKIEGO

Szkołę Główną Handlową w Warszawie odwiedziła prof. **Kseniia Smyrnova** – prorektor ds. współpracy międzynarodowej Kijowskiego Narodowego Uniwersytetu im. Tarasa Szewczenki. Władze naszej uczelni reprezentował prorektor ds. rozwoju dr hab. **Roman Sobiecki**, prof. SGH. W spotkaniu uczestniczyli także: pełnomocnik rektora ds. współpracy z uczelniami ukraińskimi dr **Iryna Degtyarova**, zastępca dyrektora Centrum Współpracy Międzynarodowej **Grzegorz Augustyniak** i kierownik programu MBA-SGH dr hab. **Rafał Mrówka**, prof. SGH. Tematem rozmów była m.in. kwestia włączenia naukowców z KNU do programów MBA, a także możliwości zorganizowania wspólnych programów MBA i studiów podyplomowych.

LIPIEC

4

TYTUŁ PROFESORA DLA DR. HAB. MARIUSZA R. PRÓCHNIAKA

Prezydent RP Andrzej Duda nadał dr. hab. Mariuszowi R. Próchniakowi tytuł profesora nauk społecznych w dyscyplinie „ekonomia i finanse". Mariusz R. Próchniak jest profesorem Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, kierownikiem Katedry Ekonomii II w Kolegium Gospodarki Światowej i dziekanem Kolegium Gospodarki Światowej, przedstawicielem nauczycieli akademickich zatrudnionym na stanowisku profesora lub profesora uczelni, członkiem Senatu SGH kadencji 2020–2024 oraz Komisji Rektorskiej ds. Strategii Rozwoju SGH.

14

SGH Z CERTYFIKATEM BSIS IMPACT

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie uzyskała certyfikat *Business School Impact System* (BSIS IMPACT), który potwierdza jej wpływ na otoczenie społeczno-gospodarcze oraz rolę w budowaniu społecznej odpowiedzialności uczelni. BSIS IMPACT to certyfikat wydawany przez EFMD – globalną organizację non profit (założoną w 1972 r.), zajmującą się rozwojem edukacji menedżerskiej. European Foundation for Management Development jest rozpoznawana na całym świecie jako jednostka akredytująca szkoły biznesu i ich programy.

SIERPIEŃ

3

ZMARŁ PROF. DR HAB. IRENEUSZ NYKOWSKI

W wieku 92 lat zmarł prof. dr hab. Ireneusz Nykowski – prodziekan Wydziału Finansów i Statystyki w latach 1972–1974 i 1990–1993, dyrektor i twórca działającego do 1992 r. Instytutu Cybernetyki i Zarządzania w SGPiS, a także dyrektor Instytutu Ekonometrii i kierownik Zakładu Badań Operacyjnych w tymże instytucie (1965–1972, 1980–1991).

4

REKTOR SGH WYRÓŻNIONY NAGRODĄ MANAGER AWARD 2022

W ramach X edycji nagród miesięcznika „Manager" rektor SGH prof. Piotr Wachowiak został wyróżniony prestiżową Manager Award 2022 przez kapitułę, w której skład wchodzą liderzy polskiego biznesu. „Niewiele jest uczelni w Polsce, które podtrzymują tak bliskie związki z biznesem jak Szkoła Główna Handlowa w Warszawie i niewielu naukowców, którzy wnieśli równie wielki wkład w kształcenie menedżerów jak prof. Piotr Wachowiak" – wskazano w uzasadnieniu kapituły.

30

POROZUMIENIE O WSPÓŁPRACY POMIĘDZY SGH I FUNDACJĄ AMERYKAŃSKIEJ IZBY HANDLOWEJ W POLSCE

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie i Fundacja Amerykańskiej Izby Handlowej w Polsce zawarły porozumienie o współpracy w duchu odpowiedzialności za rozwój edukacji menedżerskiej oraz o zacieśnieniu współpracy pomiędzy środowiskiem biznesowym i naukowym. Strony ustaliły, że będą współpracować m.in. przy: organizacji konferencji, szkoleń oraz innych wydarzeń; tworzeniu i realizacji projektów, badań i raportów; organizacji praktyk studenckich dla studentów SGH; przygotowywaniu publikacji i wymianie informacji o organizowanych wydarzeniach. Porozumienie podpisali: prezes Zarządu Amerykańskiej Izby Handlowej w Polsce Tony Housh i rektor SGH prof. Piotr Wachowiak.

7

NOWY PRZEWODNICZĄCY TEP

Walne Zebranie Towarzystwa Ekonomistów Polskich (TEP) wybrało nowego przewodniczącego Rady TEP. Został nim dr **Jarosław Janecki**, który w poprzedniej kadencji pełnił funkcję wiceprzewodniczącego. Doktor Janecki jest adiunktem w Katedrze Ekonomii Stosowanej Kolegium Zarządzania i Finansów SGH. Towarzystwo Ekonomistów Polskich działa od 1994 r., a za statutowy cel przyjęło wspieranie rozwoju nauk ekonomicznych, krzewienie wiedzy ekonomicznej oraz wyjaśnianie zjawisk gospodarczych i społecznych współczesnego świata.

8

UPAMIĘTNIENIE STUDENTÓW ŻOŁNIERZY SGH

W Ossowie pod Wołominem odbyły się obchody 102. rocznicy Bitwy Warszawskiej 1920 r., zwanej Cudem nad Wisłą. Uczestniczył w nich międzyuczelniany Komitet ds. Upamiętnienia Studentów Żołnierzy. Po uroczystej mszy św., w asyście rekonstruktorów w mundurach Legii Akademickiej, złożono wieniec z napisem: „Bohaterskim studentom Legii Akademickiej Społeczność Akademicka PW, UW, SGGW, SGH”. Naszą uczelnię reprezentował dr Paweł Tanewski. Przypominanie o więzi łączącej studentów stolicy ważne jest w czasach szczególnych wyzwań i zagrożeń.

11

ZMARŁ LEON ŚWIREPO

Zmarł Leon Świrepo – wieloletni nauczyciel akademicki SGH (zatrudniony w latach 1974–2000), wykładowca języka rosyjskiego, ceniony dydaktyk i wspaniały kolega. Poza pracą dydaktyczną był również egzaminatorem w Ministerstwie Handlu Zagranicznego. Autor książki *Rosyjska korespondencja handlowa*.

WRZESIEŃ

6

SGH NA XXXI FORUM EKONOMICZNYM W KARPACZU

W Karpaczu 6–8 września odbywało się XXXI Forum Ekonomiczne – najważniejsze i największe spotkanie przedstawicieli środowisk politycznych i gospodarczych Europy Środkowo-Wschodniej. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie była głównym partnerem merytorycznym wydarzenia. *Czytaj więcej → str. 21.*

8

SALON MATURZYSTÓW W SGH

W Auli Spadochronowej SGH 8–9 września odbywał się Warszawski Salon Maturzystów Perspektywy 2022. W naszych murach gościliśmy inne warszawskie uczelnie. W imieniu SGH zgromadzonych w Auli Głównej powitał prorektor SGH ds. współpracy z zagranicą dr hab. Jacek Prokop, prof. SGH.

12

SGH W RANKINGU MASTERS IN MANAGEMENT 2022

Brytyjski dziennik „The Financial Times" opublikował ranking programów magisterskich z zakresu zarządzania – Masters in Management. Nasz magisterski kierunek Zarządzanie znalazł się wśród stu najlepszych na świecie (jako jedyny polski program w tym zestawieniu). Rankingi kierunków „The Financial Times" oceniają przede wszystkim powodzenie absolwentów na rynku pracy. Obecność w setce najlepszych potwierdza wysoką jakość kształcenia Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie i renomę, jaką cieszą się jej absolwenci na rynku pracy.

19

NAGRODA PREZESA PAN

Decyzją jury XIV edycji Konkursu Komitetu Nauk o Finansach PAN za wybitne osiągnięcia w zakresie finansów nagrodę otrzymała dr hab. **Małgorzata Pawłowska**, prof. SGH (za monografię naukową pt. *Kredyt w zmieniającej się strukturze rynkowej sektora bankowego. Nowe techniki, nowe wyzwania*). Profesor jest kierownikiem Zakładu Bankowości Tradycyjnej w Instytucie Ryzyka i Rynków Finansowych KZiF.

20

PEŁNOMOCNIK REKTORA DS. AKADEMICKIEJ SIECI KOSMICZNEJ

Rektor SGH powołał prof. dr hab. **Elżbietę Marciszewską** na pełnomocnika rektora ds. Akademickiej Sieci Kosmicznej. Do zadań pełnomocnika należą: reprezentowanie SGH w Radzie Akademickiej Sieci Kosmicznej, koordynowanie działań podejmowanych przez uczelnię w ramach Akademickiej Sieci Kosmicznej, współpraca w zakresie realizacji zadań z prorektorem właściwym ds. rozwoju i właściwymi jednostkami organizacyjnymi SGH.

27

ZMARŁ PROF. RONALD W. JONES

Zmarł prof. Ronald W. Jones – doktor honoris causa SGH, emerytowany profesor Uniwersytetu w Rochester, absolwent Swarthmore College i Massachusetts Institute of Technology, wykładowca Letnich Szkół Ekonomii w latach dziewięćdziesiątych, członek wielu towarzystw międzynarodowych oraz redakcji renomowanych czasopism naukowych. *Wspomnienie o prof. Ronaldzie W. Jonesie* → *str. 76.*

28

SGH I DONIECKI NARODOWY UNIWERSYTET IM. WASYLA STUSA

Rektor SGH prof. **Piotr Wachowiak** spotkał się z prof. **Tetjaną Nagornjak** – pierwszą prorektor Donieckiego Narodowego Uniwersytetu im. Wasyla Stusa (DonNU). W spotkaniu uczestniczyły także: dyrektor Instytutu Rozwoju Potencjału Akademickiego dr **Anna Osmołowska**, dyrektor Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH **Katarzyna Kacperczyk** oraz pełnomocnik rektora ds. współpracy z uczelniami ukraińskimi dr **Iryna Degtyarova**. Rektorzy podpisali protokół ustaleń wytyczający strategiczne kierunki współpracy i umowę dotyczącą wymiany studentów, która pozwala zintensyfikować mobilność między uczelniami.

Nowy rok now_Ty?

Kiedy aplikować?

Program WEX — 01.03

Audyt w PwC
Zostań konsultantem! — 13.03

Program Influencer — 28.04

Mamy dla Ciebie jeszcze więcej możliwości,

ale nie zmieszczą się na jednej stronie.

Sprawdź je na:

pwc.pl/kariera

pwc

FOT. ARCHIWUM SGH/PAWEŁ GOŁĘBIOWSKI

Jestem ogromnie wdzięczny Panu rektorowi Piotrowi Wachowiakowi za to, że kontynuuje dzieło współpracy, które rozpoczął Pan rektor Marek Rocki, z Forum Ekonomicznym i tworzenia platformy do rozmowy o tym, co ważnego w gospodarce środkowoeuropejskiej i polskiej działo się w mijającym roku i o czym powinniśmy rozmawiać w roku, który jest przed nami.

Zygmunt Berdychowski, przewodniczący Rady Programowej Forum Ekonomicznego

Europa w obliczu nowych wyzwań

SGH na XXXI Forum Ekonomicznym w Karpaczu

Raport SGH i Forum Ekonomicznego 2022 w polskiej i angielskiej wersji językowej jest dostępny na stronie → **GAZETA.SGH.WAW.PL**

W Karpaczu w dniach 6–8 września odbywało się XXXI Forum Ekonomiczne – najważniejsze i największe spotkanie przedstawicieli środowisk gospodarczych Europy Środkowo-Wschodniej. Przez trzydzieści lat istnienia stało się ono miejscem wymiany i kształtowania opinii zarówno liderów gospodarki, polityki, samorządów, jak i przedstawicieli świata kultury i nauki. O skali tej konferencji świadczy liczba ponad 4000 uczestników, którzy mogli wziąć udział w ponad 300 wydarzeniach w ciągu trzech dni.

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie jest głównym partnerem merytorycznym Forum Ekonomicznego.

NAJWAŻNIEJSZA PUBLIKACJA O TEMATYCE EKONOMICZNEJ W POLSCE I CEE

Prezentacją *Raportu SGH i Forum Ekonomicznego 2022* rozpoczęto konferencję w Karpaczu. Eksperci Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie zaprezentowali już piątą jego edycję, która dotyczy sytuacji społeczno-gospodarczej w regionie Europy Środkowo-Wschodniej, w tym w Polsce. Dzięki publikacji liderzy biznesu, przedstawiciele administracji rządowej, samorządowej i trzeciego sektora mogą mieć bardzo dobre rozeznanie w sytuacji i efektywniej podejmować decyzje w czasach globalnych kryzysów i wstrząsów, spowodowanych najpierw pandemią COVID-19, a potem wojną na Ukrainie.

W raporcie przedstawiono kluczowe problemy i wyzwania stojące przed gospodarkami krajów Europy Środkowo-Wschodniej, w tym Polski. Opracowanie składa się z 11 rozdziałów, w których omówiono takie kwestie, jak: inflacja, wzrost gospodarczy, bezrobocie, dostępność mieszkań czy transformacja energetyczna w motoryzacji. W publikacji kompleksowo przedstawiono zarówno perspektywę makro, jak i spojrzenie na problemy konkretnych sektorów – handlowego, motoryzacyjnego, energetycznego, ochrony zdrowia i farmaceutycznego. W przygotowaniu raportu brało udział 64 autorów i współpracowników SGH, 4-osobowy komitet redakcyjny, 11 recenzentów oraz kilkadziesiąt osób wsparcia.

„Jestem ogromnie wdzięczny Panu rektorowi Piotrowi Wachowiakowi za to, że kontynuuje dzieło współpracy, które rozpoczął Pan rektor Marek Rocki, z Forum Ekonomicznym i tworzenia platformy do rozmowy o tym, co ważnego działo się w gospodarce środkowoeuropejskiej i polskiej w mijającym roku i o czym powinniśmy rozmawiać w roku, który jest przed nami (...) Dla nas, organizatorów forum, jest to niezwykle ważne, niezwykle pożyteczne (...) Z największą przyjemnością rekomenduję więc każdemu z gości Forum Ekonomicznego lekturę tego raportu" – powiedział Zygmunt Berdychowski, przewodniczący Rady Programowej Forum Ekonomicznego.

FOT. ARCHIWUM SGH/PAWEŁ GOŁĘBIOWSKI (4)

Podczas tego spotkania także rektor SGH, prof. Piotr Wachowiak, złożył wyrazy podziękowania zarówno przewodniczącemu Rady Programowej Forum Ekonomicznego („za dobrą współpracę od 5 lat"), jak i wszystkim ekspertom za pracę przy przygotowaniu raportu. Zwrócił on szczególną uwagę na to, że w publikacji uwzględniono: „(...) te wartości, które na naszej uczelni są bardzo ważne. Pierwsza wartość to rzetelność i uczciwość. Na podstawie informacji, które można pozyskać z wiarygodnych źródeł, staraliśmy się przedstawić sytuację gospodarczą w Polsce i innych krajach Europy Środkowo-Wschodniej. Druga wartość (...) to profesjonalizm, następna to współpraca (...)" – zauważył prof. Wachowiak.

Szeroki zakres poruszanych zagadnień i wnikliwość prezentowanych analiz sprawiają, że raport SGH i Forum Ekonomicznego w pełni zasługuje na miano jednego z najważniejszych krajowych opracowań na temat sytuacji społeczno-gospodarczej krajów Europy Środkowo-Wschodniej, w tym Polski.

Panele dyskusyjne organizowane w Strefie SGH były transmitowane na żywo i są dostępne na → **YOUTUBE SGH.**

Podczas XXXI Forum Ekonomicznego w Karpaczu został podpisany list intencyjny pomiędzy SGH i Instytutem Studiów Wschodnich w sprawie Inicjatywy ESG (więcej na ten temat w → artykule pt. „Inicjatywa ESG", str. 26).

STREFA SGH

Rozległa tematyka raportu i inne istotne zagadnienia, związane z obecną sytuacją społeczno-gospodarczą w kraju i regionie, były przedmiotem paneli i debat w Strefie SGH. W tym roku zorganizowano aż 34 wydarzenia merytoryczne, w tym panele o różnorodnej tematyce z udziałem ekspertów SGH i zewnętrznych analityków, przedstawicieli różnych szczebli władz i praktyków biznesu. Dodatkowo, poza strefą, odbyło się 30 wydarzeń moderowanych przez ekspertów SGH i 20 z ich udziałem. Podczas Forum Ekonomicznego Strefę SGH odwiedziło prawie 2000 osób.

WSKAŹNIK CATCH-UP

Ważnym i bardzo interesującym wydarzeniem podczas Forum Ekonomicznego była prezentacja eksperckiego raportu pt. *Wskaźnik Catch-up – rozwój społeczny w Polsce na tle krajów UE*. Wskaźnik Catch-up, uwzględniający wybrane wskaźniki, głównie te publikowane przez Eurostat, pokazuje stopień doganiania przez Polskę krajów Unii Europejskiej w takich obszarach rozwoju społecznego, jak: dochody i deprywacja materialna, rynek pracy, warunki mieszkaniowe, zdrowie, edukacja, transport i infrastruktura oraz ochrona środowiska.

Z powyższego raportu wynika, że dla wszystkich uwzględnionych obszarów luka pomiędzy Polską i krajami Unii Europejskiej maleje. Jak

FOT. ARCHIWUM SGH/PAWEŁ GOŁĘBIOWSKI (3)

powiedziała dr hab. Agnieszka Chłoń-Domińczak, prof. SGH: „Duży postęp został osiągnięty pomiędzy 2015 a 2020 r. W ciągu tych 5 lat różnica w poziomie rozwoju społecznego, w ramach wyznaczonych obszarów, zmalała o 12 pkt proc. Niemniej, w 2020 r. do przeciętnego poziomu rozwoju społecznego krajów UE-28 dzielił Polskę dystans 22 pkt proc. (...) Bardzo duży postęp widzimy w obszarze dochodów i deprywacji materialnej, który jest obszarem o największym znaczeniu w indeksie. Widać też postęp w obszarze infrastruktury. Natomiast daleko nam do porównywalnej sytuacji w obszarze edukacji czy warunków mieszkaniowych, gdzie dystans do krajów Unii Europejskiej przekracza 40 pkt proc.”.

W Strefie SGH odbył się panel dyskusyjny na ten temat, z udziałem prezesa Zarządu Polskiego Funduszu Rozwoju S.A. Pawła Borysa i prorektor ds. nauki dr hab. Agnieszki Chłoń-Domińczak, prof. SGH. Moderatorem spotkania był Mirosław Łukasiewicz z Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii SGH, które współpracowało przy opracowaniu wskaźnika Catch-up.

Relacja ze spotkania na temat wskaźnika Catch-up jest dostępna na
→ **YOUTUBE SGH**.

NAGRODA GOSPODARCZA SGH 2022 PRZYZNANA!

Podczas uroczystej ceremonii 7 września rektor SGH, prof. Piotr Wachowiak, wręczył specjalne wyróżnienie osobie, która szczególnie zasłużyła się na rzecz rozwoju przedsiębiorczości i innowacyjności w Polsce, a tym samym rozwoju gospodarczego regionu. Nagrodę Gospodarczą SGH 2022 otrzymała dr **Irena Eris** – założycielka marki Dr Irena Eris.

W laudacji wygłoszonej podczas przyznawania nagrody rektor SGH zwrócił szczególną uwagę na zaangażowanie laureatki w ochronę środowiska, całkowitą odmowę testów na zwierzętach, a także na poważne podejście do społecznej odpowiedzialności, zasad etyki i wartości w działaniach biznesowych: „Jestem bardzo szczęśliwy, że nasza doroczna nagroda trafia do przedsiębiorczyni i naukowczyni, która w relatywnie krótkim czasie weszła do ścisłego grona światowych marek, co potwierdzają wspomniane już uznanie we Francji oraz popularność marki w Hiszpanii, Islandii, krajach bałtyckich i na Malcie, gdzie produkty Dr Irena Eris są produktem nr 1 w sferze dermokosmetyki, a także popyt na produkty firmy w krajach arabskich (...)”.

Zapraszamy do lektury wywiadu z dr Ireną Eris
→ str. 28.

WIECZÓR Z PRZYJACIÓŁMI SGH

Wspólnie z Klubem Partnerów 7 września w Strefie SGH zorganizowano „Wieczór z SGH”, w którym wzięli udział absolwenci uczelni i przedstawiciele firm należących do klubu. Przy aktywnym uczestnictwie władz uczelnianych, w tym przede wszystkim rektora prof. Piotra Wachowiaka i prorektora dr. hab. Romana Sobieckiego, prof. SGH, wspominano czasy studenckie, przyglądano się już dokonanym zmianom na kampusie SGH oraz prezentowano planowane inwestycje.

STUDIO SGH I „DZIENNIKA GAZETY PRAWNEJ”

W tym roku po raz pierwszy zorganizowano – we współpracy z Forum Ekonomicznym – Studio SGH–DGP. Podczas rozmów z ekspertami Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie i zaproszonymi gośćmi omawiano problemy społeczno-gospodarcze współczesnego świata.

Gospodarzami studia byli Mariusz Sielski i Karolina Cygonek z SGH oraz Robert Bohdanowicz, Grzegorz Osiecki, Sonia Sobczyk, Szy-

FOT. ARCHIWUM SGH/PAWEŁ GOŁĘBIOWSKI (3)

↑ Więcej na temat „Wieczoru z SGH" można przeczytać w → artykule pt. „Więcej stacjonarnie i wirtualnie" (str. 69).

↓ Zachęcamy do wysłuchania bardzo ciekawych rozmów, które odbyły się w Studio SGH–DGP → **YOUTUBE SGH**.

mon Glonka, Paweł Czuryło z „Dziennika Gazety Prawnej". Rozmowy prowadzili również koordynator ds. społecznej odpowiedzialności SGH Piotr Glen, Kamil Flig z Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii SGH oraz dyrektorka Centrum Współpracy z Biznesem Patrycja Dutkiewicz. Wśród ponad trzydziestu gości naszego studia byli: Jacek Chwedoruk, szef polskiego biura Rothschild & CO; Wasyl Zwarycz, ambasador Ukrainy w Polsce; Piotr Kuberka, Shell Polska; Ireneusz Derek, dyrektor generalny Plastics-Ukraina, doradca w PGNiG SA, doradca w Radzie Inwestycyjnej prezydenta Ukrainy Wołodymyra Zełenskiego; Robert Ługowski, COBIN ANGELS; Łukasz Niewola, Grupa LUX MED; Marcin Obroniecki, prezes Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego; Michał Gołębiewski, dyrektor segmentu MŚP w Microsoft; Kamil Wyszkowski, UN Global Compact Network; dr Irena Eris, laureatka Nagrody Gospodarczej SGH 2022; prof. Maciej Żukowski, rektor Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu; Justyna Orłowska, pełnomocnik prezesa Rady Ministrów ds. GovTech oraz pełnomocnik ministra edukacji i nauki ds. transformacji cyfrowej; Maciej Ptaszyński, wiceprezes Polskiej Izby Handlowej; prof. Robert Olkiewicz, rektor Uniwersytetu Wrocławskiego; Thomas Weigold, dyrektor Sandoz Polska; Valéry Gaucherand, L'Oreal; Tomasz Dreslerski, dyrektor Sektora Klientów Kluczowych w Orange Polska; kilkunastu ekspertów i pracowników naukowych SGH. gp

Artykuł został opracowany na podstawie relacji online opublikowanej na stronie → **GAZETA.SGH.WAW.PL**

← Znakomitym gościem Studia SGH i „Dziennika Gazety Prawnej" był ambasador Ukrainy w Polsce Wasyl Zwarycz, który 7 września – w imieniu prezydenta Wołodymyra Zełenskiego – odebrał nagrodę Człowieka Roku.

FOT. ARCHIWUM SGH/PAWEŁ GOŁĘBIOWSKI (2)

Inicjatywa ESG

PIOTR GLEN

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie i Fundacja Instytut Studiów Wschodnich, organizator Forum Ekonomicznego, podjęły decyzję o powołaniu Inicjatywy ESG. Wspólną ideą jest utworzenie rady promującej prowadzenie biznesu na podstawie zasad ESG (*Environmental, Social and Governance*). Inicjatywa będzie skupiać osoby, dla których wartości zrównoważonego rozwoju stanowią kluczowy element prowadzenia działalności biznesowej i zaangażowania społecznego. Podpisanie listu intencyjnego o powołaniu Inicjatywy ESG miało miejsce 7 września w Strefie SGH podczas Forum Ekonomicznego w Karpaczu.

Podpisanie dokumentu pomiędzy rektorem SGH prof. Piotrem Wachowiakiem a przewodniczącym Rady Programowej Forum Ekonomicznego Zygmuntem Berdychowskim poprzedził bardzo interesujący panel dyskusyjny, inaugurujący projekt „Polityka ESG fundamentem odpowiedzialnego i zrównoważonego biznesu". W rozmowie wzięli udział: Irena Pichola (Deloitte), Marta Mikliszańska (Allegro), Łukasz Niewola (Lux Med), Arkadiusz Mierzwa (sieć Biedronka) oraz Rafał Rudzki (Żabka). Spotkanie moderował Piotr Glen, odpowiadający w SGH za obszar ESG. Uczestnicy panelu rozmawiali o tym, czy w działaniach ESG widzą drogę do poprawy efektowności kosztowej i zwiększenia swojej konkurencyjności, a także o kluczowym wyzwaniu, jakie stoi przed polskim biznesem – nowych wytycznych Komisji Europejskiej, dotyczących raportowania niefinansowego w zakresie zrównoważonego rozwoju.

↑ Podpisanie listu intencyjnego o powołaniu Inicjatywy ESG miało miejsce 7 września podczas XXXI Forum Ekonomicznego w Karpaczu

Czynniki ESG obejmują dbałość o środowisko, kwestie społeczne i zrównoważony sposób prowadzenia biznesu. Na podstawie tych kryteriów są tworzone rankingi i oceny pozafinansowe przedsiębiorstw, państw oraz innych organizacji. Są one coraz istotniejszym elementem podejmowania decyzji inwestycyjnych, a wraz z rosnącą świadomością społeczną dotyczącą zrównoważonego rozwoju z czasem będą mieć coraz większe znaczenie.

Inicjatywa ESG będzie odgrywać rolę rady zrzeszającej firmy, instytucje i świat nauki, dla których wartości ESG stanowią oś działalności. Celem jest stworzenie platformy wymiany wiedzy i doświadczeń w zakresie prowadzenia działalności zgodnej z zasadami ESG. Towarzyszyć temu będą edukacja i promocja najlepszych praktyk w obszarze ESG oraz podejmowanie rzetelnej dyskusji na temat kierunków zmian wraz z prezentacją optymalnych rozwiązań zwiększających efektywność przedsiębiorstw i jakość życia społecznego.

Działalność Inicjatywy ESG będzie miała systematyczny charakter, a jej wymiar roboczy będzie związany z ciągłym tworzeniem materiałów edukacyjnych, opracowań naukowych i zabieraniem głosu w debacie publicznej na temat kierunków zmian w obszarze ESG oraz raportowania. Partnerami Inicjatywy ESG będą podmioty odgrywające kluczową rolę w formowaniu standardów i kreowaniu najlepszych praktyk w zakresie ESG.

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, jako wiodąca polska uczelnia ekonomiczna, przykłada dużą wagę do społecznej odpowiedzialności i zrównoważonego rozwoju zarówno w działalności edukacyjnej oraz naukowej, jak i w aktywności społecznej. Rosnące zainteresowanie pracowników i studentów obszarem ESG jest, z jednej strony, konsekwencją coraz powszechniejszej świadomości współczesnych wyzwań, z drugiej zaś odpowiedzią na proaktywną postawę rektora i władz uczelni w tym zakresie. g

PIOTR GLEN, koordynator ds. społecznej odpowiedzialności SGH, Biuro Rektora SGH

Sandoz Polska
#KlubPartnerówSGH

Budujemy kulturę opartą na 4 wartościach:

#BeInspired
Nieustannie poszukujemy inspiracji

#BeCurious
Jesteśmy otwarci na zdobywanie nowej wiedzy

#Unboss
Stosujemy partnerstwo we współpracy

#Integrity
Działamy odważnie i postępujemy uczciwie

Posiadamy 2 zakłady produkcyjne: w Strykowie i Warszawie
Skala produkcji leków w Polsce wynosi 19,2 miliarda pakowanych i produkowanych tabletek rocznie.

Zapewniamy wysokiej jakości leki generyczne i biologiczne biorównoważne
Niespełna 10 milionów Pacjentów w Polsce przyjęło leki Sandoz w 2021 r.*

Chcesz poznać bliżej Sandoz Polska? Obserwuj nas na:

LinkedIn: Sandoz Polska

Instagram: @sandoz_polska

SANDOZ A Novartis Division

*Dane wewnętrzne Sandoz Polska

Sandoz Polska sp. z o.o.
Ul. Domaniewska 50C, 02-672 Warszawa
SAND/107/06/2022

Robię to, co kocham

Z doktor Ireną Eris, laureatką Nagrody Gospodarczej SGH w 2022 r., rozmawiają Karolina Cygonek i Magdalena Święcicka

W roku 1999 od studentów SGH otrzymała Pani tytuł Biznesmena Roku. Teraz, na Forum Ekonomicznym w Karpaczu, otrzymała Pani Nagrodę Gospodarczą SGH. Co dla Pani oznacza to wyróżnienie?

Jest to potwierdzenie tego, że warto podążać za marzeniami i być w tym konsekwentnym. Jestem człowiekiem czynu i niezmiennie od lat wielką satysfakcję daje mi to, czym się zajmuję. Takie nagrody są obiektywnym potwierdzeniem, że efekty moich działań są również w pozytywny sposób odbierane przez innych. To jest miłe, natomiast nie zwalnia z dalszych wysiłków. W mojej pracy nie chodzi o to, żeby działać na pokaz. Robię to, co uważam za właściwe, w dziedzinie, w której mam wiedzę i która daje mi spełnienie. To jest chyba dla mnie najważniejsze.

Budowała Pani markę przez wiele lat, ale firmę tworzą ludzie. Jak dobierała sobie Pani współpracowników? Czym kierowała się Pani w tym procesie jako menedżerka firmy?

Firma rozrastała się organicznie, właściwie od zera do firmy dużej i dobrze zorganizowanej. To, że zaczynałam od zera, a właściwie z długami, było trudne, ale z drugiej strony dało mi szansę nauki. Niestety nie studiowałam w SGH, nigdy nie miałam nic wspólnego z ekonomią. Najtrudniejsze wydawało mi się stworzenie dobrego produktu, który byłby skuteczny, bezpieczny i wyszedł naprzeciw oczekiwaniom klientów, a przecież mając produkt, trzeba go jeszcze sprzedać, zorganizować zaopatrzenie, przeprowadzić analizę sprzedażową itd. Oczywiście, mój mąż, który jest po politechnice i też właściwie nie miał przygotowania do prowadzenia biznesu, cały czas mnie wspierał. Zaczynaliśmy od rozwiązywania konkretnych problemów. Ponieważ na początku skala była mała, było to łatwiejsze. Czasami podejmowaliśmy kroki zupełnie sprzeczne z prawami ekonomii [śmiech], ale działaliśmy przede wszystkim w zgodzie z naszą intuicją. Może to i dobrze, bo działaliśmy często niestandardowo, nietuzinkowo, niestereotypowo – dzisiaj nazywamy to „innowacją". Przez ten nieśpieszny, organiczny rozwój firmy ludzi przybywało nam również powoli.

Zaczynaliście Państwo bez mała 40 lat temu.

Tak, zaczynaliśmy w 1983 r., a więc w głębokim PRL, w warunkach gospodarki socjalistycznej, centralnie sterowanej. Wówczas w Polsce zakłady prywatne egzystowały gdzieś na obrzeżach tej gospodarki, były tolerowane, podczas gdy w innych krajach RWPG, w NRD czy ZSRR, takiej działalności prywatnej w ogóle nie było, bo nie była dozwolona.

Początek był bardzo trudny. Paradoksalnie mimo że na rynku brakowało kosmetyków, nikt nie chciał kupować mojego kremu. Przypomnę, że na początku działalności w asortymencie miałam tylko jeden produkt. Mąż, będąc jeszcze na państwowej posadzie, zajmował się jego dystrybucją. Po pracy zawoził krem do punktu sprzedaży i zwykle słyszał: „Proszę Pana, ale kto to kupi? Ma Pan jeden krem w asortymencie i do tego nieznanej firmy!". Na rynku praktycznie nie było produktów pielęgnacyjnych, a ja robiłam najlepszy krem, jaki mogłam. Byłam pewna, że jakościowo był on bardzo dobry, natomiast nikt go nie chciał kupić. To był paradoks. Były to więc trudne czasy, ale powoli firma się rozwijała. Już w latach 1987–1988 popyt zaczął przewyższać moją podaż, ale zdolności produkcyjne miałam jednak wówczas ograniczone. Kosmetyki były produkowane w małym laboratorium w wynajmowanym lokalu.

Trochę działało to jak manufaktura?

Trochę tak. Jednak genezą założenia firmy było niezadowolenie z mojej ówczesnej pracy. W latach osiemdziesiątych pracowałam w Zakładzie Badawczo-Wdrożeniowym w warszawskiej Polfie. Wydawało się, że to zakład naukowy, że można coś tworzyć, ale okazało się, że było inaczej. I właściwie to zderzenie z rzeczywistością mnie rozczarowało. Gdyby nie to doświadczenie, nie podjęłabym się prowadzenia działalności gospodarczej. W moim środowisku nikt nie prowadził takiej działalności i nikt z naszego otoczenia nie mógł udzielić nam żadnej porady. Do wszystkiego dochodziliśmy sami.

Wtedy na rynku działały już firmy polonijne.

Tak, ale one były wielobranżowe. Obserwowały, czego na rynku nie ma, i wtedy dostarczały to, co było potrzebne, nawet jeżeli były to produkty z diametralnie różnych branż. Chciałam zajmować się tylko tym, co potrafię, czyli produkcją kosmetyków. Przed 1989 r. moje zdolności produkcyjne nie nadążały za popytem, ale nie mogłam przeskoczyć nieformalnych ograniczeń związanych z działalnością prywatną w tamtej rzeczywistości – nie mogłam zatrudniać więcej niż kilkanaście osób, bo przekraczałabym niewidzialną granicę, do której wielkość prywatnego zakładu była tolerowana przez władze. Nie mogło być przecież kapitalizmu w socjalizmie [śmiech].

Na początku działalności zatrudniałam jedną pracownicę, po roku dołączyła jeszcze jedna i we trzy same robiłyśmy tzw. ukręty (kremów), kosmetyki pakowałyśmy ręcznie. Nie było maszyn, bo, po pierwsze, nie było nas na nie stać, a po drugie – nie można było ich kupić. Jednak byłam szczęśliwa, że mogę samodzielnie podejmować decyzje i robić to, co lubię.

FOT. DR IRENA ERIS

Z czasem do firmy zaczęły trafiać inne osoby, odpowiedzialne za konkretne obszary. Każda z nich identyfikowała się z firmą. Ja też codziennie byłam w moim laboratorium, wspólnie pracowaliśmy, wszystko robiliśmy na równi. Mój mąż zajął się resztą – zaopatrzeniem, dystrybucją, kontaktami z urzędami.

W którym momencie zdała sobie Pani sprawę, że to już nie wystarcza, że trzeba zatrudnić większą liczbę osób?

Nasze mikroprzedsiębiorstwo rozrastało się z czasem. Musieliśmy wynająć drugie pomieszczenie, bo już to jedno, 50-metrowe wynajmowane pod Piasecznem, nie wystarczało. W roku 1989 zatrudnialiśmy może 14 osób, ale ja wiedziałam, że to jest w miarę dozwolone maksimum. I nagle przyszły zmiany ustrojowe. Nikt nie spodziewał się, że wszystko diametralnie się zmieni. Wkroczyliśmy do gospodarki rynkowej i wtedy poczuliśmy, że możemy się rozwijać, że nie ma już tych wcześniejszych ograniczeń. Żeby nadążyć z produkcją, musiałam mieć jednak więcej miejsca. Dlatego kupiliśmy ziemię w Piasecznie, gdzie do dzisiaj znajduje się siedziba naszej firmy. Zaczęliśmy budować i w trakcie dalszego rozwoju powiększać już własny zakład. Byliśmy z tego bardzo dumni. Oczywiście, pieniędzy nie starczało na wszystkie inwestycje. Chciałam mieć nowoczesne maszyny produkcyjne – wiedziałam, jakich potrzebuję. Mąż ściągnął takie maszyny ze Szwajcarii, wzięliśmy je w leasing od firmy BRE Leasing – dzisiaj mLeasing. Była to wtedy ich pierwsza poważna realizacja leasingu w Polsce – my się uczyliśmy, oni także.

> *Sukces to połączenie intuicji i codziennej pracy*

Cały czas przeglądałam katalogi zachodnich firm, które specjalizowały się w profesjonalnych urządzeniach do produkcji kosmetyków. Jednak takie jedno, dosyć małe, o którym od początku marzyłam, było poza naszymi możliwościami finansowymi, kosztowało 30 tys. dolarów. Te marzenia wydawały mi się nieosiągalne, ale dzięki zmianom i nowym możliwościom, jak wspomniane finansowanie zewnętrzne, sukcesywnie się spełniały i przerosły początkowe wyobrażenia.

Do nowej, już własnej, siedziby wprowadziliśmy się w 1993 r. Mieliśmy już dwie duże maszyny sterowane komputerowo i nowoczesne taśmy produkcyjne, wtedy też zwiększyło się zatrudnienie. Mogliśmy wreszcie zrównoważyć naszą podaż z popytem. Od tamtych lat nasz zakład cały czas się powiększa, w miarę rozwoju firmy był wielokrotnie rozbudowywany.

Do lat 1992–1993 w firmie podział obowiązków był taki, że ja zajmowałam się produkcją, recepturami, tym, co jest ściśle związane z produktem, natomiast mój mąż tradycyjnie zajmował się dystrybucją, zarządzaniem, twardymi danymi. I on też lubił swoją pracę. W roku 1993 zaczęła krystalizować się firma z dojrzałą strukturą, a więc z zarządem, działem księgowości, działem eksportu, później także kontrolingu. Firma zaczęła przybierać formę przedsiębiorstwa, które wciąż się rozwijało.

Kiedy po raz pierwszy zaczęliście Państwo eksportować?

To może za dużo powiedziane, ale w 1987 r. przyjechała do Polski pani, która w Kalifornii miała własny salon kosmetyczny. Zainteresowała się naszymi kosmetykami, sprawdziła je, stwierdziła, że są fantastyczne, i zaczęła je od nas importować. Oczywiście, to były niewielkie ilości, bo wtedy też mieliśmy niewielkie zdolności produkcyjne. Pamiętam, że zrobiliśmy sobie koszulki z napisem *Official supplier to the USA* [śmiech]. Nosiła je z dumą cała nasza, niewielka wtedy, załoga.

W tej chwili eksport jest istotną częścią naszej sprzedaży i rośnie bardzo dynamicznie – eksportujemy około 40% wyrobów. Jesteśmy w wielu krajach na całym świecie: na Bliskim Wschodzie, w Afryce Północnej, na Litwie, w Mołdawii, Portugalii, na Łotwie. W Islandii, z marką Pharmaceris, jesteśmy numerem jeden w aptekach w kategorii „dermokosmetyków". Na Malcie też jesteśmy numerem jeden. To są niewielkie kraje, ale nas to też bardzo cieszy.

W Polsce mamy mocną pozycję, ale rynek z powodu dużej konkurencji jest już nasycony, dlatego nasz rozwój upatrujemy w eksporcie.

Obecnie produkty firmy Dr Irena Eris są dystrybuowane do prawie 70 krajów na świecie. Znacząca część eksportu Pani firmy trafiała na rynki wschodnie. Jak wojna na Ukrainie i rezygnacja z eksportu do Rosji i na Białoruś odbiła się na Państwa wynikach finansowych? Czy mogłaby Pani wymienić powody, dla których zdecydowaliście się na opuszczenie tych rynków?

Powody są bardzo oczywiste. Po prostu nie popieramy agresji na kraj niezależny. I myślę, że tak twierdzi większość Polaków. Uważam, że nie można wspierać ani prowadzić biznesu z krajem agresorem, a wręcz odwrotnie – powinno się nakładać na niego sankcje.

Czy poza moralnymi pobudkami, bo jednak mieliście Państwo duży eksport do Rosji i na Białoruś, były jeszcze jakieś inne?

Nie ma innych pobudek poza moralnymi. Takiego sklepu jak Złote Jabłko w Moskwie nie widziałam nigdzie w Europie Zachodniej. Fantastyczny sklep z luksusowymi markami. Nasze produkty bardzo dobrze tam się sprzedawały. I niestety, musieliśmy zrezygnować. Szkoda nam bardzo tego rynku. Na Białorusi, z marką Pharmaceris, też byliśmy numerem jeden w aptekach, ale co z tego?

Co więc z tym rachunkiem ekonomicznym?

W tym przypadku nie ma przeliczenia. Żałuję, ale wycofuję się, bo tak trzeba. Nie wycofałabym się, gdyby nie sytuacja. Ten konflikt jest groźny. Nie mieści mi się w głowie, żebym mogła postąpić inaczej. Od razu stwierdziliśmy, że zaprzestajemy handlu z Rosją i Białorusią, chociaż z ekonomicznego punktu widzenia było szkoda. Eksport rośnie, więc tę „dziurę zasypujemy".

Którymi regionami Państwo „łatacie tę dziurę"?

Nasze kosmetyki, zwłaszcza Pharmaceris, bardzo dobrze sprzedają się w krajach arabskich. Najważniejszym rynkiem dla nas jest Europa, bo jest najbliżej i jest najbardziej prestiżowa. W Hiszpanii Dr Irena Eris została doskonale przyjęta przez konsumentki. Jesteśmy też w Chorwacji, na Węgrzech i we Włoszech.

Pani firmie udało się zbudować silną pozycję w segmencie kosmetyków premium na kilku rynkach w Europie, np. właśnie w Hiszpanii. Zdołaliście wejść na bardzo hermetyczny i konkurencyjny rynek francuski. Czy może Pani zdradzić, jak udało się tego dokonać?

Nasze marki dobrze są przyjmowane za granicą. To dobre, sprawdzone produkty. Rozwijając eksport, na poszczególnych rynkach szukamy partnerów, którzy chcą wspólnie, konsekwentnie i długofalowo budować pozycję marki. W Hiszpanii jesteśmy obecni w kluczowej, największej sieci dystrybucyjnej. We Francji jesteśmy online. Jednak trzeba pamiętać, że Francja to bardzo trudny rynek. Natomiast, z drugiej strony, fakt, że zostaliśmy przyjęci do francuskiego elitarnego stowarzyszenia marek luksusowych Comité Colbert, ma duże znaczenie. Ta organizacja uwiarygadnia pozycję marki i jakość produktu. Zawsze na naszych opakowaniach piszemy *Made in Poland*, nie *Made in EU*. O ile Polska w krajach arabskich, Afryce czy Azji jest postrzegana jako kraj europejski, o tyle w Europie Zachodniej jest wciąż traktowana, można powiedzieć, jak kraj z nieco innego świata. Są ludzie, którzy znają Polskę, którzy tu przyjeżdżają, z nami współpracują i widzą, że się zmieniła, jest nowoczesnym krajem. Jednak przeciętny Europejczyk nie chce tu przyjeżdżać, bo dalej traktuje Polskę jak kraj z dawnego bloku wschodniego. Przekonanie takiego klienta do produktu pielęgnacyjnego, tym bardziej luksusowego, nie jest łatwe. Inaczej jest np. z odzieżą. Kiedy kupuje się np. sukienkę, od razu można zobaczyć wzór, projekt, materiał, a z kosmetykiem pielęgnacyjnym jest inaczej – najpierw trzeba kupić, a potem dopiero można go wypróbować i ocenić.

Przez lata kierowała się Pani marketingiem szeptanym, tym, że dobra opinia o Pani produkcie idzie w świat. Jak to teraz wygląda?

Nasi konsumenci chcą kosmetyków zaawansowanych technologicznie, produkowanych w zgodzie z zasadami poszanowania otoczenia, dobrej jakości – to jest nasza dewiza. W tym kierunku też, miejmy nadzieję, idzie rozwój świata. Staramy się oszczędzać planetę, a więc wodę i energię, wpisując się tym samym w trend ekologiczny.

Posiadamy własne Centrum Naukowo-Badawcze, co jest dosyć wyjątkowe w branży. Odgrywa ono zasadniczą rolę w przygotowywaniu nowych, innowacyjnych produktów. To tu ma swój początek większość tworzonych kosmetyków.

Aby projekt, tworzony pierwotnie z wykorzystaniem wiedzy naukowej, przybrał konkretną formę użytkową, konieczne jest przejście wielu etapów w postaci skomplikowanych badań. Są one obowiązkowym elementem, aby przekazać w ręce użytkowników w pełni skuteczny, bezpieczny i innowacyjny produkt końcowy. Dobrana mieszanina najlepszych składników może bowiem nie wykazywać pożądanego działania z powodu niemożliwych do teoretycznego przewidzenia wzajemnych interakcji. Zależy nam na ustaleniu dokładnego składu, gdzie efekty poszczególnych składników i ich precyzyjnie ustalonych stężeń nie tylko się dodają, ale wywołują tzw. efekt synergii, czyli działają silniej, niż wynikałoby to z prostego sumowania. Bardzo istotne jest zbadanie zdolności przenikania tych substancji w głąb skóry i dotarcie do określonych jej struktur komórkowych, a więc odpowiedniego miejsca działania. Prowadzimy pod nadzorem specjalistów, w większości z tytułami naukowymi, i za pomocą skomplikowanej aparatury zaawansowane badania zarówno komórkowe (tzw. in vitro), jak i przebadanych już alergologicznie, prawie gotowych produktów na skórze probantów (tzw. badania in vivo). Produkty apteczne Pharmaceris przechodzą jeszcze dodatkowe badania kliniczne w zewnętrznych placówkach leczniczych.

To również dzięki równolegle prowadzonym w naszym centrum badaniom naukowym udaje się odkrywać nowe substancje i nowe rozwiązania, które są naszą własnością intelektualną, zastrzeżoną w formie światowych patentów. Wyniki tych badań publikujemy w światowym piśmiennictwie naukowym – głównie w najwyżej punktowanych tytułach znajdujących się na tzw. Liście Filadelfijskiej. Bierzemy udział, jako prelegenci, w ważnych międzynarodowych sympozjach naukowych.

Do powstania gotowego kosmetyku, który pojawi się na drogeryjnych półkach, niezbędna jest również praca Laboratorium Technologicznego, gdzie jest opracowywana jego końcowa postać (krem, serum, tonik czy mleczko) i są sporządzane dokładna receptura, precyzyjny opis produkcyjnego procesu technologicznego oraz wytyczne odnoszące się do reżimów nadzorowanych na bieżąco przez Laboratorium Kontroli Jakości.

Kto jest autorem koncepcji przekształcania marki, która zaczynała od produkcji kosmetyków, w markę, która w sposób całościowy podchodzi do pielęgnacji, dbania o urodę – od luksusowych kosmetyków, przez Centrum Naukowo-Badawcze, sieć Kosmetycznych Instytutów, trzy pięciogwiazdkowe hotele SPA, po takie elementy, jak pismo „Sense of Beauty" czy turniej Dr Irena Eris Ladies' Golf Cup? Czy była jakaś firma, z której czerpała Pani inspiracje?

Tego nikt nie wymyślił. To rodziło się powoli w naturalny sposób. Stworzyliśmy własną infolinię – kobiety dzwoniły i pytały, jak i których kosmetyków używać. Tak powstała koncepcja Kosmetycznych Instytutów, gdzie – oprócz poddania się profesjonalnemu zabiegowi kosmetycznemu – było można zdiagno-

zować potrzeby skóry i uzyskać zindywidualizowaną poradę, jak o nią dbać. To była zmiana ewolucyjna. Idea rodziła się zatem w miarę potrzeb klientów. Można stosować odpowiednio dobrane kosmetyki, chodzić do kosmetyczki, ale do dobrego wyglądu potrzebny jest jeszcze wypoczynek.

I tak zrodziła się kolejna usługa i idea – hoteli SPA, czyli miejsca z dala od zgiełku, gdzie możemy się wyluzować, odpocząć, zadbać o siebie w Kosmetycznym Instytucie, zrelaksować w dogodny i indywidualny sposób (albo biernie, albo aktywnie). W naszych hotelach zaoferowaliśmy różne propozycje, z których można skorzystać w zależności od potrzeb i upodobań.

Można więc powiedzieć, że ten rozwój następował również w miarę wzrostu zasobności portfeli Polaków.

Zdecydowanie tak. I Polaków, i naszych [śmiech]. Oczywiście, aby zrealizować te wszystkie inwestycje, korzystaliśmy z kredytów. Rozwijaliśmy się w miarę dojrzewania społeczeństwa do pewnych potrzeb.

Jak poradzili sobie Państwo w okresie pandemii COVID-19? Czy byliście zmuszeni „ciąć" zatrudnienie? Jak na firmę wpłynęły zerwane łańcuchy dostaw?

Te dwa aspekty były bardzo trudne plus jeszcze jeden, a mianowicie zmiana rozporządzeń, zarządzeń z dnia na dzień. Szczególnie nas to zaskakiwało w hotelach. Mieliśmy np. już gości, którzy przyjechali na weekend, gdy nagle okazywało się, że następnego dnia trzeba zamknąć ośrodki. Wiązało się to z komplikacjami w sferze zaopatrzenia, z ludźmi, ze wszystkim... Jeszcze rano w sobotę goście dostawali śniadanie, a potem musieli wyjechać. Jednak później okazało się, że rozporządzenie obowiązywało nie od soboty, tylko od wtorku. Życie toczyło się z dnia na dzień. Wszystko było niepewne. Pracowaliśmy w firmie online – to była nasza „gorąca linia". Nikt nie wiedział, jak dalej potoczy się pandemia. Cały czas kontaktowaliśmy się, żeby ustalić, co robić i jak sobie dać radę w tych trudnych warunkach. Teraz, z perspektywy czasu, uważam, że poradziliśmy sobie bardzo dobrze. Z powodu pandemii nie zwolniliśmy ani jednego człowieka! Dla mnie ludzie są bardzo ważni, podobnie jak atmosfera w pracy. Nie wyobrażam sobie, żeby pracownik był tylko trybikiem, który można wymieniać. W firmie mamy bardzo dużo osób, które długo z nami pracują. Zaletą tego jest fakt, że dobrze się znamy i rozumiemy. Tworzymy w pewnym sensie rodzinę. Ci ludzie dobrze znają firmę i jej procesy. Dobra atmosfera w pracy, przyjazna dla ludzi to jest naprawdę często więcej niż pieniądze. Dla mnie na pewno. Może ktoś powie, że łatwo mi mówić, ale naprawdę tak uważam. Dzisiaj ludzie często rezygnują z pracy, żeby wyjść z pędu i anonimowości.

Dopytam: jak poradzili sobie Państwo wtedy i jak radzicie sobie dziś z przerwanymi łańcuchami dostaw?

Było ciężko. Do dzisiaj są problemy. Kiedyś trzeba było zamawiać komponenty z dwu-, trzymiesięcznym wyprzedzeniem, a teraz czasem nawet z rocznym. Najbardziej jednak przeszkadza niestabilność przepisów i regulacji prawnych.

Te warunki prowadzenia przedsiębiorstwa w Polsce nie są zatem takie różowe.

Nie, nie są. One mogą być gorsze, mogą być lepsze, ale powinny być stabilne i przewidywalne. Muszę wiedzieć, na czym stoję, jak mogę planować.

FOT. ARCHIWUM SGH

Nagroda Gospodarcza SGH 2022

Przyznawana od 2019 r. Nagroda Gospodarcza SGH jest sposobem wyróżnienia osób, które szczególnie zasłużyły się na polu przedsiębiorczości i innowacyjności, przyczyniając się do rozwoju gospodarczego Polski. W tym roku nagrodę tę otrzymała dr **Irena Eris** – założycielka marki Dr Irena Eris. Na uroczystej gali, która odbyła się 7 września podczas Forum Ekonomicznego w Karpaczu, statuetkę wręczyli I Laureatce rektor SGH prof. Piotr Wachowiak i prof. Marek Rocki (rektor SGH w latach 1999–2005 oraz 2016–2020).

W laudacji wygłoszonej podczas przyznawania nagrody rektor SGH zwrócił szczególną uwagę na zaangażowanie dr Ireny Eris w ochronę środowiska, całkowitą odmowę testów na zwierzętach, a także poważne podejście do społecznej odpowiedzialności, zasad etyki i wartości w działaniach biznesowych: „Jestem bardzo szczęśliwy, że nasza doroczna nagroda trafia do przedsiębiorczyni i naukowczyni, która w relatywnie krótkim czasie weszła do ścisłego grona światowych marek, co potwierdzają wspomniane już uznanie we Francji oraz popularność marki w Hiszpanii, Islandii, krajach bałtyckich i na Malcie, gdzie produkty Dr Irena Eris są produktem nr 1 w sferze dermokosmetyki, a także popyt na produkty firmy w krajach arabskich.

W imieniu Kapituły Nagrody Gospodarczej i całej społeczności akademickiej Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie pragnę serdecznie pogratulować I Laureatce wyróżnienia, życząc jej, by pozostawała dla nas wszystkich wzorem właściwego postępowania w życiu i pracy zawodowej, będąc zarazem wzorem dla «liderów i liderek przyszłości, kształtowanych przez nas w SGH»".

Laureaci Nagrody Gospodarczej SGH (2019–2021)
2021 r. – **Krzysztof Pawiński**, współzałożyciel i współwłaściciel, a obecnie także prezes Zarządu Grupy Maspex
2020 r. – **Zbigniew Jagiełło**, prezes PKO Banku Polskiego
2019 r. – **Anna Rulkiewicz**, prezes Grupy LUX MED

Transmisja z ceremonii wręczenia nagrody jest dostępna na → **YOUTUBE SGH.**

Z tym że teraz te okoliczności zewnętrzne, czyli pandemia COVID-19 i wojna na Ukrainie, spowodowały, że żyjemy w czasach jak najbardziej nieprzewidywalnych.

Zgadza się. Jednak wydaje mi się, że te nasze warunki są jeszcze bardziej nieprzewidywalne, niż wskazywałyby na to czynniki zewnętrzne, obiektywne.

W wyniku pandemii skoncentrowaliśmy naszą uwagę na ochronie zdrowia. Czy Pani jako przedsiębiorczyni, której firma poniekąd zajmuje się ochroną zdrowia, bo pielęgnacją i wypoczynkiem, nie obawiała się, że

mimo wszystko Pani segment to nie są produkty/usługi pierwszej potrzeby?

Okres pandemii COVID-19 był czasem ekstremalnym. Jako absolutna zwolenniczka szczepień namawiałam wszystkich, aby się szczepili. Z drugiej strony, popyt na nasze usługi trochę spadł, bo to był dziwny rok: przerwane łańcuchy dostaw, pozamykane sklepy, ludzie przerzucili się na zakupy online, ale tak naprawdę nie było odejścia od pielęgnacji. Trochę spadła sprzedaż tzw. kosmetyki kolorowej, czyli do makijażu, ze względu na to, że ludzie chodzili w maskach czy pracowali w domu. W czasie pandemii COVID-19 nie było jednak w zasadzie odejścia od kosmetyki pielęgnacyjnej. Polki doskonale wiedzą, że pielęgnacja jest bardzo istotna i że to inwestycja w siebie na lata – tego nie trzeba im tłumaczyć.

Obecnie wiele mówi się o społecznej odpowiedzialności biznesu, czyli koncepcji uwzględniającej relacje dwóch sfer – biznesu i społeczeństwa. Postępowanie firmy powinno być przejrzyste i etyczne, aby wszyscy zainteresowani mogli zweryfikować, w jaki sposób działa dana organizacja. Jak ocenia Pani kondycję polskich firm pod tym względem? Jak przedsiębiorcy w Polsce wywiązują się z założeń CSR?

Myślę, że ta etyka i podejście do środowiska naturalnego, jakie w tej chwili jest promowane, są przez wszystkich bardzo pozytywnie postrzegane i potrzebne. Natomiast fakt, jak poszczególne firmy i ludzie się zachowują, to jest już inna sprawa. Widzę np., że jest bardzo dużo greenwashingu [*greenwash* – w wolnym tłumaczeniu „ekościema", „zielone mydlenie oczu" czy „zielone kłamstwo"; zjawisko polegające na wywoływaniu u klientów poszukujących towarów wytworzonych zgodnie z zasadami ekologii i ochrony środowiska wrażenia, że produkt lub przedsiębiorstwo go wytwarzające są w zgodzie z naturą i ekologią].

Obserwuję czasem niektóre firmy naginające rzeczywistość do tego, czego oczekuje klient, i uważam, że to nie jest etyczne. Część firm pozoruje pewne rzeczy, które sugerowałyby klientowi, że są przedsiębiorstwami etycznymi. I to jest właśnie przykre. Mówią, że działają zgodnie z zasadami CSR, a *de facto* tego nie robią. Mało tego, na produktach często umieszczają też mylące napisy, mówiące, że ich produkty są poddawane recyklingowi albo że są wykonane z jakichś naturalnych elementów, a to nie jest prawda.

Jak wtedy konkuruje się z taką firmą?

Po prostu trzeba robić swoje, trzeba być rzetelnym. Moją markę budowałam powoli, nie robiłam bardzo dużych kampanii reklamowych, a kiedy pojawiała się reklama, wtedy była stonowana. Informowałam w niej, do czego służy dany produkt, jak działa, nie obiecywałam czegoś na wyrost. To jest w moim DNA. Zawsze konsekwentnie dbałam o jakość produktów i przejrzystość działalności, co wzbudzało zaufanie klientów do mnie i mojej marki. I tego zaufania społecznego nie mogę utracić! To byłoby najgorsze.

Jako przedsiębiorczyni o olbrzymim doświadczeniu i dorobku, co doradziłaby Pani teraz osobie zaczynającej od zera, zakładającej własną firmę? Co jest ważne w biznesie? Czego należy unikać?

Na pewno trzeba być rzetelnym. Jeżeli chce się zbudować coś stabilnego, nie można iść na skróty. Profesjonalizm jest w tym kontekście kwestią bardzo względną. To była moja droga – robiłam to, w czym się kształciłam, co potrafiłam wykonywać jak najlepiej. Na świecie jest natomiast wiele przykładów ludzi, którzy nie skończyli żadnych szkół, nie byli żadnymi profesjonalistami, a odnieśli sukces w biznesie. Oni po prostu mieli dar obserwacji, wyciągania odpowiednich wniosków, nadążania za trendami czy wręcz wyprzedzania ich, mieli dar organizacyjny. Byli rzutcy, wrażliwi na to, co dzieje się dookoła, wyczuwali potrzeby, mieli niekoniecznie wiedzę, ale wizję, i konsekwentnie dążyli do celu. Są też osoby wykształcone, które mają dużą wiedzę, ale nie potrafią odnaleźć się w biznesie ani odpowiednio się zorganizować. Jest więc różnie.

Istotna jest na pewno wizja tego, do czego dążymy. Można oczywiście badać rynek, sprawdzać, co w danym momencie jest potrzebne, ale jestem daleka od opierania się na tabelkach. Oczywiście, menedżerowie opierają się na danych, na podstawie czego podejmują decyzje, które owocują czasami dobrymi, a czasami złymi efektami. Ja nie muszę się nikomu tłumaczyć [śmiech]. Podchodzę do biznesu bardzo intuicyjnie. Nie znaczy to, że odrzucam wszelkie dane, ale to nie jest tak, że opieram się na tabelkach; często podchodzę do nich krytycznie. Uważam, że w biznesie liczy się intuicja. Popełnianie błędów jest normalną rzeczą ludzką, też je popełniam, ale ważne jest, żeby na nich się uczyć i ich nie powtarzać.

Jakie mam rady? Mogę powiedzieć o sobie: budowałam swój biznes powoli, krok po kroku, patrzyłam, co dzieje się w danym momencie i w którą stronę pójść. Oczywiście ryzykowałam, bo biznes to ryzyko, ale nie zerojedynkowo – wiedziałam, że pewne decyzje mogą zaowocować niepowodzeniem, ale ono nie może zaważyć na całym moim istnieniu. Na pewno nie stawiałam wszystkiego na jedną kartę i też nie chwytałam wszystkich nadarzających się okazji. Starałam się oceniać swoje moce i zdolności, widzieć priorytety i realia.

Czego unikać w biznesie? Każdy jest inny i ma inny styl zarządzania. Trudno jest dawać rady. Osobiście unikam stereotypów, stagnacji, kopiowania i tak buduję swój świat. Im większa firma, tym ważniejsza jest komunikacja wewnętrzna, przepływ informacji. O to trzeba dbać. Firma to jeden połączony, wspólny organizm.

Jest Pani postrzegana jako kobieta sukcesu, jako przedsiębiorczyni, która wiele osiągnęła. Co dla Pani jest miarą sukcesu w życiu?

Dla mnie miarą sukcesu jest to, że mogę pracować i realizować się zawodowo, że mam rodzinę, mam męża, z którym razem prowadzimy przedsiębiorstwo i który jest dla mnie oparciem.

Czy ma Pani teraz jakieś marzenia? Czy jeszcze jest, o czym marzyć, mając tak wiele?

Nie, nie mam takich marzeń, a właściwie to marzę o tym, żebym jak najdłużej była w dobrej kondycji fizycznej, żebym mogła jak najdłużej pracować, bo bycie aktywną sprawia mi przyjemność. Jak patrzę na swoje życie, to nie jest złe [głośny śmiech].

Zachęcamy również do wysłuchania dwóch rozmów z dr **Ireną Eris** – laureatką Nagrody Gospodarczej SGH 2022, które przeprowadzili prof. **Piotr Wachowiak**, rektor SGH, oraz **Patrycja Dutkiewicz** z Centrum Współpracy z Biznesem SGH podczas Forum Ekonomicznego w Karpaczu. Rozmowy są dostępne na kanale YouTube SGH.

Bank Polski
dzień dobry

DZIEŃ DOBRY W PRACY

W PKO Banku Polskim dbamy o to, aby każdy dzień stażu był dla Ciebie dobry.

#ZajmijStanowisko i sprawdź oferty na **pkobp.pl/kariera**

top EMPLOYER POLSKA POLAND 2022

top EMPLOYER POLSKA POLAND 2021

top EMPLOYER POLSKA POLAND 2020

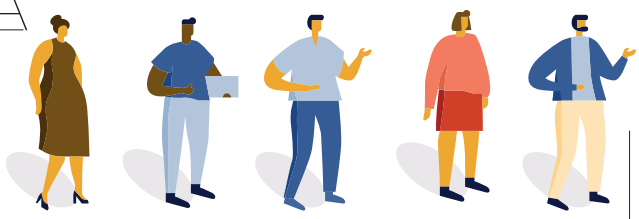

Europejski Uniwersytet Przyszłości

Budowanie wspólnoty studenckiej **misją SGH w CIVICA**

Z chwilą podpisania *Memorandum of Understanding* Szkoła Główna Handlowa w Warszawie uzyskała możliwość udziału we wszystkich strukturach zarządzających konsorcjum CIVICA i w wydarzeniach przez nie organizowanych.

Podczas spotkania szefów dziesięciu ośrodków uniwersyteckich wchodzących w skład CIVICA, które odbyło się 29 czerwca w Londynie, przedstawiono plan działań na rok 2022/2023, obejmujący pełne zaangażowanie SGH w 11 obszarach współpracy (WP1-11) z wykorzystaniem finansowania ze strony Komisji Europejskiej. Nowy, czteroletni okres w działalności aliansu jest określany roboczo jako CIVICA-2 (wrzesień 2022 r.–wrzesień 2027 r.).

Jak podkreślił rektor prof. Piotr Wachowiak, Szkoła Główna Handlowa w Warszawie – jako uczelnia odpowiedzialna w sojuszu CIVICA za budowanie wspólnoty studenckiej i kształtowanie jej wspólnej tożsamości – ma ważną misję do spełnienia. Przyjęcie naszej uczelni do prestiżowego grona członków Konsorcjum Uniwersytetu Europejskiego CIVICA to nie tylko wielka szansa, ale i wyzwanie dla całej społeczności akademickiej.

Proces przystąpienia SGH do Konsorcjum Uniwersytetu Europejskiego rozpoczął się wraz z powołaniem przez prof. Piotra Wachowiaka, rektora SGH, wyspecjalizowanego zespołu mającego na celu identyfikację takiej sieci Uniwersytetu Europejskiego, która najlepiej odpowiadałaby naszej uczelni. Przeprowadzono wielopłaszczyznowe konsultacje z uniwersytetami partnerskimi wchodzącymi w skład konsorcjum, zakończone podpisaniem *Memorandum of Understanding* (o przystąpieniu SGH do CIVICA) w listopadzie 2021 r.

NOWY ETAP WSPÓŁPRACY

Dzięki składowi aliansu, odnowionemu za sprawą przyjęcia SGH i hiszpańskiego IE University, CIVICA osiągnęła lepszy balans w zakresie zasięgu geograficznego i wielodyscyplinarności. Skład członkowski lepiej teraz odzwierciedla zróżnicowanie szkolnictwa wyższego w Europie. Obszary, w których specjalizują się IE University z Segowii i Madrytu oraz Szkoła Główna Handlowa w Warszawie (uczelnie reprezentujące, z jednej strony, południe Europy, z drugiej – Europę Środkową), zazębiają się z tymi już wcześniej wniesionymi do wspólnoty CIVICA przez uczelnie założycielskie, zwłaszcza dotyczącymi ekspertyzy, systemów wartości i kultury uniwersyteckiej. Stanowią one komplementarny wkład każdego z interesariuszy, pozwalający (po fuzji) na zwiększenie siły konsorcjum.

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie 13–14 kwietnia gościła przedstawicieli Konsorcjum Uniwersytetu Europejskiego CIVICA. Miesiąc wcześniej, w marcu, SGH wraz z innymi uczelniami partnerskimi złożyła w Komisji Europejskiej wniosek o przedłużenie statusu Uniwersytetu Europejskiego dla konsorcjum i wyasygnowanie środków finansowych na wspólne działania w latach 2022–2026. Natomiast 23 marca konsorcjum przedstawiło wizję na 2030 r., której jednym z elementów jest utworzenie uniwersytetu przyszłości.

„Miejsce, jakie zajmuje CIVICA, przesądza o jej wyjątkowości, sprawiając, że alians może podejmować bieżące i nadchodzące wyzwania" – uważa prof. **Vanessa Scherrer**, prorektor ds. międzynarodowych w Sciences Po i zarazem koordynator aliansu CIVICA. „Dziesięć instytucji partnerskich połączyło się, by wziąć odpowiedzialność za losy obecnego i przyszłych pokoleń Europy, a także przyczynić się do umocnienia roli Europy na świecie i podniesienia rangi nauk społecznych w szkolnictwie i badaniach prowadzonych w Europie".

Po pomyślnym przejściu w tym roku przez procedurę przyznawania środków na kolejny okres funkcjonowania (w ramach nadzorowanej przez KE Inicjatywy Uniwersytetów Europejskich Erasmus+ w 2022 r.) CIVICA, w październiku, oficjalnie rozpoczęła wdrażanie wypracowanej wspólnie, długofalowej strategii budowania zrównoważonego Uniwersytetu Europejskiego na najbliższe 4 lata.

POGŁĘBIANIE POCZUCIA WSPÓLNOTY

Przygotowanie wniosku o przedłużenie działań konsorcjum na kolejne 4 lata obejmowało prace na wielu szczeblach. Dokonano przeglądu dotychczasowych pakietów tematycznych (*Work Package* – WP). Przydział pakietów dla danej uczelni był uzależniony od jej profilu i doświadczeń, a także know-how w danym obszarze. Biorąc pod uwagę prostudencki profil SGH, bezprecedensową aktywność samorządu studenckiego, organizacji studenckich oraz poszczególnych studentek i studentów, nasza uczelnia podjęła się przygotowania i realizacji pakietu poświęconego zaangażowaniu studentów w projekt Uniwersytetu Europejskiego, tj. *WP9: CIVICA Community and Identity*.

Głównym celem WP9 jest budowanie zaangażowanej społeczności studenckiej CIVICA i jej wspólnej tożsamości, głęboko zakorzenionej w europejskich wartościach i dziedzictwie. Pakiet ten będzie realizowany poprzez wiele działań, takich jak: zaprojektowanie i wdrożenie sys-

tematycznych ram wsparcia w celu zwiększenia zaangażowania studentów i ich poczucia przynależności do sojuszu CIVICA; wspieranie nawiązywania kontaktów, realizacja wspólnych projektów oraz zwiększanie potencjału i kompetencji studentów; pogłębienie poczucia wspólnoty i jedności wśród studentów CIVICA poprzez projekty i inicjatywy międzyuczelniane oraz rozwijanie wspólnej tożsamości poprzez oparte na wartościach projekty i inicjatywy związane z kulturą europejską i jej dziedzictwem.

W ciągu 4 lat realizacji projektu są planowane m.in.: powołanie samorządu studentów CIVICA, który będzie uczestniczył w procesie decyzyjnym i doradczym konsorcjum; kontynuacja inicjatywy CIVICA Ambassadors; utworzenie funduszu na realizację projektów studenckich; organizacja wydarzeń sportowo-kulturalnych. Ponadto społeczność SGH będzie miała możliwość uczestniczenia w wielu działaniach zaprojektowanych w ramach pozostałych WP, zarządzanych przez innych członków konsorcjum.

NOWY ROZDZIAŁ

„Za nami 3 lata pełne wspaniałych osiągnięć. CIVICA oferuje naszym społecznościom akademickim niesamowite możliwości" – ocenia prezydent **Cornelia Woll**, stojąca na czele Hertie School. „Podczas fazy wstępnej członkowie CIVICA zbudowali silną podstawę udanej współpracy. Przed nami okres wielkich zmian. Wspólnie, na każdym uniwersytecie, który wchodzi w skład aliansu, postaramy się, by CIVICA stawała się wciąż bardziej i bardziej częścią codziennego życia studentów, wydziałów i pracowników".

Wśród wielu celów wyznaczonych dla drugiego etapu działania konsorcjum wskazano rozszerzenie oferty akademickiej oraz zwiększenie mobilności wykładowców i naukowców po doktoracie, przy jednoczesnym dalszym rozwoju Europejskiego Kampusu Cyfrowego.

„Priorytetem jest doprowadzenie do tego, by CIVICA stała się czymś realnym dla studentów, doktorantów, stypendystów programów postdoktorskich i wszystkich nauczycieli akademickich" – zaznacza **Aurélien Krejbich**, dyrektor wykonawczy CIVICA. „Wierzymy, że ten nowy rozdział będzie osią, wokół której będziemy budować Europejski Uniwersytet Przyszłości, a CIVICA będzie wiodącym aktorem w dziedzinie nauk społecznych".

Zgodnie z odnowioną deklaracją o misji CIVICA, uzgodnioną wspólnie przez wszystkie dziesięć instytucji członkowskich, alians będzie wspierać rozwój edukacji, badań oraz innowacji, a także podejmować działania na rzecz otoczenia społecznego. Są to główne filary konsorcjum CIVICA. Wszystkie cztery są ze sobą ściśle powiązane i współzależne oraz stanowią solidną podstawę zrównoważonego, transnarodowego i skoncentrowanego na badaniach Europejskiego Uniwersytetu Nauk Społecznych.

„Uniwersytety mogą dziś odgrywać ważną rolę w poszukiwaniu rozwiązań dla wyzwań związanych ze zmianami klimatycznymi, w kształceniu dla zawodów przyszłości oraz budowaniu ekosystemów innowacji i transferu, co z kolei będzie wspomagać zrównoważony rozwój" – mówi **Manuel Muñiz**, rektor IE University i dziekan IE School of Global and Public Affairs. „CIVICA podniesie na wyższy poziom pracę, którą nasze dziesięć instytucji wykonuje oddzielnie na wszystkich tych frontach, umożliwiając nam wypełnianie naszej misji w sposób bardziej efektywny".

Rok 2030 tylko pozornie jest odległy. Jego wizja (sformułowana w zrewidowanej Deklaracji Statutowej – Misji Europejskiego Uniwersytetu Nauk Społecznych CIVICA) wiąże się ze znaczącymi postępami – w takich obszarach, jak: edukacja, priorytety badawcze i naukowe, służba społeczeństwu, innowacyjność i lifelong learning, tworzenie społeczności CIVICA, globalny zasięg, trwała instytucjonalna współpraca i wspólna infrastruktura – i wymaga intensywnego działania już teraz. Dlatego rektor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie zaapelował do całej społeczności SGH: „Wspólnie z naszymi partnerami w sojuszu CIVICA opracowaliśmy dobry plan działań na najbliższe 4 lata. (...) Gorąco zachęcam uczonych, młodych badaczy, studentów i doktorantów do włączenia się w ten wspaniały projekt, gdyż będzie on służył budowaniu silnej pozycji akademickiej SGH w Polsce, Europie i na świecie".

OPRACOWAŁA: Anna Wdowińska, na podstawie komunikatu prasowego CIVICA oraz artykułów opublikowanych na stronie

→ **GAZETA.SGH.WAW.PL**

Konsorcjum CIVICA zamierza w pełni wykorzystać wiedzę i doświadczenie nabyte na etapie pilotażowym, aby wejść w kolejny okres finansowania z rozbudowaną siecią współpracy, nowymi projektami i ambitnym planem na przyszłość.

W ramach całego sojuszu CIVICA zostaną wzmocnione powiązania między bibliotekami uniwersytetów, będą promowane i wspierane projekty studenckie, a wspólny obszar badawczy będzie stale wzbogacany poprzez serię konkursów na granty.

CIVICA jest konsorcjum łączącym dziesięć czołowych instytucji szkolnictwa wyższego Europy, specjalizujących się w naukach społecznych, humanistycznych, zarządzaniu i naukach o politykach publicznych. Obejmuje ono łącznie 72 000 studentów studiów licencjackich i magisterskich oraz 13 000 pracowników akademickich.

Uczelnie wchodzące w skład sojuszu wspólnie rozwijają model edukacji, który łączy nauczanie, badania oraz innowacje na rzecz mobilizowania społeczeństw i dzielenia się z nimi wiedzą jako dobrem publicznym. Stawiają one sobie też za cel pogłębianie odpowiedzialności oraz rozwój postaw obywatelskich w Europie i poza nią.

Członkowie konsorcjum CIVICA

1. Uniwersytet Bocconiego (Bocconi University – Włochy), www.unibocconi.eu
2. Uniwersytet Środkowoeuropejski (Central European University – Austria), www.ceu.edu
3. Europejski Instytut Uniwersytecki (European University Institute – międzyrządowy), www.eui.eu
4. Szkoła Hertiego (Hertie School – Niemcy), www.hertie-school.org
5. Krajowy Uniwersytet Studiów Politycznych i Administracji Publicznej (National University of Political Studies and Public Administration – Rumunia), www.snspa.ro
6. Instytut Nauk Politycznych (Sciences Po – Francja), www.sciencespo.fr
7. Wyższa Szkoła Handlowa w Sztokholmie (Stockholm School of Economics – Szwecja), www.hhs.se
8. Londyńska Szkoła Ekonomii i Nauk Politycznych (The London School of Economics and Political Sciences – Wielka Brytania), www.lse.ac.uk
9. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, www.sgh.waw.pl
10. Uniwersytet IE (IE University – Hiszpania), www.ie.edu

150-lecie Sciences Po

Jubileusz uczelni stojącej na czele sojuszu CIVICA

MARIUSZ SIELSKI

W Paryżu 16 września odbyły się uroczyste obchody 150-lecia Sciences Po – uczelni, która była inicjatorką powołania do życia sojuszu uniwersyteckiego CIVICA. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie od wiosny 2022 r. wchodzi w skład aliansu złożonego z jeszcze dziewięciu uczelni: Sciences Po, Europejskiego Instytutu Uniwersyteckiego we Florencji, CEU, LSE, Uniwersytetu Bocconiego, Hertie School, bukareszteńskiej Krajowej Szkoły Studiów Politycznych i Administracyjnych (SNSP), Uniwersytetu IE (Instituto de Empresa) w Madrycie i Segowii oraz Stockholm School of Economics (SSE).

W paryskich uroczystościach, które przebiegały pod hasłem „150 lat: u źródeł przyszłości", wziął udział rektor SGH prof. Piotr Wachowiak. W imieniu całej wspólnoty akademickiej naszej uczelni podarował kolegom ze Sciences Po okolicznościową grafikę, wykonaną przez znakomitego artystę Tytusa Brzozowskiego. Jego praca łączy elementy architektoniczne Warszawy i Paryża, w tym Szkoły Głównej Handlowej i Sciences Po.

Francuscy partnerzy zdecydowali się na świętowanie jubileuszu szkoły w wąskim gronie władz uczelni należących do sojuszu CIVICA oraz kilku uczeni zamorskich, m.in. Uniwersytetu Kalifornijskiego w Berkeley i Uniwersytetu Columbia. Założyciel Sciences Po, Émile Boutmy, chciał w 1871 r., by uczelnia ta była „(...) różnorodna i solidna pod względem programu, europejska, a nawet uniwersalna, gdy chodzi o zasięg, a także nowoczesna i bardziej dostępna z powodu intensywnego nakładu zajęć, co pozwala skrócić czas studiów". „Sojusz CIVICA pozwala na pełną realizację tych założeń" – podkreślił w swoim wystąpieniu dyrektor Sciences Po Mathias Vicherat, dodając, że dzięki współpracy z grupą tak wybitnych partnerów można mówić o światowym zasięgu i oddziaływaniu.

Uroczystości jubileuszowe odbywały się w oddanym do użytku w styczniu kampusie Sciences Po przy placu św. Tomasza z Akwinu. Jednym z punktów programu było zwiedzanie kompleksu wyposażonego m.in. w nowoczesne studio telewizyjne, wykorzystywane podczas zajęć seminaryjnych i do transmisji z debat oraz przygotowania programów telewizyjnych.

Tematem przewodnim uroczystości jubileuszowych Sciences Po była wolność akademicka jako fundament demokracji w dobie takich zagrożeń, jak populizm, postprawda, zakłamywanie historii czy propaganda wojenna. W okolicznościowym wykładzie, wygłoszonym przez wybitnego francuskiego myśliciela prof. Brunona Latour, silny akcent padł też na konieczność zmiany modelu kształcenia: „Bardzo niewielu urzędników, począwszy od prezydenta na szeregowym pracowniku

AUTOR GRAFIKI: TYTUS BRZOZOWSKI

administracji skończywszy, ma dziś choćby blade pojęcie o naukach przyrodniczych czy pętlach sprzężenia zwrotnego Ziemi, gdy chodzi o klimat. Mało kto ma przynajmniej mgliste wyobrażenie o tym, jak inne kultury, inni ludzie – bardziej niż my sami dotknięci globalnymi zmianami klimatu – radzą sobie z tym problemem. (...) Odmiennie niż w początkach Sciences Po mamy dziś nauki polityczne i ich adeptów, ale brakuje nam ludzi znających się na zagadnieniach nauk o Ziemi i klimacie".

Profesor Latour przypomniał, że Émile Boutmy, zakładając w 1872 r. Wolną Szkołę Nauk Politycznych, kierował się chęcią dogonienia Niemiec w zakresie kształcenia elit służby państwowej, co miało tym większe znaczenie, że Francja została pokonana przez Prusy w wojnie 1870–1871. „My także jesteśmy dziś pokonani. Tym razem jest to klęska w skali całego globu. Nagłe włączenie się do tej układanki wojny na Ukrainie dodatkowo obarcza nas, ludzi dorosłych, którzy odpowiadają za kształcenie młodzieży, trudnym do udźwignięcia ciężarem" – stwierdził profesor.

Francuski filozof podkreślił też konieczność przyjęcia „nowego porządku klimatycznego" za punkt odniesienia w przystosowywaniu uniwersyteckich placówek badawczych do potrzeb współczesności, w sytuacji, gdy okazały się nieprzydat-

ne w sprostaniu obecnym trudnościom. Mówił, że badania naukowe nie są dziś „awangardą", ale mają być „(...) zapleczem logistycznym dla młodych, którzy będą mierzyć się z konsekwencjami naszej niezdolności, by uchronić świat przed zapaścią ekologiczną".

Podczas francuskich obchodów rektorzy uczelni wchodzących w skład aliansu CIVICA zadeklarowali bezwarunkowe poparcie i zaangażowanie w walkę o wolność akademicką w działalności dydaktycznej i badawczej.

O problemach wolności badań i wolności wypowiedzi mówiła również, w piątek 16 września, mer Paryża Anne Hidalgo, która podjęła władze uczelni i zaproszonych gości uroczystym obiadem w paryskim ratuszu – Hôtel de Ville. Paralelnie do spotkań delegacji SGH z władzami Sciences Po – dyrektorem Mathiasem Vicheratem, stojącym na czele uczelni, oraz prof. dr. hab. Siergiejem Guriewem, który jest rektorem ds. nauki (Provost de Sciences Po) – odbywały się spotkania kilkuosobowej delegacji studenckiej z partnerami. Przedstawiciele Samorządu Studentów SGH rozmawiali ze swoimi kolegami z ośrodków uniwersyteckich wchodzących do aliansu CIVICA o wspólnych przedsięwzięciach planowanych na najbliższy rok akademicki. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie w ramach projektu odpowiada za sprawy związane z tożsamością i budowaniem wspólnoty studenckiej.

CIVICA jest jedną z kilkudziesięciu sieci powstałych w ramach Europejskiej Przestrzeni Edukacji. Sieci te są finansowane i zatwierdzane przez Komisję Europejską. Inauguracja nowego okresu budżetowego sojuszu CIVICA odbyła się 1 października.

MARIUSZ SIELSKI, rzecznik SGH, Zespół Prasowy SGH

Tekst został pierwotnie opublikowany na stronie
→ **GAZETA.SGH.WAW.PL**

FOT. ARCHIWUM SGH (4)

↑ Spotkanie na dziedzińcu kampusu przy placu św. Tomasza z Akwinu

↑ Uroczysty obiad w merostwie Paryża. Na zdjęciu burmistrz **Anne Hidalgo** i dyrektor Sciences Po **Mathias Vicherat**

← Rektor SGH, dr hab. **Piotr Wachowiak**, prof. SGH, przekazał okolicznościową grafikę na ręce dr **Vanessy Scherrer**, wicedyrektor Sciences Po

↖ **Mathias Vicherat**, dyrektor Sciences Po, i rektor SGH, dr hab. **Piotr Wachowiak**, prof. SGH podczas spotkania z okazji 150-lecia Sciences Po

Félicitations à nos Amis de Sciences Po à l'occasion de 150e Anniversaire de leur Université! C'est au sein de CIVICA que nous allons travailler côte à côte pour défendre la liberté académique en Europe!

CIVICA – akademicka kultura dostępności

JUSTYNA KAPTURKIEWICZ

Dobre praktyki w **The London School of Economics and Political Science**

Od listopada 2021 r. SGH realizuje projekt „Inkluzywna SGH – bez barier w dostępie do edukacji (inSGH)", którego głównym celem jest znaczne zwiększenie dostępności uczelni dla osób z niepełnosprawnościami i szczególnymi potrzebami. Nie jest to zadanie łatwe, dlatego zanim zdecydujemy o kształcie zmian i szczegółowych rozwiązań, warto sprawdzić, jaki kierunek wybrały inne wiodące uczelnie w Polsce i za granicą.

„W ramach współpracy środowiska akademickiego mieliśmy już przyjemność wymienić się doświadczeniami i rozmawiać o dostępności oraz wsparciu osób z różnorodnymi potrzebami m.in. z pracownikami Uniwersytetu Jagiellońskiego czy Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. Każda ze zrealizowanych wizyt studyjnych była niezwykle inspirująca i motywująca do dalszej intensywnej pracy na rzecz wdrażania dostępności na naszej uczelni. Staramy się jednak czerpać także z najlepszych praktyk uczelni zagranicznych, szczególnie zrzeszonych w konsorcjum Uniwersytetu Europejskiego CIVICA" – mówi Justyna Kapturkiewicz, kierownik Biura ds. Dostępności i Wsparcia Osób z Niepełnosprawnościami SGH.

CIVICA (The European University of Social Sciences) łączy prestiżowe uczelnie europejskie z obszaru nauk społecznych, które dzięki współpracy m.in. promują i wdrażają ideę inkluzywności. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie dołączyła do konsorcjum w 2022 r., razem z Uniwersytetem IE z Hiszpanii. CIVICA obejmuje łącznie 10 uczelni partnerskich. Poza wcześniej wymienionymi są to: Uniwersytet Bocconiego (Bocconi University – Włochy), Uniwersytet Środkowoeuropejski (Central European University – Austria), Europejski Instytut Uniwersytecki (European University Institute – międzyrządowy), Szkoła Hertiego (Hertie School – Niemcy), Krajowy Uniwersytet Studiów Politycznych i Administracji Publicznej (National University of Political Studies and Public Administration – Rumunia), Instytut Nauk Politycznych (Sciences Po – Francja), Wyższa Szkoła Handlowa w Sztokholmie (Stockholm School of Economics – Szwecja) oraz Londyńska Szkoła Ekonomii i Nauk Politycznych (The London School of Economics and Political Sciences – Wielka Brytania).

W ramach współpracy z konsorcjum CIVICA dr Rafał Towalski, zastępca kierownika

FOT. ARCHIWUM AUTORKI (2)

↑ **Justyna Kapturkiewicz**, kierownik Biura ds. Dostępności i Wsparcia Osób z Niepełnosprawnościami SGH, oraz **Helen Rosemont**, European Partnerships Coordinator, Global Academic Engagement Philanthropy and Global Engagement Division (PAGE), LSE

projektu „Inkluzywna SGH – bez barier w dostępie do edukacji (inSGH)", oraz Justyna Kapturkiewicz (Biuro ds. Dostępności i Wsparcia Osób z Niepełnosprawnościami) w maju 2022 r. wzięli udział w warsztatach na temat inkluzywności w szkolnictwie wyższym. Warsztaty odbyły się w Wiedniu, w siedzibie Central European University. Przedstawiciele poszczególnych partnerskich uczelni rozmawiali o inkluzywności, integracji społeczności akademickiej, równości płci oraz wsparciu osób z niepełnosprawnościami.

Kontynuacją rozpoczętej wówczas debaty i wymiany myśli była wizyta w The London School of Economics and Political Sciences (LSE) we wrześniu 2022 r., podczas której dr Rafał Towalski i Justyna Kapturkiewicz mieli okazję spotkać się i porozmawiać z przedstawicielami takich jednostek organizacyjnych LSE (bezpośrednio zaangażowanymi w proces wsparcia pracowników i studentów o różnorodnych potrzebach), jak: Eden Centre for Education Enhancement, LSE Student Union (Disabled Student Officer, Neurodivergent Student), Student Wellbeing Service, LSE Faith Centre, Equality, Diversity, and Inclusion (EDI). Wizyta odbyła się w ramach mobilności szkoleniowej programu Erasmus+ (projekt KA103 2020).

The London School of Economics and Political Sciences to jedna z najlepszych uczelni ekonomicznych na świecie i wpływowy ośrodek opiniotwórczy. Z LSE pochodzi 16 laureatów Nagrody Nobla. Uczelnia jest niekwestionowanym liderem na rynku akademickim. Jej mury co roku opuszcza ponad tysiąc absolwentów, zasilając elity ekonomiczne i polityczne na całym świecie.

University of London (którego częścią jest LSE) to uczelnia, która jako pierwsza przyjęła chętnych bez względu na płeć, rasę czy religię, a od 1865 r. umożliwiła dostęp do edukacji na poziomie wyższym dla studentów z całego świata. Tak bogata tradycja i doświadczenie w obszarze inkluzywności (w połączeniu ze współczesnymi badaniami i znaczącymi osiągnięciami), a także zbliżony profil kształcenia obu uczelni, sprawiają, że SGH, wdrażając dostępność, może czerpać z najlepszych praktyk wypracowanych w LSE.

The London School of Economics and Political Sciences z powodzeniem wdraża i ciągle udoskonala politykę w zakresie różnorodności kulturowej, etnicznej czy religijnej. Uczelnia jest otwarta na potrzeby różnych grup narażonych na dyskryminację ze względu nie tylko na niepełnosprawność, ale także narodowość, wyznanie, wiek, stan cywilny, orientację seksualną czy tożsamość płciową. Kluczem do sukcesu jest szacunek, dialog i wzajemne zrozumienie potrzeb, problemów, zwyczajów czy tradycji kulturowych, co sprzyja kształtowaniu pozytywnych relacji całej społeczności akademickiej. Szczegółowe strategie uczelni skupiają się wokół trzech najważniejszych obszarów, takich jak edukacja, badania i ludzie.

Londyńska uczelnia aktualnie realizuje strategie w zakresie nie tylko dostępności (HTTPS://WWW.LONDON.AC.UK/ABOUT-US/ACCESSIBILITY-UNIVERSITY-LONDON) dla osób ze szczególnymi potrzebami, ale też równości, różnorodności i integracji (HTTPS://WWW.LONDON.AC.UK/ABOUT-US/HOW-UNIVERSITY-RUN/POLICIES/EQUALITY-DIVERSITY-AND-INCLUSION). Najważniejsze wskazówki, zasady i zalecenia są dostępne na stronie internetowej uczelni.

W trakcie wizyty wszystkie osoby, z którymi przeprowadzono konsultacje, podkreślały szczególną rolę, jaką odgrywają szkolenia wzmacniające świadomość różnorodności potrzeb, jakie pojawiają się w procesie kształcenia, badaniach naukowych czy też podczas rekrutacji nowych pracowników. Świadomość różnorodności i wynikających z niej oczekiwań środowiska akademickiego jest kluczem do budowy kultury akademickiej opartej na inkluzywności. Inwestycje w poprawę dostępności infrastrukturalnej czy ramy prawne w zakresie dostępności są tylko wsparciem.

Ciekawym i niesztampowym rozwiązaniem jest powołane w LSE Faith Centre, które nie tylko dba o osoby o bardzo różnych wyznaniach, ale także nie pomija problemów ateistów, mogących liczyć na pomoc np. w czasie zmagania się z różnymi osobistymi kryzysami. Wspomniana jednostka edukuje, uwrażliwia i zapewnia indywidualną pomoc w przypadku wystąpienia takiej potrzeby.

Dzięki nawiązanej współpracy i inspirującym pomysłom w SGH będziemy dalej wdrażać, rozwijać oraz promować nowe rozwiązania wspierające inkluzywność i dostępność dla osób o różnorodnych potrzebach.

JUSTYNA KAPTURKIEWICZ, kierownik Biura ds. Dostępności i Wsparcia Osób z Niepełnosprawnościami SGH

FOT. ARCHIWUM AUTORKI

Equality and Inclusion Strategy 2021–2025

Equality and Diversity Annual Report 2020-2021

CZY MASZ APETYT
NA PRACĘ W MAKRO?
makro
TWÓJ SUKCES TO NASZ BIZNES

FOT. ARCHIWUM SGH

Złoty jubileusz Instytutu Rozwoju Gospodarczego

BARBARA CIEŚLIK

50 LAT BADANIA KONIUNKTURY W POLSCE PRZEZ SGH

Z okazji 50-lecia Instytutu Rozwoju Gospodarczego w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie 13–14 października odbyła się konferencja naukowa „Monitorowanie działalności gospodarczej. Gospodarka po pandemii COVID-19". Gości powitał dyrektor instytutu, prof. Marek Rocki. Wykład specjalny wygłosił prof. Jerzy Hausner, który wraz z zespołem opracował złożony indeks wiarygodności ekonomicznej państwa na podstawie wielowymiarowej oceny eksperckiej. Wykład był pierwszą publiczną prezentacją wyników pracy zespołu. Oficjalne przedstawienie rezultatów projektu odbędzie się podczas kolejnego Open Eyes Economy Summit w listopadzie br. Uzyskane wyniki wskazują na trwającą od kilku lat „erozję" wiarygodności naszego państwa, negatywnie wpływającą na warunki prowadzenia działalności gospodarczej. Warunki te oraz ich wpływ na bieżące i przyszłe funkcjonowanie przedsiębiorstw w Polsce były jednym z głównych problemów podejmowanych w dalszych wystąpieniach. Kolejni referenci zwracali uwagę na ograniczanie wolności gospodarczej i tworzenie barier o charakterze administracyjnym, co – w sytuacji zagrożeń zewnętrznych i wewnętrznych – zwiększa zakres niepewności i przyczynia się do wzrostu pesymizmu nie tylko wśród przedsiębiorców, ale i konsumentów. Pogorszająca się koniunktura gospodarcza, wraz z uporczywą inflacją, zwiększa prawdopodobieństwo wystąpienia stagflacji.

Pierwsza sesja konferencji miała charakter wspomnieniowy. Jej uczestnikami byli: prof. Elżbieta Adamowicz, prof. Leszek Balcerowicz, dr Sławomir Dudek i dr hab. Zbigniew Matkowski. Na tle ciekawie zmontowanej fotorelacji, obrazującej 50 lat działalności instytutu, uczestnicy debaty mówili o znaczeniu zachowania ciągłości ba-

Do udziału w konferencji zostali zaproszeni m.in. – związani z IRG – prof. **Leszek Balcerowicz** ↓ i prof. **Jerzy Hausner** →, a także przedstawiciele instytucji państwowych

dań nad koniunkturą gospodarczą i ich wyników dla rozwoju teorii koniunktury, podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, instytucji odpowiadających za politykę gospodarczą i opinii publicznej.

Sesja referatów poświęconych monitorowaniu koniunktury gospodarczej miała charakter narzędziowy: Mirosław Błażej z GUS opowiedział o systemie szybkiej diagnostyki wybranych procesów makroekonomicznych na poziomie mikroekonomicznym, dr hab. Robert Pater i mgr Herman Cherniaiev przedstawili doświadczenia z badań ofert pracy publikowanych w prasie i sieci Internet oraz możliwości wykorzystania wyników tych prac badawczych do oceny sytuacji na rynku pracy, zaś prof. Mariusz Próchniak zaprezentował metodę automatycznej identyfikacji punktów zwrotnych na podstawie ukrytych modeli Markowa.

FOT. ARCHIWUM SGH (4)

Ostatnia w pierwszym dniu sesja referatów była poświęcona skutkom pandemii COVID-19 dla polskiej gospodarki: dr Barbara Cieślik przedstawiła zmiany, jakie nastąpiły w usługach; dr Stanisław Kluza opowiedział o koniecznych zmianach w konstrukcji badania koniunktury finansowej; dr Robert Skikiewicz omówił oddziaływanie pandemii na warunki prowadzenia działalności w sektorze bankowym; dr hab. Jacek

Instytut Rozwoju Gospodarczego (IRG) powstał w 1972 r. jako międzywydziałowa placówka naukowo-badawcza. Po zreformowaniu uczelni na początku lat dziewięćdziesiątych – jako jednostka badawcza i dydaktyczna – wszedł w skład Kolegium Analiz Ekonomicznych SGH.

W latach siedemdziesiątych prace prowadzone w IRG dotyczyły przede wszystkim planowania rozwoju gospodarczego i funkcjonowania gospodarki narodowej. W latach osiemdziesiątych rozpoczęto badania nad źródłami kryzysu gospodarczego w Polsce. W ich ramach zespół pod kierownictwem prof. Leszka Balcerowicza przygotował projekt kompleksowej reformy gospodarczej, wdrożonej następnie pod nazwą „planu Balcerowicza". Oddzielną grupę analiz prowadzonych w tamtym czasie w IRG stanowiły badania nad problemami wsi i rolnictwa. W połowie lat osiemdziesiątych w instytucie zainicjowano również pionierskie badanie koniunktury w przemyśle przetwórczym.

W latach dziewięćdziesiątych zakres działalności badawczej został istotnie poszerzony, a badania koniunktury metodą testu stały się specjalizacją IRG. Znacząco rozbudowano przedmiotowy zakres analiz, obejmując nimi, poza przemysłem, także: gospodarstwa domowe, rolnictwo, budownictwo, handel oraz sektor bankowy. W rezultacie badań koniunktury, prowadzonych w instytucie nieprzerwanie od 1986 r., powstała unikatowa baza danych opisujących zmiany gospodarki polskiej w okresie transformacji i po jej zakończeniu. Ciągłość badań zapewnia długie szeregi czasowe, dostarczające badaczom procesów gospodarczych cennego materiału źródłowego, a zharmonizowane metody badawcze umożliwiają wykorzystywanie tych danych do międzynarodowych analiz porównawczych.

Raporty z badań koniunktury prowadzonych w instytucie są publikowane miesięcznie (przemysł przetwórczy) lub kwartalnie (pozostałe badania) w wersji elektronicznej na stronie internetowej IRG. Łącznie instytut wydaje osiem periodyków.

W swojej 50-letniej historii IRG nawiązał współpracę z wieloma instytucjami w kraju i za granicą. Od roku 2006 stale współpracuje ze Związkiem Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce. Regularny charakter ma także współpraca badawcza z Narodowym Bankiem Polskim i Biurem Informacji Kredytowej. W wymiarze międzynarodowym instytut, jako członek Centre for International Research on Economic Tendency Surveys (CIRET), aktywnie uczestniczy w pracach tej organizacji.

Na zlecenie instytucji publicznych i podmiotów gospodarczych IRG przygotowuje ekspertyzy, stanowiące dodatkowe, nieocenione źródło wiedzy specjalistycznej. Instytucje zajmujące się prowadzeniem polityki gospodarczej oraz przedstawiciele władz administracyjnych – na szczeblu zarówno centralnym, jak i samorządowym – regularnie korzystają także z wyników badań koniunktury prowadzonych przez instytut. Raporty o stanie koniunktury w gospodarce polskiej są szeroko komentowane w mediach ogólnopolskich i mediach społecznościowych.

→ Wykład specjalny wygłosił prof. **Jerzy Hausner**, który wraz z zespołem opracował złożony indeks wiarygodności ekonomicznej państwa. Oficjalne przedstawienie rezultatów projektu odbędzie się podczas **Open Eyes Economy Summit** w listopadzie

Jankiewicz i dr Zuzanna Urbanowicz zreferowali wyniki badania wpływu pandemii na zmiany konsumpcji i oszczędności gospodarstw domowych; dr hab. Emilia Tomczyk pokazała, że trudne czasy nie sprzyjają podejmowaniu racjonalnych decyzji.

Drugi dzień rozpoczął się od sesji poświęconej badaniu koniunktury gospodarczej: w swoim wystąpieniu dr hab. Maria Bieć przedstawiła 30 lat doświadczeń w konstruowaniu wielokomponentowych wskaźników wyprzedzających; dr Jarosław Janecki przeprowadził interesującą analizę wskaźników mogących służyć do pomiaru niepewności i nastrojów podmiotów gospodarczych (*sentiment indicators*), pokazując ich silną korelację; dr Łukasz Markowski i dr hab. Rafał Warżała wskazywali na obecne zagrożenia, przed jakimi stoi Unia Europejska. W ich opinii ostatnie wstrząsy w otoczeniu gospodarek UE i dywergencja ich wyników są podobne w działaniu do czynników, które przyczyniły się do rozpadu wcześniejszych wspólnot monetarnych (Skandynawskiej Unii Monetarnej i Łacińskiej Unii Monetarnej), co przemawia za koniecznością pogłębiania integracji.

Wyjątkowo interesująca dyskusja o aktualnym stanie gospodarki polskiej wywiązała się podczas sesji panelowej, prowadzonej przez prof. Elżbietę Adamowicz i red. Marcina Piaseckiego. Brali w niej udział: Marcin Czugan (Związek Przedsiębiorstw Finansowych), Ludwik Kotecki (Rada Polityki Pieniężnej), Vassilen Tzanov (Upfield Polska), Kamil Sobolewski (Pracodawcy RP) i Sławomir Grzelczak (Biuro Informacji Kredytowej). Ogólny wydźwięk tej dyskusji był zdecydowanie pesymistyczny. Przedsiębiorcy – wobec drastycznego wzrostu cen surowców i energii oraz rosnącego zapotrzebowania na kapitał obrotowy – ograniczają podaż, co popycha Polskę w stronę gospodarki niedoboru, czyli sytuacji, w której pobudzanie popytu w warunkach ograniczeń podażowych nakręca spiralę inflacyjną. Rynek pracy jest rynkiem pracownika, gdyż przedsiębiorcy nauczyli się traktować siłę roboczą jako cenny zasób. Pomimo presji kosztowej wstrzymują się więc z ograniczeniem zatrudnienia, a wysoka niepewność co do perspektyw gospodarki zniechęca ich do inwestowania. W takich warunkach należy się spodziewać utrzymania się w dłuższym okresie wysokiego tempa inflacji i niskiej stopy wzrostu gospodarczego.

Podczas ostatniej sesji dr Piotr Boguszewski i dr Katarzyna Puchalska, opowiadając o roli badań ankietowych przedsiębiorstw niefinansowych w ocenie wpływu niestandardowych wstrząsów ekonomicznych, stwierdzili, że mamy do czynienia z wyjątkową koniunkcją – następujących tuż po sobie – dwóch wstrząsów o genezie nieekonomicznej, które łącznie wywarły ogromny wpływ na polską gospodarkę. Przedstawili oni także propozycję zmian metod analizy danych gromadzonych w badaniach ankietowych, uwzględniającą reakcję na pojawiające się wstrząsy. Natomiast dr Marek Radzikowski pokazał, że poziom inwestycji w Polsce od lat należy do najniższych w grupie krajów Europy Środkowej, a w ostatnim okresie uległ dalszemu spadkowi mimo deklaracji rządu co do ich wspierania. Wystąpienie dr. Konrada Walczyka było klamrą spinającą całą konferencję – zwięźle zaprezentował wkład instytutu w analizę koniunktury gospodarczej, podkreślając wysoką korelację wskaźników koniunktury IRG z realnymi miarami wzrostu gospodarczego (np. IRGBAN i PKB) i ich przewagę w ocenie sytuacji wynikającą z szybszej publikacji wyników. Zasygnalizował również zamierzenia badawcze instytutu w najbliższym okresie.

Zamykając konferencję, prof. Marek Rocki uznał ją za bardzo udaną; jego ocena jest zgodna z opiniami innych uczestników, wyrażonymi w ankiecie i podczas rozmów w kuluarach. Nagrania z obu dni konferencji są dostępne w sieci, a odsyłacze do nich znajdują się na stronie internetowej IRG. Treść części referatów została zamieszczona w monografii jubileuszowej, dostępnej na stronie IRG; pozostałe zostaną wydane w monografii pokonferencyjnej.

DR **BARBARA CIEŚLIK**, Instytut Rozwoju Gospodarczego, Kolegium Analiz Ekonomicznych SGH

Zachęcamy do lektury dwóch rozmów, przeprowadzonych z okazji konferencji i jubileuszu przez **Mariusza Sielskiego** (rzecznika SGH): z byłą dyrektor IRG prof. **Elżbietą Adamowicz** oraz prof. **Markiem Rockim**, rektorem SGH w latach 1999–2005 i 2016–2020, dyrektorem IRG SGH.

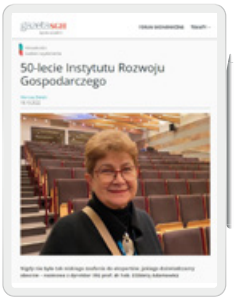

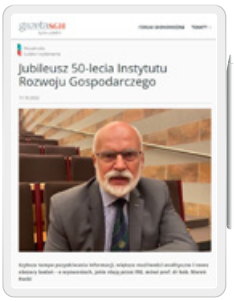

Wywiady są dostępne na stronie
→ **GAZETA.SGH.WAW.PL**

FOT. EFNI

SGH na EFNI 2022

KAROLINA CYGONEK

Europejskie Forum Nowych Idei (EFNI) to jedna z najważniejszych konferencji w Europie Środkowo-Wschodniej, poświęcona globalnym trendom, nowym ideom i przyszłości Europy. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie była strategicznym partnerem merytorycznym wydarzenia, które odbywało się w Sopocie 12–14 października. W konferencji uczestniczyło kilkunastu ekspertów SGH z różnych dziedzin. Władze uczelni reprezentowali: dr hab. Piotr Wachowiak, prof. SGH; online – prorektor ds. nauki dr hab. Agnieszka Chłoń-Domińczak, prof. SGH; kanclerz dr Marcin Dąbrowski.

Od 11 lat przedstawiciele kół biznesu, liderzy i decydenci oraz autorytety z kręgów kultury i nauki debatują na EFNI o najważniejszych wyzwaniach dla społeczeństw i gospodarek w dynamicznie zmieniającym się świecie, globalnych trendach oraz przyszłym kształcie Unii Europejskiej. W ramach tegorocznego kongresu odbyło się kilkadziesiąt wydarzeń, paneli, spotkań autorskich czy nocnych rozmów o ważkich problemach społecznych. W kilkunastu panelach głos zabierali specjaliści z wielu dziedzin ze Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie.

Czy biznes jest skazany na wsparcie państwa? Czego uczą nas w ostatnich latach potężne, bezprecedensowe interwencje finansowe państw i UE wobec firm w momentach kryzysowych? Do tych kwestii odniósł się uczestnik jednego z paneli – dr hab. **Piotr Wachowiak**, prof. SGH: „Myślę, że pomoc państwa udzielona w okresie pandemii była bardzo ważna i zasadna, natomiast była za mało ukierunkowana na podmioty i osoby, które tego potrzebowały. To wsparcie powinno być bardziej sprecyzowane i punktowe. Nie wyszliśmy z jednego kryzysu, nie mieliśmy do końca opanowanej strategii działania, a wkroczyliśmy w drugi kryzys – związany z tą przerażającą, nieuzasadnioną wojną na Ukrainie. To spowodowało jeszcze większe zamieszanie". Profesor zwrócił też uwagę na potrzebę spójności między polityką fiskalną i polityką monetarną. Według niego „(...) nie możemy, z jednej strony, hamować, a z drugiej – przyspieszać, zwłaszcza w sytuacji, gdy jesteśmy przed ścianą".

Na EFNI 2022 dyskutowano też o transatlantyckich relacjach USA–UE w dobie wojny na Ukrainie. Jak współpracę międzynarodową determinuje obecnie agresja Rosji na Ukrainę? W jaki sposób wspólnota międzynarodowa rewiduje swoją dotychczasową politykę obronną i skłonność do współpracy, zwłaszcza między państwami UE a Stanami Zjednoczonymi? Jaką rolę w tych relacjach odgrywa biznes?

Jak zauważyła dr hab. **Eliza Przeździecka**, prof. SGH (główna ekonomistka Amerykańskiej Izby Handlowej w Polsce), „(...) po obu stronach Atlantyku są wielkie rynki – połowa konsumpcji światowej i jedna trzecia światowego PKB (...) Ponad 60% wartości aktywów amerykańskich ulokowanych na całym świecie jest w Europie. W drugą stronę wygląda to bardzo podobnie, choć nawet europejskie przedsiębiorstwa mają jeszcze więcej, bo 70%, swoich aktywów w USA niż w innych częściach świata". Profesor zaznaczyła przy tym, że „(...) to nie są inwestycje, ale wartość biznesu".

Ekspertka SGH oceniła również, że „(...) nowe otwarcie (w relacjach transatlantyckich) – związane z kwestią bezpieczeństwa nie tylko militarnego, ale i ekonomicznego – daje nam dzisiaj bardzo wyjątkowy obraz przyszłości". Zwróciła uwagę na rolę, jaką dzisiaj odgrywa Polska w sytuacji tego, co dzieje się za wschodnią granicą. „Często słyszymy termin «geopolityka» (...), ja bym dodała termin «geoekonomia». To jest czas, który powinniśmy potrafić wykorzystać z punktu widzenia rozwoju gospodarczego" – dodała prof. Przeździecka.

O Europie teraźniejszości i przyszłości w kontekście wojny na Ukrainie rozmawiali uczestnicy panelu „Dokąd zmierza Europa?". Czy wojna na Ukrainie jednoczy Europę? Czy po wybuchu wojny podziały stały się jeszcze bardziej wyraźne? Czy Zachód ma poczucie, że to jest jego wojna? Jaka jest rola liderów? Co z przywództwem w Europie? Czy będziemy mieć „Stany Zjednoczone Europy", czy państwa narodowe mniej lub bardziej luźno powiązane ze sobą? Czy ktoś w ogóle dzisiaj w Europie dąży do federalizacji? Gdzie jest Europa pod względem tożsamościowym?

Przedstawicielka Instytutu Studiów Międzynarodowych SGH – dr hab. **Małgorzata Molęda-Zdziech**, prof. SGH – zwróciła uwagę na fazy stosunku wobec wojny. Odwołała się do sondażu Eurobarometru, który jest porównawczy dla wszystkich krajów UE. W pierwszym sondażu, przeprowadzonym tuż po wybuchu wojny, widać było postawę: „to nie jest nasza wojna", „to nie jest wojna o europejskie interesy". „I tutaj dochodzimy do tego, że wojna – poza aspektem ludzkim – zawiera w sobie także sferę interesów. Na pewno należy podkreślić podejmowanie przez UE jednogłośnych decyzji o sankcjach, które godzą w rozwój przemysłu, sprzedaż, gospodarkę" – wskazała prof. Molęda-Zdziech. Zwróciła też uwagę, że „(...) głos wschodniego frontu UE zaczyna być brany pod uwagę i wpływa na *mainstream*, który z początku był bardzo ostrożny, a nawet był przygotowany na kapitulację Ukrainy". Ekspertka i pełnomocniczka rektora ds. współpracy z UE wyraźnie podkreśliła, że „(...) tak naprawdę Ukraina i jej opór spowodowały zmianę myślenia Europejczyków".

Jaką wizję Europy mają Polacy? Profesor Molęda-Zdziech przytoczyła wyniki sondażu CBOS z lipca 2022 r. Według ankiety 38% respondentów opowiedziało się za pogłębieniem integracji między wszystkimi państwami członkowskimi w UE, 29%

chce zachowania obecnego *status quo*, 16% chce ograniczać integrację i zwiększać rolę państw narodowych w UE, 9% nie ma na ten temat zdania, a jedynie 4% chce „Europy wielu prędkości". „Widzimy zatem, że te «Stany Zjednoczone Europy», w opinii respondentów CBOS, są najczęściej wybieraną opcją" – wskazała profesor.

Ekspertka SGH zauważyła też, że hasło „Zjednoczeni w różnorodności" zostało ukute przed wielu laty, natomiast teraz wymaga przedefiniowania. „Żyjemy w strasznie zdegradowanym środowisku. Socjologowie, antropologowie mówią o końcu epoki antropocenu, czyli tej epoki, w której to człowiek miał być tym najwyższym gatunkiem. Musimy myśleć w kategoriach nie tylko interesu, ale i dobra wspólnego, jakim jest czyste powietrze, prawo do czystego powietrza i czystej wody" – zaznaczyła prof. Molęda-Zdziech.

Wojna na Ukrainie wpłynęła również na rynek pracy. Prorektor ds. nauki – dr hab. **Agnieszka Chłoń-Domińczak**, prof. SGH – w swoim wystąpieniu online na EFNI wskazała, że w Polsce przebywa około 2 mln migrantów z Ukrainy: „850 tys. jest zarejestrowanych w rejestrze PESEL jako osoby, które mogą poszukiwać pracy i ewentualnie pracować. Wiemy, że około 200–300 tys. dzieci rozpoczęło w tym roku szkolnym naukę w szkołach. Wydaje się, że część migrantów powoli odnajduje się w Polsce". Według ekspertki najważniejsze jest przygotowanie ich od strony wymagań rynku pracy: zapewnienie kursów językowych, dostosowanie umiejętności, przeszkolenie zawodowe. Jednym z najpilniejszych elementów jest też zapewnienie opieki nad dziećmi.

Na EFNI 2022 dyskutowano także o przyszłości rozliczeń finansowych i zaufaniu do gotówki. Dyrektorka Instytutu Bankowości SGH, prof. dr hab. **Małgorzata Zaleska**, wskazała, że potrzebna jest różnorodność w zakresie rozliczeń finansowych: „W Polsce w ostatnich latach systematycznie rośnie wartość banknotów i monet będących w obiegu. Na początku kryzysu finansowego w 2008 r. w obiegu mieliśmy około 100 mld PLN w monetach i banknotach. Według najnowszych danych NBP w 2022 r. wartość banknotów i monet w obiegu to 380 mld PLN, co oznacza czterokrotny wzrost (...) Zwłaszcza zapotrzebowanie na ten tradycyjny pieniądz było widać pod koniec 2008 r. oraz w I kwartale 2020 r. i I kwartale 2022 r., czyli w szczególnych momentach apogeum kolejnych kryzysów: kryzysu finansowego, później pandemii COVID-19 i wojny na Ukrainie".

FOT. EFNI

Profesor zwróciła uwagę, że w początkowych dniach agresji Rosji na Ukrainę, pod koniec lutego, padł kolejny rekord: 12,5 mld PLN wydanych znaków pieniężnych jednego dnia z Narodowego Banku Polskiego. „Wniosek: społeczeństwo poszukuje gotówki, zwłaszcza w momentach kryzysowych. Powstało już nawet określenie (...) «paradoks banknotów» – coraz więcej banknotów trafia do obiegu, ale nie jest wykorzystywanych w celach transakcyjnych, lecz służy przechowywaniu wartości, przechowywaniu pieniędzy na «czarną godzinę»" – stwierdziła specjalistka.

Kwestię współpracy biznesu i organizacji pozarządowych poruszyła na panelu „Biznes i trzeci sektor: wspólne cele" dr hab. **Halina Brdulak**, prof. SGH, z Katedry Zarządzania Międzynarodowego SGH. „Dla mnie współpraca między biznesem i organizacjami pozarządowymi powinna opierać się na dialogu, wzajemnym poznaniu, czego oczekujemy, i skupieniu się wokół tych wartości, które wspólnie będziemy realizować. Jak to zrobić? Musimy o tym rozmawiać. Z moich ostatnich doświadczeń wynika, że nie ma, niestety, czasu na dialog, chodzi o pieniądze (...) We współpracy biznesu i NGO-sów potrzebne jest myślenie nie spontaniczne i krótkookresowe, lecz długookresowe. Potrzebne jest spojrzenie procesowe, a nie punktowe" – zaznaczyła profesor.

Z perspektywy Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, poza udziałem jej ekspertów w panelach, istotne były dwa punkty programu – prezentacje: Indeksu Zdrowych Miast (*więcej na temat indeksu* → str. 67) i raportu opracowanego w Zakładzie Ekonomii Liberalnej SGH przez pochodzących z Ukrainy studentów SGH, zrzeszonych w Studenckim Kole Naukowym Odbudowy Ukrainy (*szerzej o raporcie* → str. 63).

Europejskie Forum Nowych Idei (EFNI) co roku gromadzi ponad tysiąc uczestników – przedstawicieli świata biznesu, nauki, kultury oraz polskiej i europejskiej administracji. Konferencja jest organizowana od 2011 r. przez Konfederację Lewiatan, przy współudziale BusinessEurope oraz Miasta Sopot.

Wystąpienia ekspertów SGH podczas EFNI 2022

1. „Łańcuchy dostaw czasów niepewności" – dr hab. Marzenna Cichosz, prof. SGH.
2. „Czy biznes skazany jest na wsparcie państwa?" – dr hab. Piotr Wachowiak, prof. SGH.
3. „GIG Economy i przyszłość rynku specjalistów" – dr Joanna Tabor-Błażewicz.
4. „Jak wojna na Ukrainie wpływa na rynki pracy?" – dr hab. Agnieszka Chłoń-Domińczak, prof. SGH, online.
5. „Jakich kompetencji oczekiwać będzie od nas przyszłość?" – dr hab. Agnieszka Wojtczuk-Turek, prof. SGH.
6. „Zdrowe miasta – gdzie żyje się najlepiej?" – dr hab. Piotr Wachowiak, prof. SGH; dr hab. Agnieszka Chłoń-Domińczak, prof. SGH, online.
7. „Dobrostan pracowniczy i nowe spojrzenie na kulturę organizacyjną" – dr Joanna Tabor-Błażewicz, dr Hanna Kinowska.
8. „Transatlantyckie relacje USA–UE w dobie wojny na Ukrainie" – dr hab. Eliza Przeździecka, prof. SGH (główna ekonomistka Amerykańskiej Izby Handlowej w Polsce).
9. „Przyszłość rozliczeń finansowych i zaufania do gotówki" – prof. dr hab. Małgorzata Zaleska, dyrektorka Instytutu Bankowości SGH.
10. „Biznes i trzeci sektor: wspólne cele" – dr hab. Halina Brdulak, prof. SGH.
11. „Rynki finansowe w dobie niepewności" – prof. dr hab. Małgorzata Zaleska.
12. „Transformacja zielonych organizacji" – dr hab. Dorota Niedziółka, prof. SGH.
13. „Dokąd zmierza Europa?" – dr hab. Małgorzata Molęda-Zdziech, prof. SGH.
14. „Plan odbudowy i integracji europejskiej Ukrainy" – dr Jakub Karnowski, przedstawiciele SKN Odbudowy Ukrainy.

Co nowego w otwartej nauce w SGH w roku akademickim 2022/2023?

ANNA ANETTA JANOWSKA

Zagadnienia związane z otwartą nauką, czyli publikowaniem tekstów naukowych w formule *open access* oraz udostępnianiem danych badawczych, stały się już codziennością w pracy naukowej. Sprawiły to m.in. działania podjęte przez NCN: wprowadzenie polityki otwartego dostępu, wdrożenie Planu S oraz włączenie do wniosków grantowych Planu Zarządzania Danymi i wymóg udostępniania danych badawczych w otwartych repozytoriach danych. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie podąża za tymi zmianami. Kwestie dotyczące otwartej nauki zostały włączone do strategii SGH jako część strategii naukowej. Znalazły się tam m.in. takie cele, jak zwiększenie liczby publikacji OA i danych udostępnianych w otwartym dostępie przez naszych badaczy.

W SGH mamy dobrze funkcjonujące repozytorium publikacji naukowych – COR SGH, gdzie każdy naukowiec może zdeponować, na zasadzie autoarchiwizacji, opublikowane w czasopismach artykuły, rozdziały monografii, a nawet całe monografie. Jest to „zielona droga OA", która spełnia wymogi np. NCN, dotyczące publikowania wyników badań finansowanych ze środków centrum. O ile jednak miejsce do otwierania publikacji jest i czeka, samo otwieranie nie zawsze jest takie proste. Podstawową trudnością są umowy wydawnicze, w których wydawnictwa życzą sobie najczęściej przeniesienia na nie majątkowych praw autorskich do publikowanych czasopism i książek. Wyklucza to możliwość skorzystania z „zielonej drogi OA". Dlatego przed podjęciem decyzji o wyborze wydawcy warto wziąć pod uwagę nie tylko punkty, jakie można zdobyć, ale także politykę otwartości czasopisma, w którym zamierza się publikować. Politykę czasopism można sprawdzić na platformie Sherpa Romeo. Inną opcją jest wynegocjowanie z wydawnictwem zgody na opublikowanie tzw. preprintu w formule *open access* w repozytorium instytucjonalnym, czyli w tym przypadku COR SGH.

Otwarte dane badawcze to temat, z którym powoli się oswajamy. Pierwsze plany zarządzania danymi badawczymi w projektach NCN zostały przygotowane z sukcesem i dołączone do wniosków. Wielkimi krokami zbliża się jednak moment weryfikacji przez grantodawcę tego, w jaki sposób plany zostały zrealizowane. Tutaj należy zwrócić uwagę na trzy kwestie. Pierwsza to zarządzanie danymi w trakcie trwania projektu. W tym celu warto wykorzystać aplikację Teams, która nie tylko służy do komunikacji, ale również pozwala przechowywać np. pliki i foldery z danymi badawczymi, do których dostęp ma dany zespół projektowy. W celu uproszczenia późniejszych

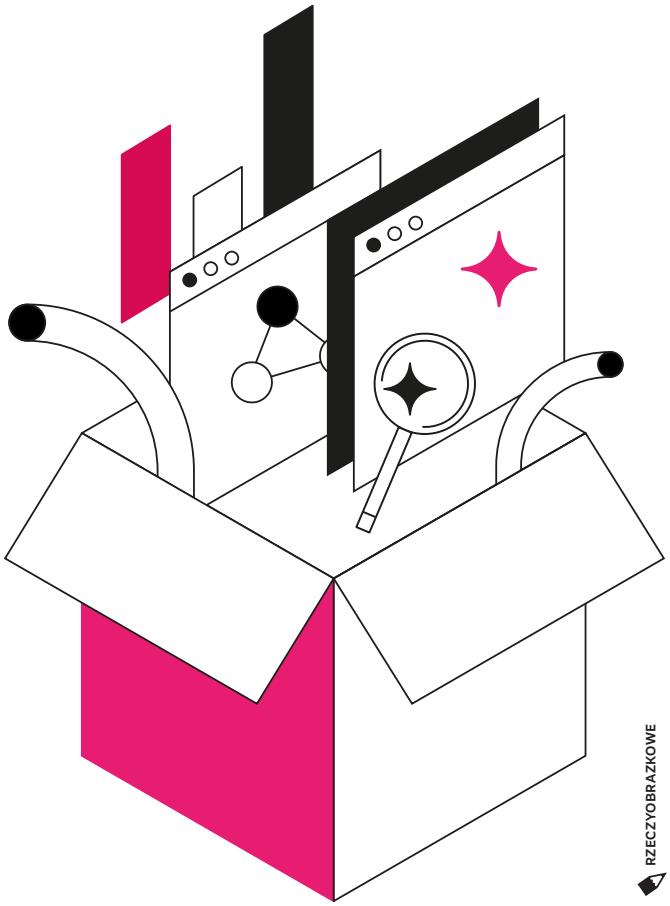

RZECZYOBRAZKOWE

działań związanych z archiwizacją danych i ich otwieraniem od początku warto stosować otwarte formaty plików, odpowiednio te pliki nazywać i opisywać metadanymi. Druga kwestia to archiwizacja. Narodowe Centrum Nauki sugeruje, aby wszystkie dane badawcze powstałe podczas realizacji projektu były przetrzymywane przez 10 lat od czasu jego zakończenia. Jesteśmy w SGH w trakcie tworzenia rozwiązania informatycznego, które umożliwi spełnienie tego wymogu. Kwestia trzecia to otwarcie danych badawczych. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie planuje podpisanie umowy o współpracę z Mostem Danych, platformą otwartych danych badawczych stworzoną przez Politechnikę Gdańską, która jako jedyna w Polsce spełnia obecnie wszystkie wymogi odnoszące się do odpowiedniego udostępniania danych badawczych w otwartym dostępie.

W roku akademickim 2022/2023 będziemy również zapraszać pracowników naukowych na szkolenia na temat otwartej nauki, szczególnie otwartych danych badawczych. *Stay tuned!*

DR ANNA ANETTA JANOWSKA, pełnomocniczka rektora SGH ds. otwartej nauki

Rozwijaj swoje umiejętności i zdobywaj **Stypendia Santander**

Weź udział w bezpłatnych szkoleniach:

- ✓ Język angielski
- ✓ Kompetencje cyfrowe
- ✓ Umiejętności miękkie

Zdobywaj uznane certyfikaty

Zarejestruj się na santander-grants.com/pl i znajdź program dla siebie

Santander Universidades

W jaki sposób „kształtujemy liderów”

JAKUB BRDULAK

Kluczowe kompetencje Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego

Często w dyskusjach na temat kształcenia akademickiego podkreśla się, że uczelnia nie tylko jest odpowiedzialna za dostarczanie konkretnej wiedzy i umiejętności, ale również pełni misję kształtującą studentów. Co rozumiemy przez taki, w sumie dość enigmatyczny, zapis? Jedną z odpowiedzi na to pytanie można znaleźć w dokumentach europejskich, w szczególności w Zaleceniach Rady (Unii Europejskiej) z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie (HTTPS://EUR-LEX.EUROPA.EU/LEGAL-CONTENT/PL/TXT/PDF/?URI=CELEX:32018H0604(01)&FROM=EN]LINK, data dostępu: 11 października 2022 r.). Dokument ten zaczyna się m.in. od stwierdzenia: „Do tego, by utrzymać obecny poziom życia, wspierać wysoki poziom zatrudnienia oraz wzmacniać spójność społeczną w kontekście przyszłego społeczeństwa i świata pracy, potrzebny jest ludziom odpowiedni zestaw umiejętności i kompetencji. Wspieranie ludzi w całej Europie w nabywaniu umiejętności i kompetencji warunkujących samorealizację, zdrowie, szanse na zatrudnienie oraz włączenie społeczne pomaga wzmacniać odporność Europy w okresie szybkich i głębokich przemian”.

Jakie kompetencje mają na myśli autorzy tego dokumentu? Są to tzw. kluczowe kompetencje, wokół których buduje się Europejski Obszar Szkolnictwa Wyższego. Często trafiają one do naszych sylabusów jako kompetencje społeczne, choć zestaw ich jest szerszy niż tylko kwestie społeczne. Są to:

1. kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
2. kompetencje w zakresie wielojęzyczności;
3. kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
4. kompetencje cyfrowe;
5. kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się;
6. kompetencje obywatelskie;
7. kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
8. kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

W dokumencie każda z kompetencji 1–8 jest szczegółowo objaśniona: jaka jest jej definicja oraz jakie wiążą się z nią (1) niezbędna wiedza, (2) umiejętności i (3) postawy. Przykładowo, następujące postawy zostały wskazane dla kompetencji obywatelskich: „Fundamentem odpowiedzialnej i konstruktywnej postawy jest poszanowanie praw człowieka jako podstawy demokracji. Konstruktywne uczestnictwo obejmuje gotowość do udziału w demokratycznym procesie decyzyjnym na wszystkich szczeblach oraz w działalności obywatelskiej. Obejmuje ono popieranie różnorodności społecznej i kulturowej, równouprawnienia płci oraz spójności społecznej, zrównoważonego stylu życia, promowanie kultury pokoju i braku przemocy, gotowość do poszanowania prywatności innych osób oraz przyjmowania odpowiedzialności za środowisko. Zainteresowanie wydarzeniami politycznymi i społeczno-gospodarczymi, naukami humanistycznymi i komunikacją międzykulturową są niezbędne w celu przygotowania się do tego, by przezwyciężyć uprzedzenia i osiągać kompromisy tam, gdzie to potrzebne, oraz zapewnić sprawiedliwość społeczną i uczciwość”.

MONITOROWANIE KOMPETENCJI I EFEKTÓW UCZENIA SIĘ NA UCZELNI

Niestety, coraz częściej będziemy musieli się mierzyć z rozwiązaniami uczelnianymi na poziomie monitorowania różnego typu kompetencji czy kierunkowych efektów uczenia się (lub tzw. metaefektów uczenia się). Samo zapisanie danego efektu uczenia się w sylabusie nie będzie wystarczające – konieczne będzie też zastanowienie się i zapisanie, w jaki sposób jesteśmy pewni, że dany student osiągnął konkretny efekt uczenia się. Efekty uczenia się z danych zajęć będą przekładać się na efekty uczenia się charakterystyczne dla kierunku. Niektóre kierunkowe efekty uczenia się będziemy raportować poprzez osiągane przez studenta przedmiotowe efekty uczenia się, ale niektóre z nich, być może, będą wymagać dodatkowych źródeł danych. Przykładowo, ciekawym źródłem danych dla kompetencji związanych z przedsiębiorczością może być portal Ekonomiczne Losy Absolwentów (HTTPS://ELA.NAUKA.GOV.PL/PL), który prezentuje średnie wynagrodzenia absolwentów różnych kierunków i uczelni. Można przyjąć, że np. jeśli poziom wynagrodzeń naszego absolwenta jest powyżej średniej albo na jakimś założonym poziomie, to można wywnioskować, że skutecznie kształcimy w obszarze przedsiębiorczości. Oczywiście, jest to pewne uproszczenie rzeczywistości, ale otoczenie coraz mocniej wymaga od uczelni sprawozdawczości pod kątem świadomego wyznaczania i następnie monitorowania głównych kompetencji czy też właśnie kierunkowych efektów uczenia się, które budują tożsamość naszych studentów.

Wracając do listy kluczowych kompetencji, warto zastanowić się, w jaki sposób działamy na rzecz wyposażania studentów w te kompetencje. Pierwszym krokiem mogłoby być znalezienie odpowiedzi na pytanie, w jaki sposób „kształtujemy liderów”, do czego zobowiązujemy się w naszym haśle...

DR HAB. **JAKUB BRDULAK**, prof. SGH, Katedra Zarządzania Strategicznego, Kolegium Zarządzania i Finansów SGH, pełnomocnik rektora ds. Uczelnianego Systemu Zarządzania Jakością Kształcenia na lata 2020–2024

Dni Otwartego Biznesu
- aplikuj na bezpłatne warsztaty

Chcesz wiedzieć jak radzić sobie w biznesowej dżungli?
Zapraszamy Cię do **aplikowania na Dni Otwartego Biznesu**.

Poznaj 5 obszarów biznesowych, weź udział w case study,
spotkaj się z naszymi ekspertami i zdobądź certyfikat.

Na Twoje zgłoszenie czekamy do **4 listopada na stronie: pzu.pl/kariera**

#PZUStudentTalent

Fundacja **Wolności Gospodarczej**

Naszą misją jest inwestowanie w najbardziej wartościowe inicjatywy na rzecz wolności gospodarczej i tworzenie przestrzeni współpracy i integracji zwolenników wolnego rynku.

Fundacja Wolności Gospodarczej wspiera projekty w czterech obszarach tematycznych:

LIBERALIZM GOSPODARCZY

EDUKACJA DLA PRZYSZŁOŚCI

POLSKA W UE I STREFIE EURO

DEMOKRATYCZNE PAŃSTWO PRAWA

JAK DZIAŁAMY?

Organizujemy **konkursy grantowe**. Nasze wsparcie trafiło już do ponad 35 inicjatyw. Kolejny konkurs grantowy rusza w październiku i potrwa do końca listopada 2022 r.

Tworzymy **Bibliotekę Wolności,** a w księgozbiorze zebraliśmy już ponad 2,5 tys. unikatowych pozycji.

Wspieramy **projekty edukacyjne** i jesteśmy otwarci na współpracę ze studentami, naukowcami, uczelniami i think-tankami.

Zabieramy głos w tematach istotnych dla wzmacniania wolności, praworządności i liberalnej gospodarki w Polsce.

Jesteśmy aktywni w mediach, internecie i na najważniejszych wydarzeniach w Polsce i za granicą.

Oferujemy staże dla podzielających nasze wartości studentów – w razie zainteresowania prosimy o kontakt na adres: *rekrutacja@wolnagospodarka.pl*

KURS NA EURO

Uważamy, że w najbliższych latach Polska powinna przyjąć walutę euro. Dlatego rozpoczynamy ogólnopolską kampanię „Kurs na euro", o której więcej można przeczytać na **www.kursnaeuro.pl.**

#KursNaEuro

Fundację Wolności Gospodarczej założył Arkadiusz Muś, twórca firmy PRESS GLASS, która jest partnerem Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie.

/fundacja-wolnosci-gospodarczej

/wolnagospodarka

/fundacjawolnoscigospodarczej

www.wolnagospodarka.pl

Etyka w SGH

EWA JASTRZĘBSKA

PIERWSZE ROCZNE SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI RZECZNICZKI ETYKI

Jako rzeczniczka etyki, zobligowana Uchwałą nr 42 Senatu SGH z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu działania rzecznika etyki Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, 22 czerwca 2022 r. złożyłam przed Senatem SGH roczne sprawozdanie dotyczące mojej działalności oraz stanu przestrzegania zasad etyki na uczelni. W nawiązaniu do kluczowej wartości SGH, jaką jest uczciwość (oznaczająca m.in. transparentne postępowanie), w niniejszym artykule przedstawię informacje o tym, co udało mi się wypracować od kwietnia 2021 r., kiedy objęłam tę zaszczytną funkcję.

Zgodnie ze Statutem SGH (§ 4 ust. 6) do zadań rzecznika etyki należy podejmowanie działań na rzecz kształtowania właściwych postaw etycznych we wspólnocie uczelni. W ramach tego obszaru aktywności została przygotowana strona internetowa poświęcona etyce w SGH (WWW.SGH.WAW.PL/ETYKA-W-SGH), na której można znaleźć wszelkie potrzebne informacje w takich zakładkach, jak: Kodeks etyki i Poradnik etyki; Rzeczniczka etyki; Komisja Etyki; Edukacja etyczna; Plan równości płci w SGH; Polityka antydyskryminacyjna i antymobbingowa; Wątpliwości i naruszenia; ESA – narzędzie do samooceny w zakresie zachowań etycznych; Harmonogram prac nad Kodeksem etyki; Stanowiska rzeczniczki; FAQ; Badania i statystyka; Dodatkowe informacje.

Chciałabym zwrócić szczególną uwagę na zakładkę Kodeks etyki i Poradnik etyki, gdzie znajdują się oba te dokumenty, wskazujące, w jaki sposób wdrażać kluczowe wartości SGH w codziennej pracy. Natomiast w zakładce Edukacja etyczna są dostępne nagrania „Rozmów o etyce", czyli cyklu spotkań online poświęconego zagadnieniom etyki. Od maja 2021 r. spotkania odbywały się raz w miesiącu, a moimi gośćmi byli: prof. Janina Filek (UEK), dr Anna Cybulko (UW), prof. Kazimierz Kloc, prof. Grzegorz Szulczewski, rektor SGH prof. Piotr Wachowiak, prof. Halina Brdulak, dr Aleksandra Stanek-Kowalczyk, prof. Katarzyna Górak-Sosnowska, prof. Dariusz Turek, prof. Iga Magda. Z kolei zakładka FAQ została zainicjowana kilkumiesięcznym projektem opracowywania poradnika dla wykładowców oraz zapytaniami kierowanymi do rzeczniczki etyki w ramach konsultacji. Kształtowanie właściwych postaw etycznych w SGH wspierały ponadto plakaty rozmieszczone na naszym kampusie, przypominające o wartościach i Kodeksie etyki SGH, a także o Komisji Etyki, do której można zwracać się z prośbą o wydanie opinii na temat etyczności prowadzonych badań naukowych.

Jako rzeczniczka etyki prowadzę też monitoring oraz ewaluację przestrzegania wartości i Kodeksu etyki w SGH. Od kwietnia 2021 r. koordynowałam prace nad przygotowaniem dwóch raportów dla MEiN, poświęconych działaniom zapobiegającym dyskryminacji i molestowaniu na uczelni – można się z nimi zapoznać w zakładce Polityka antydyskryminacyjna i antymobbingowa. Natomiast w zakładce Badania i statystyka znajdują się szczegółowe wyniki prac badawczych dotyczących społecznej odpowiedzialności SGH (z grudnia 2021 r.), w tym kwestii związanych z etyką. Zaskakuje przy tym fakt, że spośród 241 badanych pracowników tylko 23,4% zadeklarowało, że pamięta większość kluczowych wartości SGH, 18,5% uznało, że miało okazję przejrzeć Kodeks etyki, ale z niego nie korzysta, a 12,1% stwierdziło, że kodeks powinien być załącznikiem do umowy o pracę (i jest!).

W roku 2021 w SGH nie zarejestrowano żadnego przypadku dyskryminacji i molestowania seksualnego. Jednakże jako rzeczniczka etyki otrzymałam jedenaście zgłoszeń o naruszeniu Kodeksu etyki: dwa dotyczyły tej samej sprawy, a osiem napłynęło od interesariuszy zewnętrznych. W trzech przypadkach stwierdziłam faktyczne naruszenie kodeksu – bezpodstawne opublikowanie zewnętrznego raportu eksperckiego pod afiliacją SGH, niedotrzymanie słownych ustaleń dotyczących współrealizacji projektu naukowego, nierzetelne opracowanie raportu eksperckiego (dwa zgłoszenia). Ponadto do czerwca 2021 r. do Komisji Etyki wpłynęło osiem wniosków o wydanie opinii na temat etyczności badań, przede wszystkim dotyczącej wykorzystania narzędzi badawczych.

Mam nadzieję, że moje dotychczasowe i przyszłe działania nie tylko wzmocnią wśród wspólnoty uczelnianej poczucie funkcjonowania w przyjaznym i bezpiecznym miejscu pracy/nauki, lecz także zwiększą ogólną świadomość, że na naszej uczelni zawsze można liczyć na wsparcie i sprawiedliwe zajęcie się przypadkami naruszeń etycznych. Wszyscy jesteśmy niedoskonali, więc nie możemy wstydzić się zwracać o pomoc! Dlatego zachęcam Państwa do wejścia na stronę Etyka w SGH oraz osobistego kontaktu ze mną w przypadkach jakichkolwiek wątpliwości czy ostatecznego zgłoszenia wystąpienia niekomfortowych sytuacji, tj. naruszenia Kodeksu etyki SGH.

DR EWA JASTRZĘBSKA, rzeczniczka etyki SGH

Więcej informacji można znaleźć na stronie → WWW.SGH.WAW.PL/ETYKA-W-SGH

Plan Równości Płci w SGH

IGA MAGDA

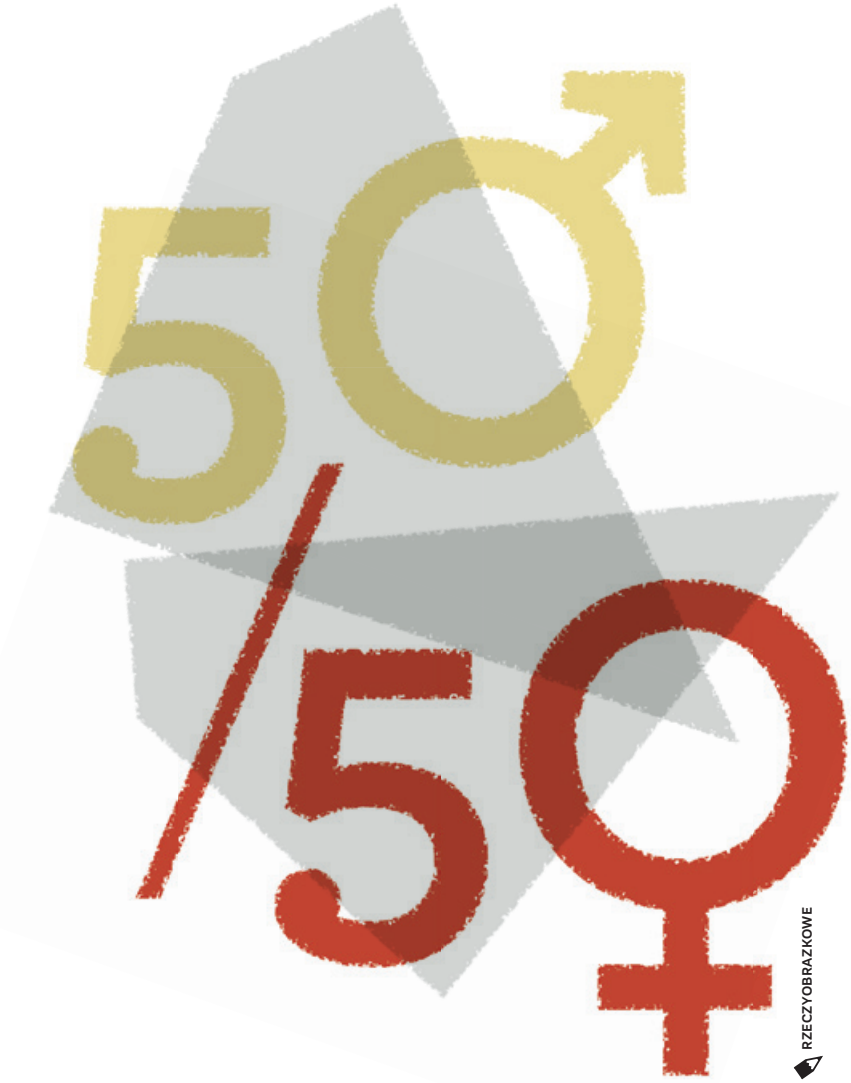

RZECZYOBRAZKOWE

Dołączyliśmy do grona uczelni wdrażających plany równości płci. Zarządzeniem rektora z dnia 24 maja 2022 r. został wprowadzony Plan Równości Płci w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Plan ten opiera się zarówno na analizie potrzeb społeczności SGH, jak i dyskusjach eksperckich w ramach uczelni oraz szerszego grona społeczności akademickiej (polskiej i międzynarodowej). Wpisuje się on w założenia programu ramowego Horyzont Europa (HE) na lata 2021–2027, który wyznacza równość płci jako priorytet przekrojowy (horyzontalny) w działalności Komisji Europejskiej. Zaangażowanie Komisji w promowanie równości płci w badaniach i innowacjach jest ważną częścią jej szerszej strategii na rzecz równości płci na lata 2020–2025, ogłoszonej w marcu 2020 r.

Pierwszym elementem Planu Równości Płci jest diagnoza obecnej sytuacji w SGH poprzez analizę takich obszarów, jak: rekrutacja, ścieżki kariery, zarządzanie i gremia decyzyjne, a także badania naukowe i dydaktyka. Poruszone są również kwestie równowagi praca–dom z perspektywy płci, mobbingu i molestowania seksualnego w miejscu zatrudnienia.

W części diagnostycznej wskazano m.in., że w 2021 r. w SGH pracowało prawie 800 nauczycieli i nauczycielek akademickich, w równych proporcjach. W kolegiach kobiety stanowiły średnio 44% pracujących: od 40% w Kolegium Analiz Ekonomicznych, 45% w Kolegium Zarządzania i Finansów, po 47%–48% w Kolegium Ekonomiczno-Społecznym, Kolegium Gospodarki Światowej i Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie. Dysproporcja płci w zatrudnieniu w tej grupie narasta, gdy uwzględni się stanowiska odzwierciedlające etapy biografii zawodowej. Według badania wśród adiunktów kobiety stanowiły prawie 49%, wśród profesorów uczelnianych – 42%, a wśród profesorów tytularnych – 40%. Jednocześnie kobiety zdecydowanie przeważały wśród pracowników administracyjnych (67%) i CNJO. Pewne dysproporcje płci pojawiły się wśród osób studiujących, choć były one niewielkie na tle zmaskulinizowanych kierunków technicznych czy też kierunków sfeminizowanych. O ile na studiach na poziomie licencjackim przeważali studenci mężczyźni – 55% (także większość wśród kandydatów, tj. 54%), o tyle na poziomie magisterskim studentki stanowiły 54% studiujących (49% wśród kandydatów).

Analizie poddano także wypłacane w SGH wynagrodzenia zasadnicze i wynagrodzenia łączne brutto, uwzględniające dodatkowe składniki wynagrodzeń (dodatki stażowe, dodatki badawcze itd.). Analizowano wynagrodzenia oddzielnie dla pracowników i pracownic administracyjnych oraz oddzielnie dla nauczycieli i nauczycielek akademickich. Pod uwagę wzięto również stano-

wiska, na jakich są zatrudnieni pracownicy i pracownice. Wyniki wskazały, że wśród nauczycieli pracujących na tych samych stanowiskach (adiunkta, profesora uczelni, profesora) przeciętne wynagrodzenia były bardzo zbliżone.

W ramach analizy równości płci w gremiach decyzyjnych ustalono, iż w 2021 r. we władzach rektorskich była jedna kobieta i czterech mężczyzn. We władzach dziekańskich Szkoły Doktorskiej przeważały kobiety (dwie przy jednym mężczyźnie). We władzach dziekańskich Studium Licencjackiego więcej było kobiet (cztery na pięć osób), a w Studium Magisterskim dominowali mężczyźni (czterech na pięć osób). We władzach dziekańskich kolegiów mężczyźni stanowili nieznaczną większość (sześciu na dziesięć osób). Łącznie we władzach uczelni kobiety stanowiły mniejszość (40% wszystkich osób pełniących funkcje decyzyjne).

Równe proporcje płci charakteryzowały skład Senatu SGH (trzynastu mężczyzn, dwanaście kobiet – stan z grudnia 2021 r.). Kobiety stanowiły mniejszość wśród osób pełniących funkcje kierownicze w strukturach akademickich (41%), rzadziej niż mężczyźni kierowały katedrami i instytutami. Jednocześnie kobiet było wyraźnie więcej wśród osób pełniących funkcje kierownicze w administracji (71%) – ich odsetek był większy niż odsetek kobiet zatrudnionych w administracji ogółem (67%).

Dane odnoszące się do równości płci w dydaktyce i badaniach naukowych wskazały, że zrealizowana średnioroczna wielkość pensum była podobna wśród kobiet i mężczyzn.

W ramach diagnozy równowagi praca–dom zostały przeprowadzone wywiady z mężczyznami będącymi nauczycielami akademickimi. Pokazały one nikłe zainteresowanie korzystaniem z urlopów macierzyńskich, rodzicielskich i ojcowskich. Respondenci (młodzi ojcowie) potwierdzili niski poziom wiedzy na temat możliwości skorzystania z tego typu urlopów i wskazali, że większe zainteresowanie byłoby możliwe po przeprowadzonych działaniach informacyjnych.

W Planie Równości Płci podkreślono także, że w SGH obowiązuje wewnętrzna polityka antydyskryminacyjna i antymobbingowa (wprowadzona w celu przeciwdziałania przypadkom dyskryminacji, mobbingu oraz molestowania seksualnego w stosunku do osób zatrudnionych i uczestniczących w różnych formach kształcenia) oraz że powołano mediatora działającego na podstawie przyjętego wewnętrznego regulaminu mediacji. Plan Równości Płci (*Gender Equality Plan* – GEP) współgra z Kodeksem Etyki SGH, w którym jest poruszona kwestia równego traktowania (także ze względu na płeć), oraz ze Strategią Społecznej Odpowiedzialności Uczelni.

Kolejnym elementem planu jest zestaw działań na rzecz równości płci w SGH. Jako kluczowe działanie wskazano monitoring sytuacji w poszczególnych obszarach diagnozy oraz regularną ocenę zachodzących zmian w zakresie równości kobiet i mężczyzn pracujących i studiujących w SGH. Zaplanowane działania mają wspierać realizację sześciu celów.

1. **Zapewnienie równości w rekrutacji i na ścieżkach kariery** (poprzez m.in.: monitoring danych zarówno o zatrudnieniu i płacach na poszczególnych szczeblach, jak również o odsetkach studentów i studentek; publikowanie neutralnych płciowo ogłoszeń o otwartych konkursach na stanowiska akademickie i administracyjne; monitoring danych o liczbie kandydatów i kandydatek).
2. **Zapewnienie równości w zarządzaniu i gremiach decyzyjnych** (poprzez m.in. monitoring danych o mężczyznach i kobietach na stanowiskach kierowniczych).
3. **Wspieranie równowagi praca–dom** (poprzez m.in.: analizę danych pozwalających lepiej zidentyfikować wyzwania w zakresie łączenia pracy i życia rodzinnego w SGH; przeprowadzanie akcji informacyjnej dla ojców o ich uprawnieniach w obszarze opieki nad dziećmi oraz wsparcie ojców w korzystaniu z urlopu ojcowskiego/rodzicielskiego; wspieranie pracowników w opiece nad osobami zależnymi).
4. **Zapewnienie równości w badaniach naukowych i realizowanej dydaktyce** (poprzez m.in.: zbieranie i analizowanie danych o udziale mężczyzn i kobiet w projektach badawczych, dydaktycznych i upowszechniających naukę, w tym kierowanie projektami; analizę dorobku publikacyjnego w podziale na płeć).
5. **Zwiększanie świadomości oraz wagi równości i różnorodności, przeciwdziałanie dyskryminacji i mobbingowi** (poprzez m.in. szkolenia z zakresu polityki antymobbingowej i antydyskryminacyjnej oraz procedur obowiązujących w SGH).
6. **Równość w innych obszarach** (np. uświadamianie możliwości korzystania z feminatywów w stopkach, opisach stanowisk, systemach informatycznych).

Plan Równości Płci w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie został opracowany przez Komisję Rektorską ds. Planu Równości Płci SGH (powołaną decyzją rektora z dnia 2 lipca 2021 r.). W okresie marzec–maj 2022 r. dokument był konsultowany w szerokim gronie osób zajmujących się badaniami nad równością płci oraz pracowników i pracownic mających wpływ na wdrażanie zasad równego traktowania. Komisja korzystała z danych gromadzonych w zasobach SGH.

DR HAB. **IGA MAGDA**, prof. SGH, Kolegium Analiz Ekonomicznych, Katedra Ekonomii I SGH

Niemieckojęzyczna Szkoła Letnia SGH

JÜRGEN WANDEL, GALINA WANDEL

Stosunki gospodarcze, polityczne i społeczne między Polską a Niemcami

Po dwóch latach przerwy spowodowanej sytuacją pandemiczną 28 sierpnia–9 września 2022 r. po raz dziesiąty odbywała się w SGH Niemieckojęzyczna Szkoła Letnia, zorganizowana przez Polsko-Niemieckie Forum Akademickie (Centrum Współpracy Międzynarodowej). Podobnie jak w latach ubiegłych głównym tematem były stosunki polsko-niemieckie („Silne partnerstwo? Stosunki gospodarcze, polityczne i społeczne między Polską a Niemcami"). Dużo uwagi poświęcono również: problemowi uchodźców, kryzysowi energetycznemu, następstwom COVID-19, inflacji i konfliktowi zbrojnemu na Ukrainie, a także rozwojowi sytuacji politycznej w Polsce pod rządami narodowo-konserwatywnymi, problemom praworządności i zbliżającym się wyborom parlamentarnym w 2023 r.

Szkoła letnia jest skierowana do studentów/ /absolwentów niemieckich i polskich uczelni wyższych z dziedziny ekonomii, nauk społecznych i humanistycznych, żywo zainteresowanych stosunkami gospodarczymi, politycznymi, społecznymi i kulturalnymi między Polską a Niemcami. Temat ten po raz kolejny wzbudził duże zainteresowanie wśród osób studiujących. Do udziału w projekcie zgłosiło się łącznie 35 studentów z 23 niemieckich uczelni. Deutscher Akademischer Austauschdienst (DAAD) regularnie wspiera udział studentów z Niemiec poprzez program Go-East. W tym roku przekazała na ten cel 10 imiennych stypendiów, a 1 student wziął udział w szkole letniej na własny koszt. Uczestnictwo kolejnych 11 osób sfinansowała niemiecka Fundacja Sanddorfa. Dzięki jej hojnemu wsparciu międzynarodowy charakter szkoły letniej został ponownie wzmocniony. W X edycji tego wydarzenia wzięło więc udział łącznie 22 studentów z niemieckich uczelni, w tym 16 było narodowości niemieckiej, 4 – narodowości polskiej, 1 pochodził z Tatarstanu i 1 – z Uzbekistanu.

FOT. ARCHIWUM SGH

FOT. ARCHIWUM SGH

Dla uczestników został przygotowany zróżnicowany i intensywny program, obejmujący 32 godziny wykładów, warsztatów i wycieczek tematycznych oraz 12 godzin nauki języka polskiego. W projekcie wzięło udział 17 wykładowców. Oprócz tego szkoła letnia była świetną okazją do zawarcia nowych znajomości, a także poznania Warszawy oraz polskiego społeczeństwa i kultury. Zorganizowano więc m.in. wycieczki z prze-

FOT. ARCHIWUM SGH

wodnikiem oraz zwiedzanie muzeów i wystaw w Warszawie, a ponadto trzydniową wycieczkę do Krakowa, Kopalni Soli „Wieliczka" oraz Miejsca Pamięci i Muzeum Auschwitz-Birkenau.

Wymiana i współpraca między niemieckimi i polskimi studentami były bardzo pozytywne, co wyrażało się m.in. w tym, że pracowali oni również w mieszanych grupach. Egzamin końcowy zdali pomyślnie wszyscy uczestnicy, którzy intensywnie zajęli się tematem stosunków polsko-niemieckich i przedstawili to w bardzo atrakcyjny sposób, zachęcający do ciekawych dyskusji.

Według ewaluacji wewnętrznej szkoła letnia została bardzo dobrze przyjęta przez studentów i w pełni spełniła ich oczekiwania. Utrzymująca się wysoka liczba uczestników pokazuje, że interdyscyplinarny temat „Stosunki polsko-niemieckie w dziedzinie gospodarczej, politycznej i społecznej" nadal wzbudza zainteresowanie, stanowiąc dla niemieckich i polskich studentów doskonałą okazję do nawiązania bliższych kontaktów.

Ogólnie rzecz biorąc, SGH jest bardzo zadowolona z przebiegu i wyników szkoły letniej. Dla Polsko-Niemieckiego Forum Akademickiego te dwa tygodnie pod koniec lata należą do najważniejszych wydarzeń w roku akademickim, a dobrym podsumowaniem jest fragment raportu Maren Sckuhr, studentki z Uniwersytetu Goethego we Frankfurcie: „(...) podczas szkoły letniej dzięki różnym zajęciom lepiej poznałam zarówno przeszłość (...), jak i obecne życie w Polsce. Moja opinia i spojrzenie na Polskę zostały poszerzone i obecnie postrzegam naszych sąsiadów jako bardziej nowoczesny i silnie rozwijający się kraj. Poznałam wielu ciekawych ludzi i wiele nauczyłam się dzięki programowi i na własną rękę, tak więc moje oczekiwania zostały spełnione i mogę polecić każdemu, aby w większym stopniu interesował się Polską, wykorzystując uczestnictwo w szkołach letnich, i miał podobne doświadczenia jak ja. Mogę tylko powiedzieć: warto!".

DR HAB. JÜRGEN WANDEL, prof. SGH, Katedra Badań Gospodarki Niemieckiej, Instytut Gospodarki Światowej, Kolegium Gospodarki Światowej SGH

GALINA WANDEL, Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH

Orientation Week 2022

MAŁGORZATA CHROMY

Jak co semestr, powitaliśmy studentów zagranicznych realizujących w naszej uczelni programy wymiany (Erasmus+, PIM, umowy bilateralne) oraz dydaktyczne (CEMS MIM i programy podwójnego dyplomu).

Tradycyjnie w tygodniu poprzedzającym rozpoczęcie zajęć (26–30 września) CWM zorganizowało Orientation Week, w którym uczestniczyło około 270 studentów z uczelni partnerskich SGH. Pierwsze dwa dni (poniedziałek i wtorek) były poświęcone praktycznemu zapoznaniu się z naszą uczelnią podczas *campus tours* zorganizowanych przez ESN SGH, który – jak co semestr – zaplanował dla studentów wiele wydarzeń towarzyszących oficjalnym dniom adaptacyjnym. W środę, 28 września, odbyło się natomiast oficjalne rozpoczęcie Orientation Week, w którym uczestniczył prorektor ds. dydaktyki i studentów dr hab. Krzysztof Kozłowski, prof. SGH, w swoim przemówieniu zachęcający studentów do wytężonej nauki, nawiązywania trwałych kontaktów oraz odkrywania Warszawy i Polski. Studentów powitała również dyrekcja CWM SGH: Katarzyna Kacperczyk (dyrektor), Małgorzata Chromy (zastępca dyrektora), która opowiedziała o historii i działalności naszej uczelni, oraz Grzegorz Augustyniak (zastępca dyrektora), który wygłosił wykład na temat bogatej historii i kultury Polski.

W trakcie kolejnych dni odbyło się wiele spotkań (zwłaszcza dotyczących zasad studiowania w SGH) oraz warsztatów poświęconych różnicom kulturowym i adaptacji do życia w Warszawie. Ponadto zorganizowano wycieczkę po stolicy z przewodnikiem, studenci więc bliżej mogli zapoznać się z historią naszego miasta.

Jak zawsze, mogliśmy liczyć na silne wsparcie grupy studentów z Erasmus Student Network (ESN), którym dziękujemy za zaangażowanie i wysiłek włożony na rzecz realizacji wydarzenia. Kolejny Orientation Week odbędzie się już w lutym 2023 r.

MAŁGORZATA CHROMY, zastępca dyrektora Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH

Estoril Conferences

ANETA SZYDŁOWSKA, RAFAŁ MRÓWKA

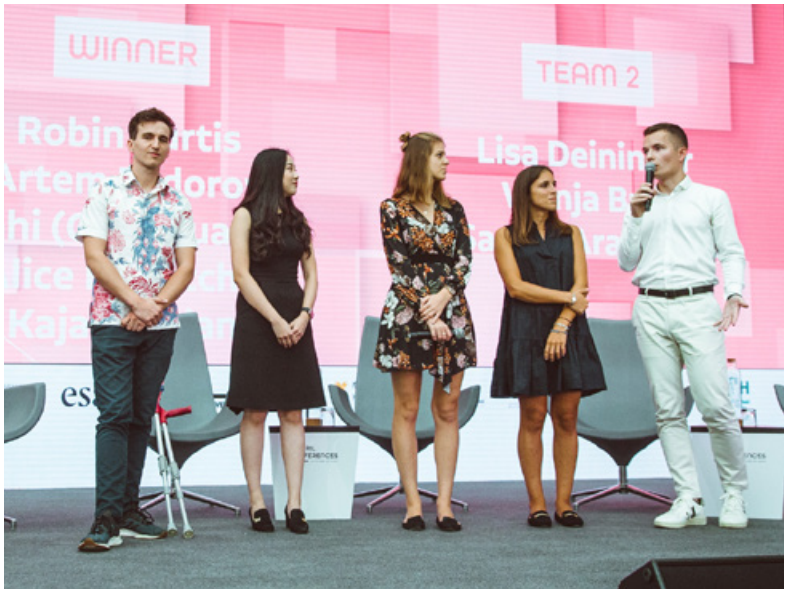

FOT. ARCHIWUM SGH

Tegoroczna edycja Estoril Conferences była zorganizowana przez NOVA School of Business and Economics i SGH miało zaszczyt być partnerem wydarzenia. Byliśmy aktywni na paru platformach: Maciej Cygler i dr hab. Rafał Mrówka, prof. SGH, osobiście wzięli udział w konferencji; studenci CEMS z SGH uczestniczyli jako jedna z grup w projekcie biznesowym z McKinsey, który był prezentowany podczas tego wydarzenia; Kaja Bogdan (studentka CEMS MIM) wystartowała w konkursie Estoril Conferences Video Challenge Competition i wraz ze swoją drużyną go wygrała.

Estoril Conferences jest organizowane od 2009 r. w Portugalii, pod Lizboną. Konferencja przyciąga setki uczestników stacjonarnie i wielu dzięki transmisji online. Debatują oni na istotne problemy dotyczące globalnych wyzwań, tworząc swoistą platformę wymiany poglądów. W tym roku spotkanie odbywało się 1 i 2 września pod hasłem „Dla planety, dla ludzi, dla pokoju". Konferencja to dziesiątki interesujących wystąpień, wywiadów, paneli, poświęconych m.in. ochronie środowiska i zrównoważonemu rozwojowi (szczególnie wobec wyzwań wynikających z możliwej katastrofy klimatycznej), rozwiązywaniu problemów społecznych związanych z migracjami, konsekwencjom konfliktów zbrojnych, w tym roku wojny na Ukrainie.

Zapraszamy na relacje z Estoril Conferences →
WWW.ESTORILCONFERENCES.ORG
WWW.YOUTUBE.COM/ESTORILCONFERENCES
TWITTER.COM/ESTORILCONF

Lista panelistów jest rzeczywiście imponująca. W tym roku byli to m.in.: wybitny politolog Francis Fukuyama; Bertrand Piccard, który jako pierwszy obleciał Ziemię samolotem z napędem solarnym; była premier Ukrainy Julia Tymoszenko; przewodnicząca Parlamentu Europejskiego Roberta Metsola. Były też polskie akcenty. Niezwykle interesujące wystąpienie w panelu na temat Ukrainy miał były prezydent Aleksander Kwaśniewski, a o konsekwencjach inwazji Rosji na Ukrainę opowiadała m.in. mieszkająca w Polsce Anne Applebaum. Ta różnorodność środowisk i wynikająca z tego inspiracja jest zresztą główną zaletą tej konferencji. Warto ją śledzić także w kolejnych latach, szczególnie że studenci CEMS mają do niej darmowy dostęp online.

Kaja Bogdan tak opisała swoje doświadczenia: „Jako studentka CEMS MIM miałam możliwość wzięcia udziału w konkursie Estoril Conferences Video Challenge Competition. Konkurs polegał na nagraniu 5-minutowego filmu, który pokazywałby, że technologia to «obosieczny nóż». Moja grupa była bardzo międzynarodowa, poza mną byli w niej m.in. Kanadyjka urodzona na Tajwanie i Rosjanin mieszkający w Czechach, a nad filmem pracowaliśmy podczas semestru w Singapurze. Dzięki takiej różnorodności kultur mogliśmy spojrzeć na problem naprawdę globalnie. Problemem, na którym skupiliśmy się, było zakrzywianie rzeczywistości np. poprzez upiększające filtry, deepfake i rozwijający się obecnie Metaverse. Każdy z tych aspektów omówiliśmy i zaproponowaliśmy kilka rozwiązań. Rekomendujemy wprowadzenie nowych regulacji oraz edukacji technologicznej w szkołach, dzięki której młodzi ludzie mogliby uczyć się o szkodliwych aspektach technologii, by przed nimi umieć się bronić. Nasz filmik wygrał, a nagrodą był wyjazd na (...) Estoril w Portugalii. Podczas konferencji zostaliśmy zaproszeni na scenę, by zaprezentować nasz film przed publicznością (...) [Było tam] wiele ważnych osób ze sceny politycznej oraz ludzie biznesu, np. prezydent Aleksander Kwaśniewski oraz siostra Marka Zuckerberga".

ANETA SZYDŁOWSKA, menedżer ds. relacji korporacyjnych CEMS, Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH
DR HAB. RAFAŁ MRÓWKA, prof. SGH, Katedra Teorii Zarządzania, dyrektor Biura Programów MBA, kierownik Programów MBA-SGH i MBA for Startups

Block Seminar

JOANNA ŻUKOWSKA, ANETA SZYDŁOWSKA

Semestr I programu CEMS MIM rozpoczęty

Studenci programu CEMS MIM rozpoczęli semestr zajęciami blokowymi Block Seminar 2022, poświęconymi tematowi *Creative Innovation Management* i prowadzonymi przez dr hab. Joannę Żukowską, prof. SGH. W tym roku kurs odbywał się 19–23 września w Książenicach pod Warszawą. Partnerem zajęć była firma The Heart, która z kolei jest partnerem Mastercard (partnera korporacyjnego CEMS z SGH).

W ramach programu studenci w bardzo aktywny sposób zapoznawali się z metodami badań rynku i analizy konkurencji, planowania i projektowania modelu biznesu, wykorzystywania mock-upów oraz opracowywania storyboardów czy business case'ów. Ponadto mieli oni okazję zarówno do przyjrzenia się metodom tworzenia i wdrażania innowacyjnych rozwiązań oraz wykorzystywanym narzędziom, jak i do poznania od środka pracy w The Heart. W drugim dniu zajęć studenci odwiedzili siedzibę firmy, gdzie mogli porozmawiać z wieloma specjalistami z powyższej dziedziny.

FOT. ARCHIWUM SGH

W ramach zaliczenia uczestnicy kursu przez cały tydzień intensywnie pracowali nad własnymi, grupowymi projektami, które polegały na kompleksowej analizie i zaprojektowaniu modelu biznesu własnego start-upu. Swoje projekty mieli oni okazję skonfrontować z praktykami biznesu i poddać je ocenie. Na koniec zajęć zarówno prowadzący, jak i studenci udzielali informacji zwrotnych w zakresie powstałych projektów, a na tej podstawie został wyłoniony zwycięski zespół. Tygodniowej, wymagającej pracy towarzyszyły aktywności networkingowe i integracyjne.

DR HAB. **JOANNA ŻUKOWSKA**, prof. SGH, kierownik Zakładu Przedsiębiorczości i Otoczenia Biznesu SGH
ANETA SZYDŁOWSKA, menedżer ds. relacji korporacyjnych CEMS, Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH

L'ORÉAL

JOIN N°1 IN BEAUTY WORLDWIDE

WE HAVE FOR YOU:

- **12-MONTHS INTERNSHIPS** WITHIN E-COMMERCE, DIGITAL MARKETING, BRAND MARKETING, TRADE, FINANCE AND OTHERS
- **EMPLOYMENT CONTRACT**
- **5K PLN GROSS SALARY**
- BENEFITS: **MEDICAL PACKAGE, MULTISPORT** SPORTS CARD, LIFE INSURANCE, AND MUCH, MUCH MORE
- **OVER 22,000 COURSES AND MATERIALS, COURSERA, LINKEDIN LEARNING, BUSUU** TO UPSKILL
- **MENTORING**
- WORKING ON **OWN PROJECTS** WITH VISIBLE RESUTLS **3-5 PROJECTS DURING THE YEAR**

INTERESTING? APPLY

L'ORÉAL
FOR YOUTH

EMPLOYABILITY BOOST 18-30yo

PROGRAM, GIVING FREE POSSIBILITIES TO GAIN PRACTICAL SKILLS THAT WILL **MAKE IT EASIER TO FIND A JOB**.

WE OFFER:

- ✔ MASTERCLASSES
- ✔ L'OREAL BOOST PLATFORM WITH 33 COURSES DRIVEN BY COURSERA.

FIND OUT MORE

INNOVATION COMPETITION?

L'ORÉAL
BRANDSTORM

This year....

CRACK THE NEW CODES OF BEAUTY

Your playing field: XR, AI & the metaverse

SIGN UP

Young Professional MBA

JÜRGEN WANDEL, GALINA WANDEL

Współpraca Uniwersytetu Johannesa Gutenberga w Moguncji i SGH

Uniwersytet Johannesa Gutenberga w Moguncji i SGH łączy kilkudziesięcioletnie partnerstwo. We wrześniu SGH po raz drugi gościło uczestników programu Young Professional MBA, oferowanego przez Gutenberg School of Business Mainz (GSB Mainz) – Uniwersytet Johannesa Gutenberga w Moguncji. Łącznie od początku roku na tydzień studyjny do SGH przybyło już 25 młodych menedżerów z Republiki Federalnej Niemiec.

Gutenberg School of Business Mainz oferuje programy i seminaria dla młodych profesjonalistów, menedżerów i kadry kierowniczej. Program cieszy się świetną reputacją w świecie zarządzania ze względu na wieloletnie doświadczenie, które wynika w szczególności ze spójnego połączenia najwyższej klasy nauczania z aktualną, zorientowaną na przyszłość praktyką.

GSB Mainz jest powiązana z Wydziałem Prawa, Zarządzania i Ekonomii (największym wydziałem Uniwersytetu Johannesa Gutenberga w Moguncji), a wynika to z długiej tradycji łączenia nauk prawnych i ekonomicznych, będących obecnie standardem w nowoczesnej edukacji uniwersyteckiej. Wydział prowadzi badania i nauczanie ze szczególnym uwzględnieniem ekonomii w zakresie doradztwa politycznego i zarządzania digitalizacją. W roku 2019 jednostka dostała najwyższą ocenę przyznaną przez niemiecki magazyn biznesowy „Wirtschafts-Woche" (za wyjątkową jakość badań i nauczania), a także najwyższą ocenę niemieckiego CHE University Ranking System w latach 2017 i 2018. GSB Mainz konsekwentnie realizuje również politykę ciągłego doskonalenia jakości kształcenia.

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie przygotowała tydzień studyjny dostosowany do potrzeb uczestników Young Professional MBA, oferując wykłady, warsztaty oraz spotkania z firmami z zakresu marketingu i sprzedaży. Wykłady prowadzone przez prof. Lidię Danik zostały bardzo pozytywnie ocenione przez uczestników kursu, również zainteresował ich wykład o historii i aktualnej sytuacji politycznej w Polsce. Przedstawienie wyników „Barometru polsko-niemieckiego" – przygotowanego przez Instytut Spraw Publicznych i Niemiecki Instytut Spraw Polskich w Darmstadt, który cyklicznie zbiera i publikuje opinie Polaków i Niemców na temat stanu stosunków polsko-niemieckich oraz aktualnych wyzwań – spotkało się także z bardzo dobrym przyjęciem.

FOT. ARCHIWUM SGH

Dla młodych menedżerów jednak najważniejszym elementem programu była możliwość wymiany doświadczeń z przedstawicielami przedsiębiorstw działającymi na terenie Polski, a mieli do tego wiele okazji. Dział marketingu Volkswagen Financial Services zorganizował warsztat z praktycznymi zagadnieniami, dotyczącymi sprzedaży samochodów i wymagań współczesnych klientów. Firma Profitia zaprosiła uczestników programu do swojego biura w pobliżu SGH, gdzie mogli wziąć udział w ciekawym warsztacie na temat optymalizowania strategii zakupów, który wywołał gorącą dyskusję. Jeden z pierwszych absolwentów Programu Polsko-Niemieckiego Forum Akademickiego, dyrektor ZEB Maciej Meder, zapoznał słuchaczy z kulisami pracy firmy konsultingowej w Polsce. Izba Handlowo-Przemysłowa przybliżyła młodym menedżerom aktualne polsko-niemieckie stosunki gospodarcze. Goście SGH odwiedzili również Venture Café Warszawa, która współpracuje z firmami i organizacjami rozwijającymi biznes, edukację i technologię w Polsce. Udział w ich czołowym programie, Thursday Gathering, umożliwił poznanie kreatywnych ludzi i nawiązanie nowych kontaktów biznesowych. Oprócz uczestnictwa w programie akademickim goście mieli możliwość zdobycia umiejętności międzykulturowych i poznania Warszawy podczas wycieczki z przewodnikiem oraz na własną rękę.

Umowa podpisana między uczelniami odnośnie do realizacji wspólnego projektu Study Week for Young Professional MBA pozwoli na dalszy rozwój i pogłębienie współpracy między naszymi uczelniami.

DR HAB. **JÜRGEN WANDEL**, prof. SGH, Katedra Badań Gospodarki Niemieckiej, Instytut Gospodarki Światowej, Kolegium Gospodarki Światowej SGH
GALINA WANDEL, Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH

So Food

Po prostu lubię to!

SO...SZUKASZ POMYSŁU NA SMACZNY OBIAD W 3 MINUTY?

dla głodnego Studenta

DANIE GOTOWE JUŻ W 3 MINUTY!

dla wegetarianki Studentki

dla Zabieganego Wykładowcy

Poznaj wszystkie smaki na:

www.facebook.com/sofoodpl www.sofood.pl

FOT. NAWA

SGH na EAIE 2022 w Barcelonie

AGNIESZKA KÜHNL-KINEL

Konferencja European Association for International Education

Tegoroczna konferencja European Association for International Education (EAIE), największej europejskiej sieci skupiającej osoby zajmujące się zawodowo umiędzynarodowianiem szkolnictwa wyższego, odbywała się 13–16 sierpnia 2022 r. w Barcelonie. Jej temat, *The future is full colour*, symbolizował barwną paletę, z której korzystają eksperci budujący inkluzywną i pełną możliwości przyszłość wielokulturowych uniwersytetów. Konferencja w Barcelonie, jak dotychczas największa w historii, była pierwszą stacjonarną EAIE od 2019 r., kiedy odbyła się konferencja w Helsinkach.

Konferencja European Association for International Education to wykłady, warsztaty, targi edukacyjne, networking, a także spotkania i wizyty w partnerskich uczelniach. Szkołę Główną Handlową w Warszawie reprezentowały w tym roku Małgorzata Chromy, wicedyrektor Centrum Współpracy Międzynarodowej, oraz koordynator programów podwójnych dyplomów dr Agnieszka Kühnl-Kinel. Podczas spotkań z partnerami zostały ustalone zasady dalszej współpracy. Nawiązane zostały również nowe kontakty, które w przyszłości przekształcą się w stałą współpracę i wymianę studentów. Jednym z takich nowych partnerów będzie EM Normandie Business School – francuska uczelnia mogąca się poszczycić wieloma najważniejszymi międzynarodowymi akredytacjami, mająca swoje kampusy w Caen, Hawrze, Paryżu, Dubaju, Dublinie i Oksfordzie.

Na targach towarzyszących konferencji prezentowało się ponad 200 uczelni z całego świata. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie miała swój udział w stoisku zorganizowanym przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej. Oferta dydaktyczna naszej uczelni cieszyła się dużym zainteresowaniem ze strony zarówno przedstawicieli innych instytucji szkolnictwa wyższego (pragnących nawiązać współpracę), jak i studentów odwiedzających targi.

Ostatniego dnia konferencji odbyła się wizyta u jednego z najstarszych stażem partnerów SGH – ESADE Business School, której kampus znajduje się kilkanaście kilometrów od Barcelony, w Sant Cugat. Jest to nowoczesne miasteczko uniwersyteckie, zaprojektowane zgodnie z zasadami Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego i stanowiące miejsce, w którym nauka współdziała z otoczeniem biznesowym, zwłaszcza w zakresie innowacji i samorozwoju. Na kampus składają się budynki dydaktyczne, w których znajdują się również laboratoria badawcze, wspólne przestrzenie umożliwiające integrację i nawiązywanie relacji, a także domy studenta i inkubatory przedsiębiorczości trzeciej generacji.

Wymiana doświadczeń, nowe kontakty i nowe uczelnie partnerskie, możliwość poznania nowoczesnych rozwiązań oraz zaprezentowania własnej oferty to najcenniejsze rezultaty udziału w konferencji. Kolejna odbędzie się we wrześniu 2023 r. w Rotterdamie.

FOT. ARCHIWUM SGH

← Spotkanie Małgorzaty Chromy, wicedyrektor Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH, z przedstawicielkami Universidad de Montevideo (Urugwaj)

DR AGNIESZKA KÜHNL-KINEL, koordynator programów podwójnych dyplomów, Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH

SGH w UE, UE w SGH

MAŁGORZATA MOLĘDA-ZDZIECH

Chcemy wzmacniać i promować europejski wizerunek SGH

Nowy rok akademicki oficjalnie został zainaugurowany 12 października, zatem przyszedł czas, abym jako pełnomocniczka rektora ds. współpracy z Unią Europejską dalej podejmowała działania w zakresie statutowej działalności w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Rzetelna wiedza i aktualne informacje dotyczącego tego, co dzieje się na unijnym forum, są dzisiaj – w erze postprawdy i intensywnych działań dezinformacyjnych, zwielokrotnionych rosyjską agresją i wojną prowadzoną na Ukrainie – wyjątkowo potrzebne.

W roku akademickim 2022/2023 będą kontynuowane webinaria europejskie „SGH w UE, UE w SGH". Cykl rozpoczęty w ubiegłym roku spotkał się z zainteresowaniem zarówno studentów, pracowników SGH, jak i gości z zewnątrz. Pragnę przypomnieć, że celem cyklu webinariów jest przybliżenie naszej akademickiej społeczności aktualnej problematyki europejskiej w interdyscyplinarnej perspektywie, a także zapoznanie z najnowszymi wynikami badań naukowych oraz inicjatywami naukowo-badawczymi.

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, jako wiodąca uczelnia ekonomiczna, kształci przyszłych liderów gospodarki, uczestniczy w debatach naukowych, promuje wyniki badań oraz coraz aktywniej działa na rzecz kształtowania Europejskiej Przestrzeni Badawczej. Taki wizerunek SGH chcemy wzmacniać i promować. Dlatego w tym roku nadal będę gościć – w pierwszej kolejności – naszych absolwentów i kadrę akademicką, pracujących w instytucjach unijnych. Rozbudowana i rozległa sieć absolwentów SGH to wielki kapitał społeczny, decydujący o rozpoznawalności i wizerunku naszej uczelni. Dzięki podpisanemu porozumieniu o współpracy pomiędzy Szkołą Główną Handlową w Warszawie a Stowarzyszeniem Network.pl mamy dostęp do sieci pracowników instytucji unijnych.

Drugą grupą gości będą badaczki i badacze z think tanków (instytutów analitycznych), którzy przedstawią wyniki badań dotyczących aktualnych problemów pojawiających się na forum europejskim. Jestem przekonana, że właśnie pracownicy instytucji UE, naukowcy, badacze i eksperci, posługując się rzetelnymi informacjami oraz przywołując fakty i dane, dostarczą nam wiedzy w zakresie aktualnych tematów.

Pragnę również przypomnieć, że w SGH mamy grupę ekspertów ds. europejskich, działających w ramach sieci Team Europe Polska. Są to: dr hab. Adam Ambroziak, prof. SGH (KGŚ); prof. Stanisław Kasiewicz (pracownik emerytowany); dr hab. Lech Kurkliński, prof. SGH (KNoP); dr hab. Małgorzata Molęda-Zdziech, prof. SGH (KES); prof. Artur Nowak-Far (KES); dr Marta Pachocka (KES). Eksperci często komentują w mediach kwestie europejskie dotyczące polityk znajdujących się w zakresie ich kompetencji, tłumacząc zawiłości zarówno instytucjonalne, jak i procesów decyzyjnych.

W planach są kolejne działania. Wraz z Przedstawicielstwem Komisji Europejskiej w Polsce chcielibyśmy utworzyć grupę Team Europe Junior. Liczę zatem na współpracę ze studentkami i studentami. W ramach nowych działań – m.in. z dyrektorką Justyną Kozerą i zespołem Centrum Kariery i Relacji z Absolwentami oraz wspomnianym już Stowarzyszeniem Network.pl – poszerzamy prezentowanie możliwości staży i pracy w instytucjach i agencjach UE, promując tym samym „ścieżkę europejską" kariery zawodowej.

Dobrym rozeznaniem w europejskim środowisku są staże organizowane w Komisji Europejskiej. Co roku KE oferuje 5-miesięczne płatne staże dla młodych Europejczyków (średnia wieku to 26–27 lat), które odbywają się w dwóch edycjach: od marca do lipca oraz od października do lutego. Poza Komisją Europejską każda z instytucji (Rada, Parlament Europejski czy Trybunał Europejski) ma swój program naboru stażystów. Informacje o tym znajdą Państwo na stronie Serwisu Kariera (HTTP://KARIERA.SGH.WAW.PL), ale będą one także upowszechniane przez Samorząd Studentów i sieć SKN-ów.

Nic tak nie przekonuje jak doświadczenia naszych absolwentek i absolwentów. Dlatego gorąco polecam lekturę wywiadu z Małgorzatą Pitalą (absolwentką studiów podyplomowych w SGH, urzędniczką mianowaną KE), która karierę zawodową rozpoczynała w PWC i Orange Polska, a obecnie pracuje w Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP (HTTPS://GAZETA.SGH.WAW.PL/WSPOLPRACA-MIEDZYNARODOWA/JAK-PRACUJE-SIE-W-STRUKTURACH-U-NIJNYCH-ROZMOWA-Z-MALGORZATA-PITALA). Zachęcam do przeczytania tego tekstu, gdyż znajdą w nim Państwo informacje „z pierwszej ręki", jak rozpocząć starania o staż czy pracę w KE.

Wraz z Centrum Kariery i Relacji z Absolwentami zapraszamy już 25 października na Dzień Kariery SGH, podczas którego, po raz pierwszy, będzie okazja do bezpośredniego zapoznania się – obok propozycji biznesu reprezentowanego przez firmy z Klubu Partnerów SGH – z możliwościami pracy w europejskich instytucjach czy agencjach. Wykształcenie i wiedza zdobyta w SGH, jak pokazują losy naszych absolwentów, przygotowują do pracy w międzynarodowym środowisku, budowania różnych scenariuszy działań, wyważonych argumentacji na podstawie rzetelnych, źródłowych danych. Instytucje – opracowujące regulacje prawne czy strategie działań dotyczące priorytetów społecznych, politycznych, gospodarczych – potrzebują dobrze przygotowanych kadr, rozumiejących wyzwania współczesnego świata. Doświadczenia z sektora gospodarczego stanowią dobry zasób kompetencji przydatnych w pracy w instytucjach o charakterze międzynarodowym.

Nową formą będą spotkania, w tradycyjnej formule, z pracownikami instytucji unijnych w ramach serii „Back to University". Byli absolwenci powrócą do SGH, aby podzielić się swoimi zawodowymi doświadczeniami z młodszymi koleżankami i kolegami. Wkrótce przekażemy informację o pierwszym spotkaniu z tej serii.

Poszerzamy sieć kontaktów z polskimi instytucjami obecnymi w Brukseli, m.in. Business & Science Poland czy przedstawicielstwami branżowymi. Nawiązany został kontakt z biurem województwa mazowieckiego w Brukseli. Obecny program – „Tworzenie Europy razem z samorządami lokalnymi" (europa.eu) – daje podstawy i możliwości wspólnych działań.

Wszystkich chętnych do współpracy (naukowczynie i naukowców oraz studentki i studentów) zapraszam do bezpośredniego kontaktu. Dobrego roku akademickiego!

DR HAB. MAŁGORZATA MOLĘDA-ZDZIECH, prof. SGH, kierowniczka Katedry Studiów Politycznych, Instytut Studiów Międzynarodowych KES SGH, pełnomocniczka rektora ds. współpracy z UE, ekspertka Team Europe przy Przedstawicielstwie Komisji Europejskiej w Polsce

Webinaria z udziałem ekspertów SGH i informacje o działaniach są dostępne na:
→ **HTTPS://WWW.SGH.WAW.PL/SGH-W-UE**

SKN Odbudowy Ukrainy na EFNI

WALERIA HORODNIA, WSPÓŁPRACA RED. MIROSŁAW ŁUKASIEWICZ, KAROLINA CYGONEK

FOT. ARCHIWUM SGH

SKN Odbudowy Ukrainy ma bardzo ambitne plany rozwojowe. Na razie trwają prace zarówno wydawnicze nad raportem, jak i długoterminową strategią działalności koła. Ponadto prowadzi ono ciągłą rekrutację. Osoby chcące do niego dołączyć są proszone o kontakt → **PO101034@STUDENT.SGH.WAW.PL**

Zjednoczeni przez wojnę – nie ma innej drogi dla Ukrainy niż integracja europejska

Nie ma innej drogi dla Ukrainy niż integracja europejska – wynika z raportu opracowanego w Zakładzie Ekonomii Liberalnej Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, którego prezentacja odbyła się 14 października na Europejskim Kongresie Nowych Idei (EFNI) w Sopocie. Raport został przygotowany przez studentów SGH pochodzących z Ukrainy, zrzeszonych w Studenckim Kole Naukowym Odbudowy Ukrainy.

Według ekspertyzy Ukraina stoi przed wielkim wyzwaniem, polegającym nie tylko na odbudowie po wojnie, ale również zapewnieniu poprawy spójności społeczno-gospodarczej kraju. Będzie to szczególnie ważne wobec kryzysu demograficznego, wywołanego migracjami i stratami wojennymi.

Z danych Szkoły Ekonomicznej w Kijowie (KSE) wynika, że całkowita kwota zniszczeń, estymowana na dzień 22 sierpnia 2022 r., wynosi 113,5 mld USD. Według KSE minimalna kwota odbudowy to około 200 mld USD. Z kolei według szacunków ukraińskiego rządu szacunkowa kwota potrzebna na odbudowę i modernizację gospodarki wynosi w przybliżeniu 750 mld USD – czytamy w raporcie SKN Odbudowy Ukrainy pt. *Plan odbudowy i integracji europejskiej Ukrainy*. Najnowsze dane KSE, dotyczące zniszczeń i będące częścią projektu „Russia will pay", opracowano na podstawie zgłoszeń dokonanych przez osoby prywatne, organizacje pozarządowe, władze lokalne i instytucje rządowe.

W raporcie SKN Odbudowy Ukrainy podano harmonogram modernizacji ukraińskiej gospodarki oraz rekomendacje dotyczące m.in.: rozwoju wymiany międzynarodowej, szlaków logistycznych, modernizacji sektora energetycznego i dostosowania do polityki energetycznej UE czy nadzoru instytucjonalnego.

JAK POWSTAŁ RAPORT SKN ODBUDOWY UKRAINY?

W maju studenci SGH z Ukrainy otrzymali zaproszenie do udziału w seminarium dotyczącym powojennej odbudowy kraju, który w lutym padł ofiarą brutalnej agresji Federacji Rosyjskiej. Seminarium, prowadzone co tydzień przez dr. Jakuba Karnowskiego, było wzbogacane owocnymi dyskusjami na temat aktualnej sytuacji na Ukrainie. W spotkaniach tych brali udział tacy goście, jak prezes Ukrzaliznyi (kolei ukraińskich) Ołeksandr Kamyszyn i prezes Ukrpoczty (poczty ukraińskiej) Igor Smilanskij. I tak zrodził się pomysł sformalizowania działań grupy studentów – powstało Studenckie Koło Naukowe Odbudowy Ukrainy w Zakładzie Ekonomii Liberalnej, Katedrze Międzynarodowych Studiów Porównawczych Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie.

Na każdym ze spotkań seminaryjnych przewijało się pytanie: w jaki sposób studenci z SGH mogą pomóc w odbudowie Ukrainy? Odpowiedzią był pomysł stworzenia raportu dotyczącego powojennej odbudowy tego kraju. Każdy z uczestników seminarium otrzymał zadanie napisania części ekspertyzy. W przygotowaniu wybranych rozdziałów pomagali eksperci z think tanku Instytut Reform i specjaliści firmy doradczej Deloitte.

dołącz do drużyny mBanku i trenuj z najlepszą ekipą!

mBank to nie tylko ikona mobilności, lecz także ikona możliwości.
Jeśli jesteś na początku swojej kariery, dołącz do programu praktyk Bankowe Talenty.
Wspólnie z nami twórz najnowocześniejszy bank w Polsce.

czekają na Ciebie:

- umowa o pracę
- prywatna opieka medyczna
- wsparcie osobistego mentora
- bezpłatny dostęp do audiobooków i ebooków
- kluby zainteresowań mBanku
- możliwość kontynuowania współpracy po zakończeniu praktyk

drużyny mBanku:

- zespół analiz
- team finansów
- ekipa compliance
- reprezentacja IT
- drużyna biznesu
- kadra wsparcia biznesu

dlaczego warto

Praktyki w mBanku to doskonała okazja, by postawić pierwsze kroki w bankowości pod okiem doświadczonych specjalistów i mentorów. Sprawdź, jak się z nami pracuje.

Materiał ma charakter wyłącznie informacyjny. Upowszechniamy go w celu reklamy i promocji usług mBanku S.A. Nie można traktować go jako wiążącego zobowiązania jakiejkolwiek osoby, w tym mBanku S.A. z jakiegokolwiek tytułu. Materiał nie jest ofertą w rozumieniu art. 66 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 1964 r., Nr 16 poz. 93 z późn. zm.). Nie gwarantujemy, że zawarte w nim informacje są kompletne. mBank S.A. z siedzibą w Warszawie, ul. Prosta 18, 00-850 Warszawa, zarejestrowany przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, KRS 0000025237, NIP 526-021-50-88 wpłacony w całości kapitał zakładowy, który na 01.01.2022 r. wynosi 169.539.536 złotych.

FOT. MBANK

Staż i praca w banku? Dlaczego nie!

Z Dariuszem Koprzywą, absolwentem SGH i wicedyrektorem w Pionie Ryzyka w mBanku, rozmawia Karolina Stogidis

Jak wspomina Pan swoje czasy studenckie? Jak kiedyś wyglądało studiowanie w SGH?

Nie jestem szczególnie sentymentalną osobą i jeśli już wracam do jakichś konkretnych zdarzeń z okresu akademickiego, to głównie odnosząc się do tego, co opowiadają moi młodsi koledzy – studenci. Kończyłem SGH w zupełnie innych czasach, kiedy nie było LinkedIn ani grup na FB, a kserowało się notatki, prace pisało się w bibliotece, znaczną część dnia spędzało się na uczelni i stał jeszcze budynek F. Mając okazję, chciałbym serdecznie pozdrowić za pośrednictwem Waszej gazety moją promotorkę – Panią prof. Małgorzatę Iwanicz-Drozdowską.

Dlaczego wybrał Pan SGH? Co wyróżnia tę uczelnię pośród innych?

SGH to doskonale rozpoznawalny *name*, kojarzący się z bardzo wysokim poziomem kształcenia, a także unikalną w tamtych czasach elastycznością w zakresie samodzielnego budowania ścieżek nauczania. Warto przypomnieć, że aby kiedyś zostać studentem SGH, należało przystąpić do czterech egzaminów wstępnych i ta formuła „wieloboju" w procesie rekrutacji także w moim przypadku wydawała się korzystna.

Gdyby mógł Pan cofnąć czas, czy wybrałby Pan ten sam kierunek studiów? Jeśli tak/nie, to dlaczego?

Szczerze mówiąc, nie orientuję się dokładnie, jakie kierunki uczelnia oferuje obecnie, chociaż wiem, że od czasów, kiedy studiowałem, pojawiło się na pewno wiele ciekawych ścieżek rozwoju. Na rozmowach rekrutacyjnych w banku spotykam głównie studentów FIR, który kiedyś nazywał się FIB oraz MIESI. Warto podkreślić, że nie sam kierunek jest najważniejszy, ale to, jak spędzimy czas na uczelni i ile z tego wyniesiemy. Mój wybór FIB nie był przypadkowy i nie przypominam sobie sytuacji, abym żałował tej decyzji.

Jak wyglądała Pana ścieżka kariery zawodowej? Od czego Pan zaczynał (np. staże)?

Kiedy kończyłem SGH, nie obowiązywał model dwustopniowy, przez co mam wrażenie, że nieco później wchodziło się na rynek niż obecnie. Dopiero na ostatnim, X semestrze zacząłem pracę w banku, nie mając za sobą żadnego stażu studenckiego. Trzeba jednak pamiętać, że ówczesny rynek pracy wyglądał bardzo nieciekawie, a oferty stażów studenckich nie były tak powszechne. Kończyłem ówczesny FIB, realizując dodatkowo tzw. ścieżkę bankowości. Miałem to szczęście, że pierwszą pracę znalazłem w obszarze idealnie korespondującym z tematem mojej pracy magisterskiej; tzw. karierę rozpocząłem w Departamencie Ryzyka Finansowego w banku, którego *name* już nie istnieje (obecny BNP Paribas), zajmując się kolejno ryzykiem kontrahenta, ryzykiem stopy procentowej i ryzykiem rynkowym. Po kilku latach przeniosłem się do ówczesnego BRE Banku (teraźniejszy mBank) i całe moje życie zawodowe jest związane, póki co, z Pionem Ryzyka. Od lat kieruję dynamicznie rozwijającym się obszarem, którego formalna nazwa wielokrotnie ulegała zmianom, ale który niezmiennie jest czymś, co w dojrza-

łej bankowości określa się mianem *middle-office*. Na przestrzeni ostatnich 10 lat *set* regulacji nadzorczych w obszarze rynków finansowych dostarcza pracownikom *middle-office* wciąż nowych wyzwań, więc chyba nie mogę narzekać na rozwój.

Jak to się stało, że wybrał Pan mBank?

Kiedy dołączyłem do mBanku, funkcjonował on jeszcze pod starą nazwą – BRE Bank. *Name* ten był wówczas synonimem nowoczesnej bankowości, świetnych ekspertów i prawdziwego tradingu. Przyciągnęły mnie znany *brand*, możliwość pracy w międzynarodowej grupie i przede wszystkim chęć dalszego rozwoju.

Co konkretnie robi Pana zespół?

Zespół, którym kieruję, zajmuje się wsparciem rozwoju biznesu, a także kontrolą ryzyka związanego z zawieranymi przez ten biznes transakcjami na rynku finansowym. *Middle-office*, bo przypomnę, że tak nazywa się ten obszar, jest trochę połączeniem biznesu, ryzyka i IT. Trzeba rozumieć istotę tradingu oraz znać specyfikę rynku i instrumentów finansowych, aby projektować i wdrażać skuteczne mechanizmy kontroli ryzyka. Na koniec trzeba umieć napisać te mechanizmy w jakimś języku, a później cyklicznie, wraz ze zmieniającymi się wymaganiami, te kody rozwijać.

Czy może Pan wyjaśnić, czym jest Pion Ryzyka?

Pion Ryzyka składa się z departamentów, które – w dużym uproszczeniu – odpowiadają za bezpieczne i stabilne funkcjonowanie banku zgodnie z regulacjami zewnętrznymi oraz określonym wewnętrznie tzw. apetytem na ryzyko, czyli, mówiąc wprost, poziomem, do jakiego akceptujemy ryzyko związane z danym typem działalności. W temacie ryzyka spotkacie się z pomiarem i monitorowaniem – znanych z zajęć – poszczególnych rodzajów ryzyka (np. kredytowe, płynności, rynkowe, stopy procentowej czy operacyjne). Ryzyko to również wymogi kapitałowe, o których pewnie słyszeliście na wykładach, a także budowa różnego rodzaju modeli ryzyka, polityk, narzędzi analiz czy mechanizmów i procesów kontroli ryzyka.

Czy patrząc na swoje obecne obowiązki i porównując je z wiedzą uzyskaną na studiach, uważa Pan, że jest coś szczególnie istotnego, na co warto zwrócić więcej swojej uwagi, a co w tamtym czasie może nie było docenione przez Pana?

Mówimy, że uczymy się poprzez pracę, więc jeśli ktoś specjalnie nie przykładał się do nauki na uczelni, to oczywiście jeszcze nic straconego, bo właśnie na takim stażu można szybko uzupełnić wiedzę. Pamiętam, gdy jeden z praktykantów powiedział mi w żartach, że w kilka dni stażu zrobił chyba więcej notatek niż przez cały rok na uczelni. Szkoła wyposaża nas w solidne podstawy, ale dopiero w pracy to wszystko przestaje być teorią i widzimy praktyczne wykorzystanie wiedzy, jaką nabyliśmy w trakcie wykładów czy ćwiczeń.

Praktyki studenckie to doskonała okazja do poszerzenia i ugruntowania wiedzy ze szkoły. Należy podkreślić, że wchodzenie w nowe role czy uczestniczenie w różnego rodzaju niestandardowych projektach jest niezwykle rozwijające i Was wszystkich zachęcam do aktywnego zdobywania najróżniejszych doświadczeń, jeśli tylko macie okazję.

Co, Pana zdaniem, mBank może dać studentom, którzy myślą nad odbyciem stażu właśnie w tej organizacji?

Zawsze powtarzam, że bank jest idealnym miejscem na rozpoczęcie kariery zawodowej, bo integruje różne obszary i umożliwia bardzo dynamiczny rozwój. W mBanku mamy szeroko rozbudowany biznes aktywny na wszystkich segmentach klientów, dzięki temu można poznać specyfikę współpracy zarówno z klientami detalicznymi, z różnej wielkości korporacjami, jak i największymi podmiotami na rynku międzybankowym. Poza instrumentami finansowymi czy produktami właściwymi dla danej grupy klientów bank stwarza możliwość zaznajomienia się z zagadnieniami związanymi z ryzykiem, rachunkowością czy otoczeniem regulacyjnym. Niezwykle istotna jest możliwość poznania wiodących systemów na rynku, serwisów informacyjnych, nowych technologii wykorzystywanych przez IT czy ryzyko. Celowo podkreślam aspekt IT-skills, ponieważ z doświadczenia wiem, że możliwość nauki, doskonalenia i wykorzystania w praktyce R, Python czy SQL jest często wskazywana przez studentów jako bardzo atrakcyjna forma rozwoju.

Na koniec warto podkreślić, że samo wejście do organizacji to także szybki dostęp do naszego wewnętrznego rynku ofert, co praktykantowi często pozwala kontynuować rozwój w mBanku po zakończeniu stażu. No i powiedzmy uczciwie – jeśli inwestujemy w perspektywicznego studenta swój czas, to również w naszym interesie jest zatrzymać go w strukturach firmy. Dodam, że obecnie w moim zespole pracuje aż trzech moich byłych praktykantów, w tym jeden na stanowisku koordynatora zespołu.

Jakie zadania czekają na stażystów w Pionie Ryzyka mBanku?

W Pionie Ryzyka mamy wiele zespołów, a zatem zadania i charakter pracy będą zależeć od specyfiki danego teamu i pomysłu managera. Stoję na stanowisku, że dobry staż to połączenie powtarzalnych zadań operacyjnych z niestandardowymi zadaniami projektowymi. Te pierwsze stażysta zaczyna realizować niemalże od początku, dzięki temu szybko poznaje specyfikę danego obszaru. Jest to konieczne, aby przejść do niestandardowych projektów w tym obszarze. W przypadku zadań projektowych wychodzimy bowiem trochę poza ramy zadań dziennych i pracujemy np. nad budową czy modyfikacją jakiegoś raportu, narzędzia czy procesu. Tu przydatna okazuje się wiedza nabyta właśnie w ramach realizacji zadań operacyjnych. Dopełnieniem tego wszystkiego są dedykowane miniwykłady prowadzone przez specjalistów i ekspertów z zespołu, dzięki którym praktykant czuje się jeszcze pewniej w nowym otoczeniu.

Jak konkretnie wyglądałby staż w Pana zespole?

Od samego początku stażysta „ląduje" pomiędzy traderami a procesami kontrolnymi mBanku. Każdego dnia loguje się do powszechnie stosowanych na rynku systemów Kondor czy Murex, przez które dziennie przechodzą tysiące różnych transakcji rynków finansowych. Ma możliwość śledzenia rynku w Bloomberg. W praktyce widzi więc wszystko to, co mógł usłyszeć na zajęciach z bankowości, rynku kapitałowego czy rynków finansowych. Stażysta ma możliwość dowiedzenia się, w jaki sposób trader zawiera transakcje z klientem banku, uczenia się, jak sparametryzować i przetestować dla tradera system, a na koniec ma okazję zweryfikować ryzyko związane z zawieranymi transakcjami w dziesiątkach różnych procesów kontrolnych. Do tego dochodzi niezwykle przydatna możliwość doskonalenia umiejęt-

ności z zakresu IT poprzez pracę przy rozwijaniu stosowanych narzędzi, o czym wspominałem już wcześniej. Na koniec warto podkreślić, że pracujemy w trybie hybrydowym, oczywiście z możliwością dostosowania godzin do planu zajęć na uczelni.

Jakimi umiejętnościami i cechami powinni charakteryzować się studenci, którzy chcą dołączyć do mBanku?

Nie chciałbym przytaczać tu wszystkich tych cech, które można znaleźć w większości ogłoszeń rekrutacyjnych. Szczerze mówiąc, mBank jest ogromną organizacją z wieloma bardzo różnymi zespołami, w których priorytetowe mogą być nieco inne kompetencje. Gdy buduję swój zespół, staram się dobrać osoby o uzupełniających się kompetencjach i umiejętnościach, głęboko wierząc, że zróżnicowany team jest znacznie bardziej skuteczny w realizacji celów w dynamicznie zmieniającym się otoczeniu. Dlatego zapraszam wszystkich studentów do trwających procesów rekrutacyjnych w mBanku. Nasz profesjonalny zespół rekrutacji wraz z managerami skutecznie oceni, jak Wasze oczekiwania i prezentowane cechy czy postawy połączyć najlepiej z poszczególnymi ścieżkami stażowymi.

Jakich kilku rad udzieliłby Pan studentom, którzy dopiero rozpoczynają swoją karierę zawodową i wchodzą do świata biznesu?

Przede wszystkim postawcie sobie bardzo realne cele rozwojowe i pamiętajcie, że w znacznej mierze Wasz rozwój zależy od Was samych. Starajcie się dużo pytać, nigdy nie udawajcie, że coś wiecie, bądźcie otwarci na nowe zadania i pamiętajcie, że nawet pozornie nieatrakcyjne zadania są również rozwijające.

Na koniec, jak przekonałby Pan do stażu studenta, który obawia się, że nie jest do niego wystarczająco dobrze przygotowany?

Najczęstszą obawą studentów jest faktycznie to, że nie sprostają wymaganiom, które stawia przed nimi pracodawca. Z jednej strony, trzeba podkreślić, że praktykant będzie częścią zespołu, pracując na wspólny sukces, i jest to jeden z powodów, dla których manager zdecydował się na uczestniczenie w programie stażowym. Z drugiej strony, trzeba zauważyć, że żaden odpowiedzialny przełożony nie pozwoli stażyście realizować zadań bez wcześniejszego profesjonalnego przygotowania. Taki staż to musi być *win-win* dla obu stron, a zatem bank musi stworzyć bezpieczne i atrakcyjne warunki pozwalające studentowi się rozwijać, a student musi skutecznie wnosić swój wkład do pracy zespołu w zamian za możliwość zdobywania doświadczenia i rozwoju w banku. Głęboko zatem wierzę, że nasze programy stażowe gwarantują właśnie taki balans i raz jeszcze zapraszam wszystkich zainteresowanych do mBanku.

Indeks Zdrowych Miast

KAROLINA CYGONEK

FOT. ARCHIWUM SGH

Grupa LUX MED, Szkoła Główna Handlowa w Warszawie oraz Fundacja Gospodarki i Administracji Publicznej sprawdziły, które z 66 miast na prawach powiatu zapewnia najlepsze warunki do życia swoim mieszkańcom. Z pierwszej edycji Indeksu Zdrowych Miast, który będzie ukazywał się cyklicznie (każdego roku), wynika, że Opole jest liderem w obszarze zdrowia, Białystok najlepiej dba o edukację mieszkańców, Sopot – o środowisko naturalne, Warszawa to miasto, w którym żyje się najzdrowiej, a jedną czwartą powierzchni Chorzowa stanowią tereny zielone.

Oprócz głównego zestawienia autorzy indeksu wyłonili osiem kategorii, ważnych z punktu widzenia warunków do życia. Są to: (1) zdrowie, (2) ludność, (3) usługi komunalne i społeczne, (4) edukacja, (5) mieszkalnictwo, (6) środowisko, (7) infrastruktura, (8) przestrzeń. W każdej z nich wyłoniono liderów i przyznano dziewięć wyróżnień.

Prezes Grupy LUX MED Anna Rulkiewicz i rektor SGH prof. Piotr Wachowiak wręczyli dyplomy laureatom. Dyplom w imieniu Warszawy, gdzie żyje się najzdrowiej, odebrał wiceprezydent m.st. Warszawy Michał Olszewski, a w imieniu Sopotu, który okazał się liderem w kategorii „środowisko" – wiceprezydent miasta Magdalena Czarzyńska-Jachim.

Szerzej na temat Indeksu Zdrowych Miast → w najbliższym numerze „Gazety SGH Insight" 2022, grudzień.

Tworząc Indeks Zdrowych Miast, posługiwaliśmy się metodą badania z wykorzystaniem wag grupowych, oszacowanych za pomocą eksperckiej metody analizy hierarchicznej. Dzięki niej określiliśmy (na zasadzie porównywania parami wskaźników), które z nich są ważniejsze i w jakim stopniu.

dr hab. **Agnieszka Chłoń-Domińczak**, prof. SGH, prorektor ds. nauki SGH

FOT. ARCHIWUM SGH (2)

Stacjonarnie i wirtualnie

JUSTYNA KOZERA

O RELACJACH Z ABSOLWENTAMI I ABSOLWENTKAMI SGH

Pandemiczne zawirowania zakłóciły tradycyjne sposoby działania, także w obszarze relacji z absolwentami. Choć, z jednej strony, zdalne spotkania umożliwiają szybsze i łatwiejsze dotarcie do większej grupy osób, z drugiej utrudniają budowanie pogłębionych relacji. Dlatego nie tylko organizujemy webinary i inne inicjatywy w wirtualnej przestrzeni, ale również szukamy i aktywnie tworzymy okazje do bezpośrednich kontaktów „na żywo" z absolwentami i absolwentkami SGH.

Doskonała okazja ku temu pojawiła się podczas tegorocznego Forum Ekonomicznego w Karpaczu, gdzie wśród uczestników nie brakowało osób z dyplomami SGH. Wspólnie z Klubem Partnerów 7 września zorganizowaliśmy „Wieczór z SGH", do udziału w którym zaprosiliśmy zarówno absolwentów i absolwentki naszej uczelni, jak i przedstawicieli firm należących do klubu. Przy aktywnym uczestnictwie władz uczelni, w tym przede wszystkim rektora prof. Piotra Wachowiaka i prorektora prof. Romana Sobieckiego, w miłej i wesołej atmosferze przywoływano wspomnienia z czasów studenckich, przyglądano się już dokonanym zmianom na kampusie SGH oraz prezentowano planowane inwestycje. Przeprowadziliśmy także quiz sprawdzający wiedzę uczestników na temat uczelni i jej historii, a niekończące się rozmowy i wymiana wspomnień przeniosły się do kuluarów. Inicjatywa spotkała się z bardzo dobrym przyjęciem adresatów i z pewnością będzie kontynuowana.

Zanim jednak dojdzie do kolejnego spotkania podczas wydarzeń zewnętrznych, absolwenci i absolwentki będą mieli okazję odwiedzać mury uczelni, by uczestniczyć w oferowanych dla nich stacjonarnych warsztatach i szkoleniach. Pierwsze z tegorocznych, odbywające się w październiku, da możliwość podszkolenia swoich umiejętności wystąpień publicznych. Jest ono organizowane we współpracy z klubem Toastmasters Centrum, dowodzonym obecnie przez absolwenta SGH, i stanowi nie tylko możliwość rozwoju kompetencji, ale też okazję do networkingu.

Ważnym cyklicznym wydarzeniem, gromadzącym w Auli Głównej świeżo upieczonych absolwentów i absolwentki, jest uroczystość ukończenia studiów. Podczas niej, wraz z władzami uczelni i bliskimi uczestników, wspólnie świętujemy ich sukces – zdobycie dyplomu SGH. Symboliczne zamknięcie pewnego etapu staje się jednocześnie otwarciem nowego – tym razem w roli absolwenta. **Tegoroczne uroczystości ukończenia studiów odbędą się 29 października (dla absolwentów studiów licencjackich) i 17 grudnia (dla absolwentów studiów magisterskich).**

W ramach działań Klubu Absolwentów SGH propozycje spotkań w tradycyjnej formule, stacjonarnej, są uzupełnieniem oferty wirtualnej. Za nami jest już, otwierający nowy cykl, webinar poświęcony zarządzaniu finansami osobistymi w czasie recesji (29 września), prowadzony przez absolwentkę i pracowniczkę uczelni, a w agendzie już czeka następny, podczas którego ekspertka opowie o rynku dóbr luksusowych w czasie kryzysu (28 listopada). O kolejnych sukcesywnie będziemy informować.

W wirtualnej przestrzeni „Gazety SGH", w menu Tematy – Absolwenci, są zamieszczane wywiady, które przeprowadzamy z absolwentami i absolwentkami z sukcesem podążającymi ciekawymi, zawodowymi ścieżkami. Wśród dotychczasowych rozmówców byli m.in. Tomasz Siemoniak i Agnieszka Lichnerowicz, a tegoroczny sezon jesienny otworzyliśmy rozmową z Robertem Florczykowskim i Andrzejem Bernatowiczem, współzałożycielami autorskiego funduszu technologicznego Third Dot.

Nowy rok akademicki rozpoczynamy wyposażeni w nowe narzędzie zarządzania relacjami – CRM. Liczymy na to, że pomoże on zwiększyć efektywność i atrakcyjność komunikacji z absolwentami, ułatwi rozpoznawanie ich potrzeb oraz adekwatne i sprawne odpowiadanie na nie, wzmacniając tym samym fundamenty relacji. Przygotowana z użyciem narzędzia nowa odsłona newslettera absolwenckiego SGH już została wykorzystana we wrześniowej wysyłce.

Przedstawiając Państwu przegląd wybranych aktywności realizowanych z myślą o absolwentach i absolwentkach SGH, zapraszamy równocześnie do osobistego zaangażowania się w budowanie relacji z nimi. W gruncie rzeczy bowiem to siła osobistych relacji, które z pewnością każdy z Państwa posiada z co najmniej jednym z absolwentów, decyduje o tym, jak wielu z nich i jak mocno uda nam się aktywnie włączyć do współtworzenia społeczności SGH.

JUSTYNA KOZERA, dyrektorka Centrum Kariery i Relacji z Absolwentami SGH

W ING staż to początek kariery.

Nie lejemy wody

Na Staż z Lwem do ING Banku Śląskiego możesz dołączyć w ciągu całego roku.

Staże oferujemy we wszystkich obszarach banku. Wielu z naszych stażystów i stażystek otrzymuje ofertę długotrwałej współpracy.

Forma stażu: Umowa zlecenie na okres od 2 do 9 m-cy, konkurencyjne wynagrodzenie.

Twoje zaangażowanie: min. 30 godzin tygodniowo.

Co Ci oferujemy

Wielokierunkowy rozwój
- Korzystaj z rozbudowanej platformy MyLearning, a na niej ze szkoleń m.in. z Agile Way of Working, Power BI, efektywnej komunikacji, technik relaksacji, budowania marki osobistej i innych,
- Weź udział w Akademii IT – nauka Pythona, jak zostać Scrum Masterem i inne.

Aktywnie korzystaj
- Pracuj w domu, hybrydowo lub stacjonarnie – w zależności od rodzaju stażu,
- Korzystaj z karty sportowej Medicover Sport i dołącz do naszych pracowniczych grup sportowych,
- Bierz udział w różnych konkursach dla pracowników, np. o bilety na festiwale muzyczne
- Otrzymasz od nas powitalny prezent (welcome pack) i niezbędne narzędzia pracy.

Aplikuj

Oferty stażowe w ING

FOT. ARCHIWUM SEKCJI

← O medale w turnieju finałowym powalczy m.in. reprezentacja Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

Akademicki Związek Sportowy
AKADEMICKIE MISTRZOSTWA POLSKI

AZS SGH organizatorem Akademickich Mistrzostw Polski w sezonie 2022/2023!

MAGDALENA BRYK

Jak co roku, z końcem września ogłoszono listę organizatorów poszczególnych turniejów rozgrywanych w ramach Akademickich Mistrzostw Polski. Z ogromną radością informujemy, że Klubowi Uczelnianemu Akademickiego Związku Sportowego Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie przyznano organizację aż dwóch turniejów w nadchodzącym sezonie 2022/2023!

W ostatnich latach nasz klub znacząco się rozwinął. Przy tak niewielkiej liczbie studentów na całej uczelni nie możemy się jeszcze równać z największymi uniwersytetami czy politechnikami w Polsce. Nasz AZS SGH rokrocznie reprezentuje około 300 zawodników (dla porównania, w sezonie 2021/2022 Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie miała 797 zawodników, Uniwersytet Śląski szczycił się 1095 zawodnikami, a Uniwersytet Warszawski – aż 2101), niemniej jednak regularnie zdobywamy czołowe miejsca w klasyfikacji uczelni społeczno-przyrodniczych (USP). Jako jeden z niewielu ośrodków akademickich w Polsce możemy się również pochwalić aż dwojgiem studentów będących uczestnikami ostatnich igrzysk olimpijskich – w Tokio.

Od kilku lat jesteśmy wskazywani jako klub (i uczelnia) z ogromnym potencjałem organizacyjnym. Kilkanaście lat temu absolutnie nie mielibyśmy podstaw, aby ubiegać się o organizowanie jakichkolwiek zawodów ogólnopolskich. Nawet gdybyśmy zdecydowali się na organizację któregokolwiek z turniejów w ramach Akademickich Mistrzostw Polski, Zarząd Główny Akademickiego Związku Sportowego z pewnością odrzuciłby nasze zgłoszenie.

Lata pracy jednak nie poszły na marne i dlatego w debiucie organizatorskim przyznano nam dwa prestiżowe turnieje – półfinał i finał Akademickich Mistrzostw Polski w piłce nożnej mężczyzn. Nasz prezes, dr hab. Michał Bernardelli, prof. SGH, skomentował decyzję i czekające nas wyzwanie w następujący sposób: „Jestem niezwykle dumny z osiągnięcia, jakim z pewnością było przygotowanie profesjonalnej oferty na organizację obu imprez i przekonanie do siebie władz klubów AZS z całej Polski. Jest to wydarzenie bez precedensu, aby taki nowicjusz otrzymał nie jedną, ale od razu dwie duże imprezy sportowe. Jestem pewny, że nasza Alma Mater (reprezentowana m.in. przez AZS SGH i Studenckie Koło Naukowe Zarządzania w Sporcie), przy wsparciu władz uczelnianych, stanie na wysokości zadania i okaże się godna zaufania, jakim obdarzył ją Zarząd Główny AZS. Mam nadzieję, że organizacja takich imprez sportowych w przyszłości nie tylko stanie się wizytówką uczelni, ale też pozwoli kolejnym rocznikom studentów sprawdzić w praktyce umiejętności i wiedzę, którą przekazuje im na zajęciach dydaktycznych wykwalifikowana kadra naukowa".

Turniej półfinałowy odbędzie się najprawdopodobniej w połowie maja 2023 r., a finał – kilka tygodni później. Już teraz zachęcamy do wsparcia organizacyjnego. Potencjalnych partnerów i sponsorów, jak również indywidualne osoby zainteresowane pomocą przy tych wydarzeniach, zapraszamy do kontaktu poprzez nasze klubowe social media (Facebook, Instagram).

MAGDALENA BRYK, członek Zarządu KU AZS SGH

FOT. ORGANIZATOR (FISU)

Kacper Kopka akademickim mistrzem świata w brydżu sportowym!

MAGDALENA BRYK

W dniach 12–15 września odbywały się Akademickie Mistrzostwa Świata w brydżu sportowym. Z dumą informujemy, że reprezentacja Polski, w której składzie znalazł się m.in. student SGH Kacper Kopka, zwyciężyła w całym turnieju i wróciła do kraju ze złotymi medalami!

Na turniej w belgijskiej Antwerpii biało-czerwoni wystawili dwie drużyny i od samego początku znajdowali się w czołówce zawodów. Pierwszy zespół, do którego trafił nasz student, poradził sobie znakomicie, na piętnaście rund notując tylko jedną porażkę – z Czechami (38:65). Drugie miejsce w klasyfikacji końcowej zajęła Francja, a na trzecim uplasowali się Niemcy. Niewiele zabrakło, aby podium było zdominowane przez Polaków, ale druga drużyna z Polski finalnie została sklasyfikowana na najgorszym dla sportowców, czwartym miejscu.

Tak o zawodach opowiadał Kacper: „Śmiało mogę powiedzieć, że zadanie zostało wykonane perfekcyjnie. Mimo świetnego bilansu emocje towarzyszyły nam do samego końca – reprezentanci Francji mieli znakomitą końcówkę zawodów i «deptali nam po piętach». W takich chwilach bardzo ważną rolę odgrywa silna psychika – umiejętność zachowania «chłodnej głowy». Na szczęście przed ostatnią rundą wszystko było w naszych rękach. Bardzo wysoko wygraliśmy z reprezentacją Serbii, co uniemożliwiło Francuzom wyprzedzenie nas”.

Gratulujemy Kacprowi i jego kolegom, życząc kolejnych sukcesów!

Podczas **Dnia AZS SGH 28 października w Auli Spadochronowej** będzie okazja do porozmawiania z naszym mistrzem. Wszystkich bardzo serdecznie zapraszamy do udziału w tym wydarzeniu!

MAGDALENA BRYK, członek Zarządu KU AZS SGH

FOT. ORGANIZATOR (FISU)

Kustosz

Irena Biskupska (1903-1984)

MARZENA WRÓBLEWSKA

Jedną z ciekawszych i znaczących postaci w historii Biblioteki SGH była Irena Biskupska. Urodziła się 5 marca 1903 r. w Warszawie. Była córką Janiny z Baranowskich i Eugeniusza Biskupskich. Ponieważ ojciec był inżynierem chemikiem i dostał pracę w cukrowni Sieniawa w Ukrainie, zaraz po urodzeniu się dziecka rodzina przeniosła się do Kijowa, gdzie Irena spędziła całe swoje dzieciństwo.

W czasie I wojny światowej uczęszczała do gimnazjum Wacławy Peretjatkowiczowej w Kijowie, a po powrocie do Warszawy (niestety, nie jest znana data powrotu) – do Żeńskiego Gimnazjum Antoniny Walickiej. W tej ostatniej szkole, w 1922 r., uzyskała świadectwo dojrzałości. W tym samym czasie wstąpiła na Wydział Przyrodniczy Uniwersytetu Warszawskiego. Po roku przeniosła się jednak na Wydział Humanistyczny, gdzie studiowała polonistykę. W trakcie studiów zdała siedem egzaminów z ośmiu na stopień magistra filozofii, przewidzianych w planie studiów polonistycznych.

Po ukończeniu kursu bibliotekarskiego w Centralnej Bibliotece Wojskowej, zdaniu egzaminu i odbyciu praktyki bibliotecznej rozpoczęła pracę w tej właśnie instytucji (1 września 1930 r.). Pracowała tam aż do wybuchu wojny we wrześniu 1939 r. Początkowo była zatrudniona w Dziale Druków Zwartych – przy katalogowaniu alfabetycznym i przedmiotowo-działowym, a następnie w Dziale Wydawnictw Periodycznych, gdzie została kierowniczką.

Po spaleniu Centralnej Biblioteki Wojskowej w czasie działań wojennych we wrześniu 1939 r. została przydzielona do Biblioteki Narodowej. Pracowała w niej tylko do grudnia 1939 r., czyli do chwili jej zamknięcia w wyniku niemieckiego zarządzenia. Od stycznia do początku lipca 1940 r. jako wolontariuszka działała honorowo w Radzie Głównej Opiekuńczej w Warszawie. Potem od razu zatrudniła się w nowo uruchomionej Bibliotece Narodowej, gdzie pracowała aż do wybuchu powstania warszawskiego, tj. do 1 sierpnia 1944 r. Była tam kierowniczką Działu Czasopism.

W swoim życiorysie i dokumentach personalnych Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie Irena Biskupska napisała, że w czasie wojny nie należała do żadnych ugrupowań antyniemieckich, nie miała też powiązań z żadnym z nich. Jednakże w jej nekrologu w „Życiu Warszawy" (listopad 1984 r.) można przeczytać, że była działaczką ruchu oporu, uczestniczką powstania warszawskiego o pseudonimie „Klara". Brała udział w działaniach Komendy Głównej Armii Krajowej – VI Oddziału BiP (Biuro Informacji i Propagandy), Placówki Informacyjno-Radiowej „Anna" (radiostacja „Anna"). Dowody na jej działalność antyhitlerowską znajdują się obecnie w zasobach Muzeum Powstania Warszawskiego. Sama nie chciała mówić o swojej przynależności do jakiegokolwiek oddziału powstańczego. Być może wśród rodziny poruszała ten temat, jednak nigdy wśród kolegów z pracy. Może bała się reakcji władz, a może były to inne względy. Jednak w 1956 r. została odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi, w późniejszym czasie także Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Po upadku powstania i wysiedleniu przez Niemców z Warszawy Irena Biskupska przebywała początkowo w Nowym Targu u krewnych, następnie w Krakowie, gdzie po jego wyzwoleniu zgłosiła się do pracy w Bibliotece Jagiellońskiej. Była tam zatrudniona do kwietnia 1945 r., a w końcu maja wróciła już na stałe do Warszawy. Tu została zaangażowana do Biblioteki Ministerstwa Oświaty jako kierowniczka Działu Wydawnictw Periodycznych. W listopadzie 1948 r. wyjechała do Moskwy z wycieczką lekarzy, mającą na celu ich zaznajomienie z bibliotekarstwem radzieckim.

W kwietniu 1949 r. została przeniesiona (na własną prośbę) do Biblioteki Szkoły Głównej Handlowej, gdzie pracowała jako kustosz w Dziale Wydawnictw Ciągłych aż do 1980 r. Równocześnie była członkinią Związku Bibliotekarzy Polskich oraz – co ciekawe – Towarzystwa Wioślarskiego. Jako że wioślarstwo było jej pasją, regularnie brała udział w zawodach. Kochała podróże, zwłaszcza wycieczki statkiem. Zwiedziła Anglię, Belgię, Szwecję, Węgry i Włochy. Część tych wycieczek odbyła jako przedstawicielka Związku Towarzystwa Wioślarskiego. W podróżach zagranicznych pomagało jej opanowanie wielu języków – wyniosła ze szkoły znajomość rosyjskiego, francuskiego i niemieckiego, znała też podstawy angielskiego.

Pracowała długo, była bardzo dobrym bibliotekarzem. Brała udział w opracowaniu wydawnictwa *Katalog czasopism Biblioteki SGPiS* – bardzo znaczącej pozycji w naszej bibliotece.

Irena Biskupska była barwną postacią o wielu zainteresowaniach. Jako kustosz dyplomowany i długoletni pracownik Biblioteki SGPiS, obecnie SGH, wychowała i pomogła edukować wiele pokoleń bibliotekarzy. To osoba zasłużona dla bibliotekarstwa i bibliografii polskiej.

MARZENA WRÓBLEWSKA, kustosz, Biblioteka SGH

POZNAJ PRODUKTY

Jesteś studentem?

Dobrze się składa.

Na **Samsung.pl** czeka na Ciebie
do 10% zniżki na wybrane produkty **Galaxy***.
Wejdź do świata **Galaxy** i fleksuj studenckim stylem życia.

SKORZYSTAJ Z OFERTY

*Promocja prowadzona jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie od dnia 03.10.2022 od godz. 09:00 do czasu jej zakończenia przez Organizatora. Organizator poinformuje Uczestników o zakończeniu Promocji na 14 dni przed jej zakończeniem na Stronie Internetowej. Zakończenie Promocji będzie oznaczało, że nie będzie już możliwości otrzymania Kodów promocyjnych. Jednocześnie od momentu informacji o zakończeniu Promocji Uczestnicy, którzy otrzymali Kod promocyjny będą mogli je dalej wykorzystać w ciągu 30 dni od opublikowania informacji o zakończeniu Promocji.

gazetaSGH jesień 2022

WOLNOMULARZ

PAWEŁ TANEWSKI

KURT HENRYK (HEINRICH) HENDRIKSON (1913–1991) – EKONOMISTA O SZEROKICH ZAINTERESOWANIACH SPOŁECZNYCH

FOT. ARCHIWUM SGH

Wybitny znawca skarbowości, prof. **Tadeusz Grodyński** (1888–1958), 16 kwietnia 1937 r. wystosował pismo do władz SGH, w którym wyjaśniał potrzebę zatrudnienia asystenta mającego służyć mu pomocą w seminarium. Pisał[1]: „Nawał zajęć związanych ze sprawowanym przeze mnie urzędem podsekretarza stanu [wiceministra w Ministerstwie Skarbu] i funkcjami profesora zwyczajnego Uniwersytetu Józefa Piłsudskiego [Uniwersytetu Warszawskiego, który w tym czasie miał takiego patrona] nie pozwolił mi w r. 1936/37 i nie pozwoli w r. 1937/38 na prowadzenie seminarium dyplomowego w Szk.Gł.H. Mimo to jednak cały szereg studentów wykańcza dopiero obecnie swe prace dyplomowe, wzgl. magisterskie z okresów dawniejszych, w których prowadziłem seminarium. Równocześnie biblioteka seminarium [takie biblioteki istniały przy katedrach, uzupełniając zasoby Biblioteki Głównej SGH] wymaga należytej obsługi. W tych warunkach zachodzi potrzeba ustanowienia asystenta dla prawa skarbowego. Najodpowiedniejszym kandydatem na to stanowisko jest, moim zdaniem, mgr Kurt Hendrikson, który kończy obecnie egzamin doktorski w Szk.Gł.H. Kurt Hendrikson jest jednym z najwybitniejszych absolwentów Studium Skarbowego, wykazuje znakomite uzdolnienie do pracy naukowej, której zamierza się w dalszym ciągu w Szk.Gł.H. poświęcić. Równocześnie jego praca referendarza w Ministerstwie Skarbu daje nam odpowiednie nastawienie praktyczne. Wobec tego wnoszę o mianowanie mgr. Kurta Hendriksona asystentem prawa skarbowego w Szk.Gł.H. w r. ak. 1937/38"[2], co też nastąpiło i trwało do 1939 r.[3].

Kurt Henryk Hendrikson (urodzony 5 listopada 1913 r. w Puchowiczach na Mińszczyźnie) po wybuchu rewolucji bolszewickiej znalazł się w trudnej sytuacji materialnej. Jego ojciec utracił gospodarstwo rolne, ale on sam zdołał dotrzeć do Polski i ukończyć Państwowe Gimnazjum Humanistyczne im. Króla Zygmunta Augusta w Wilnie. Uzyskał też polskie obywatelstwo. Początkowo, kandydując na studia w WSH, deklarował niemiecki jako język ojczysty i wyznanie ewangelicko-augsburskie, ale po kilku latach, gdy ubiegał się o możliwość robienia doktoratu, za język ojczysty uznał polski[4]. W roku 1934, mając 21 lat, ukończył SGH i rok później uzyskał tytuł magistra nauk ekonomicznych na podstawie pracy porównawczej o finansowych aspektach walki z bezrobociem w Polsce i Niemczech[5]. Wykorzystał zatem doskonale swoją dwujęzyczność. W roku 1937, zgodnie z tym, co pisał o nim Tadeusz Grodyński, obronił pracę doktorską o finansach Włoch faszystowskich[6]. Tuż przed wojną, w 1939 r., wydał rozprawę o polskiej polityce komunikacyjnej. Być może miała to być jego praca habilitacyjna[7]. Pracował też cały czas na stanowisku referenta w Ministerstwie Skarbu[8], łącząc pracę naukową z praktyką działania administracji skarbowej.

Wszystkie opracowania Hendriksona miały charakter wybitnie opisowy, zrozumiały i interesujący, ale głównie dla znawców poruszanych zagadnień. Na tym tle wyróżnia się nieco rozprawa doktorska o Włoszech. Poznał je z bliska dzięki stypendium rządu włoskiego[9], które umożliwiło mu roczny pobyt na królewskim uniwersytecie w Mediolanie. W pracy pisał o korporacjonizmie i faszyzmie włoskim, stanowiących podstawę ustrojową ówczesnych Włoch rządzonych przez **Benito Mussoliniego** (1883–1945). Korporacjonizm, czyli harmonijne współdziałanie wszystkich warstw i klas społecznych

dla dobra wspólnego (dosłownie: jednego ciała; w języku włoskim *corpo* znaczy bowiem „ciało"), miał zastąpić komunistyczną walkę klas. To „ciało" zostało ukierunkowane we Włoszech nie na bierną egzystencję czy harmonijną – w założeniu – wegetację, lecz na walkę, co głosił właśnie faszyzm, a także na walkę o postęp w narodzie, dobrobyt, ziemię i władzę. Połączenie korporacjonizmu i faszyzmu, któremu służyło ścisłe podporządkowanie jednostki państwu m.in. poprzez upaństwowione związki zawodowe, regulacje cen i płac, stanowiło – według Hendriksona – syntezę równości i wolności, socjalizmu i liberalizmu, czyli praktyczną realizację idei braterstwa. Najciekawszy był wniosek ogólny autora rozprawy. Uznał on, że włoski faszyzm i zliberalizowany radziecki komunizm mogą bardzo się upodobnić i upowszechnić jako ustroje światowe uwzględniające jednak potrzeby i doświadczenia różnych narodów, a zatem nastąpi konwergencja ustrojowa na globalną skalę[10].

Wybuchła II wojna światowa, a 26-letni Kurt Henryk Hendrikson, który rok wcześniej ożenił się z Elisabeth Rammul, gdy tylko ta ukończyła studiach medyczne, stał się Kurtem Heinrichem Hendriksonem. Światowy konflikt nie przerwał kariery uczonego. W roku 1943 Hendrikson habilitował się na Uniwersytecie Fryderyka Wilhelma w Berlinie. Został prywatnym docentem w Hamburgu[11]. Tytuł prywatnego docenta oznaczał niezależnego uczonego posiadającego duży zakres praw akademickich, mogącego współpracować z różnymi ośrodkami akademickimi (np. w ramach umów na prace zlecone – wykłady, egzaminy, publikacje), ale bez etatu. Prywatni docenci występowali w Niemczech i Polsce do 1939 r., w odróżnieniu od uczelni państw anglosaskich, które nadawały tylko stopień doktora[12].

W latach sześćdziesiątych Hendrikson pełnił funkcję doradcy rządu federalnego, a później eksperta Banku Światowego w krajach rozwijających się, zajmując się planowaniem gospodarczym. Założył też własną firmę konsultingową Hendrikson Assoziierte GmbH. Pod koniec lat siedemdziesiątych wycofał się z dotychczasowej działalności, co doskonale odzwierciedlają jego publikacje. Do tego momentu publikował prace na tematy ekonomiczne, głównie dotyczące zarządzania, ekonomiki i finansów przedsiębiorstw[13]. Jednak po zasadniczym zwrocie, jakiego wtedy dokonał, zaczęły się ukazywać jego prace poświęcone socjologii i psychologii społecznej[14], kulturze życia codziennego, filozofii i duchowości[15], w których na pewno wykorzystywał posiadaną wiedzę i doświadczenie, ale tylko do pewnego stopnia[16]. Zdobył się zatem na krok, którego podjęcie rozważa wielu autentycznych, a nie tylko formalnych ekonomistów, ale mało który z nich ma odwagę odejść od zajmowania się ścisłą ekonomią na rzecz szerokiego spektrum nauk społecznych i humanistycznych.

W przypadku Hendriksona na pewno dużo znaczyła przynależność do wolnomularstwa. W jego strukturach doszedł do stopnia wielkiego komandora Najwyższej Rady Niemieckiej. Pisał o wolnomularskiej sztuce życia, obejmującej różne aspekty życia indywidualnego i społecznego w ujęciach filozoficznym, socjologicznym i politologicznym[17]. W roku 1982, tuż po wprowadzeniu stanu wojennego w Polsce, ukazała się jego recenzja książki Ludwika Hassa pt. *Sekta farmazonii warszawskiej. Pierwsze sto lat wolnomularstwa w Warszawie 1721–1821*, wydanej dwa lata wcześniej przez Państwowy Instytut Wydawniczy. I znów Hendriksonowi przydała się dwujęzyczność, tym bardziej że dzieło Hassa to obszerna, znakomicie udokumentowana monografia licząca prawie 700 stron. W zakończeniu artykułu Hendrikson zastanawiał się, czy w warunkach systemu komunistycznego panującego w Polsce mogłaby powstać (podobnie jak np. na Kubie – sic!), a właściwie odtworzyć się, masoneria. Zauważył, że sytuacja polityczna zmieniła się, gdyż „Solidarność" stała się trzecią siłą obok rządzącej partii i Kościoła, a wielu księży, biskupów oraz kardynał Wojtyła, późniejszy papież **Jan Paweł II** (1920–2005), utrzymywało kontakty z pewnymi osobami, niekoniecznie katolikami, ale za to przekonanymi, że istnieją inne wartości niż tylko materialne[18]. g

DR **PAWEŁ TANEWSKI**, starszy kustosz dyplomowany, Biblioteka SGH

PRZYPISY

1 Pisownia oryginalna; w nawiasach kwadratowych znajdują się uwagi autora artykułu.
2 List prof. Tadeusza Grodyńskiego do rektoratu z 16 kwietnia 1937 r., w: Teczka osobowa Kurta Henryka Hendriksona (oznaczenie 39/134; bez paginacji).
3 Lista pracowników WSH/SGH przechowywana w Archiwum SGH, poz. 137; *Skład osobowy i spis wykładów na rok akademicki 1937/38*, SGH, Warszawa 1937, s. 29; Teczka osobowa Kurta Henryka Hendriksona (oznaczenie 39/134).
4 Ankieta personalna kandydata na studia, w: Teczka osobowa studenta Kurta Henryka Hendriksona, przechowywana w Archiwum SGH (oznaczenie 6805/SGH; bez paginacji). Oświadczenie kandydata na doktoranta, w: Teczka osobowa studenta Kurta Henryka Hendriksona, przechowywana w Archiwum SGH (oznaczenie 6805/SGH; bez paginacji).
5 K.H. Hendrikson, *Finansowanie walki z bezrobociem w Polsce i w Niemczech w latach 1930–1934*. Praca dyplomowa w SGH, przechowywana w Bibliotece SGH, ogłoszona drukiem.
6 Odpis dyplomu doktorskiego Kurta Henryka Hendriksona, w: Teczka osobowa studenta Kurta Henryka Hendriksona, przechowywana w Archiwum SGH (oznaczenie 6805/SGH; bez paginacji).
7 K.H. Hendrikson, *Interwencja państwa w zakresie komunikacji (komunikacja w gospodarstwie społecznym Polski)*, nakładem Towarzystwa Pracy Społeczno-Gospodarczej, Warszawa 1939?
8 Pracował w Ministerstwie Skarbu (1935–1939) w Departamencie Budżetowym, zyskując opinię urzędnika wybitnie zdolnego i cieszącego się jak najlepszą opinią. Wcześniej, w lipcu i wrześniu 1933 r., był praktykantem konsularnym w Poselstwie RP w Sztokholmie. Archiwum Akt Nowych, zespół Ministerstwa Skarbu, Biuro Personalne, Hendrikson Kurt Henryk, sygn. 826.
9 Było to stypendium wymienne, uzyskane w porozumieniu z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Archiwum Akt Nowych, zespół Ministerstwa Skarbu, Biuro Personalne, Hendrikson Kurt Henryk, sygn. 826.
10 K.H. Hendrikson, *Finanse Włoch faszystowskich*, SGH, Warszawa 1938, s. 21 i nast. Praca doktorska napisana na seminarium prof. Tadeusza Grodyńskiego w SGH.
11 Biogram Kurta Henryka Hendriksona w niemieckiej Wikipedii.
12 W PRL i III Rzeczypospolitej w dalszym ciągu nadaje się stopnie doktora habilitowanego, ale o żadnych prywatnych i w pełni niezależnych prywatnych docentach nie ma mowy, a szkoda.
13 K.H. Hendrikson, *Die Technik der Kreditwürdigkeit*, Betriebswirtschaftlicher Verlag Dr Th. Gabler, Wiesbaden 1956; K.H. Hendrikson, *Rationelle Unternehmensführung in der Industire*, Betriebswirtschaftlicher Verlag Dr Th. Gabler, Wiesbaden 1966; K.H. Hendrikson, M. Reinecker, *Praktische Entwicklungspolitik*, Verlagsbuchhandlung des Institut der Wirtschaftsprüfer, Düsseldorf 1971.
14 K.H. Hendrikson, *Unser Generationskonflikt*, Sokrates Verlag, Mannheim 1982.
15 K.H. Hendrikson, *Freimaurerische Lebenskunst*, Schlichter Verlag, Stuttgart 1990.
16 K.H. Hendrikson, *Ethik und Konsumkultur, vom Sinn des Seines in der Wohlstandsgesellschaft*, Schlichter Verlag, Stuttgart 1988.
17 K.H. Hendrikson, *Freimaurerische Lebenskunst. Asymptotische Annäherung des Menschen an die Vervollkommnung als Erfüllung seines Mandats*, Schlichter Verlag, Stuttgart 1991.
18 K.H. Hendrikson, *Freimaurerei 1980, gesehen mit den Augeneines Polen*, „Eleusis" 1982, Nr. 2, s. 104. W istocie masoneria w PRL w latach siedemdziesiątych zaczęła się już odtwarzać. Jednym ze znanych wolnomularzy był profesor SGH/SGPiS **Edward Lipiński** (1888–1986). Autor wspomnianego przez Hendriksona dzieła, **Ludwik Hass** (1918–2008), należał do najwybitniejszych znawców i badaczy historii polskiego wolnomularstwa. W roku 2004 został uhonorowany Złotym Piórem czasopisma „Wolnomularz Polski". Był członkiem honorowym Universala Farmasona Ligo, skupiającej członków 1500 lóż różnych rytów pochodzących z całego świata (N. Wójtowicz, *Masoneria. Mały słownik*, Verbinum – Wydawnictwo Księży Werbistów, Warszawa 2006, s. 151 i 395).

Nasz mentor i przyjaciel

ELŻBIETA CZARNY, PAWEŁ FOLFAS, ANDŻELIKA KUŹNAR, ELIZA PRZEŹDZIECKA, MAGDALENA SŁOK-WÓDKOWSKA

Profesor Ronald W. Jones (1931–2022)

FOT. UNIVERSITY OF ROCHESTER

27 września 2022 r. zmarł prof. Ronald W. Jones – doktor honoris causa Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, emerytowany profesor Rochester University, absolwent Swarthmore College i Massachusetts Institute of Technology, członek wielu towarzystw międzynarodowych oraz redakcji renomowanych czasopism naukowych.

Profesor Ronald W. Jones był naszym mentorem i przyjacielem. Był uznanym w świecie teoretykiem ekonomii międzynarodowej. Jego badania koncentrowały się na tradycyjnych teoriach handlu, zwłaszcza na teorii Heckschera–Ohlina oraz jej wersji krótkookresowej z niemobilnym czynnikiem produkcji. Pisał również o handlu produktami końcowymi i półproduktami oraz jego wpływie na lokalizację produkcji. Zajmował się znaczeniem handlu z punktu widzenia wysokości cen i płac oraz intensywności wykorzystania czynników produkcji. Analizował zmiany we współpracy międzynarodowej, wywołane mobilnością czynników produkcji. Objaśniał przyczyny i skutki umiędzynarodowienia produkcji. Badał politykę handlową i jej wpływ na współpracę międzynarodową.

Profesor wykładał na czołowych uniwersytetach świata, m.in. na: University of Stockholm, Queens University, Stanford University, London School of Economics, Columbia University oraz Kobe University. Jego rodzimy Rochester University nazwał jego nazwiskiem cykl seminariów z ekonomii międzynarodowej, które wcześniej prowadził przez lata. Publikował w czołowych światowych czasopismach ekonomicznych, w tym m.in.: „American Economic Review", „Review of Economic Studies", „Journal of Economic Theory" oraz „Journal of Political Economy". Z Richardem E. Cavesem i Jeffreyem A. Frankelem napisał podręcznik z ekonomii międzynarodowej pt. *World Trade and Payments*, który doczekał się dziesięciu, znanych na całym świecie, wydań. Wydanie siódme zostało przetłumaczone na język polski przez pracowników i doktorantów Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie (R.E. Caves, J.A. Frankel, R.W. Jones, *Handel i finanse międzynarodowe*, red. nauk. przekładu E. Czarny, PWE, Warszawa 1998).

***

Profesor Jones przyjechał do Polski na początku lat dziewięćdziesiątych (owiany legendą wybitnego teoretyka i wykładowcy teorii handlu międzynarodowego) jako wykładowca Letniej Szkoły Ekonomii, organizowanej w Kortowie przez Fundację im. Stefana Batorego. Fakt, że już znaliśmy publikacje profesora, a Elżbieta Czarny była najpierw słuchaczką jego wykładów, a po roku została jego asystentką prowadzącą ćwiczenia z teorii handlu, wystarczył, aby bardziej związał się z SGH. Przy okazji kolejnych wykładów w Warszawie bywał gościem Instytutu Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych KGŚ (obecnie Instytut Ekonomii Międzynarodowej). Dzielił się z nami swoją olbrzymią wiedzą i doświadczeniem. Widać było, że jest nie tylko wybitnym naukowcem, ale także miłym i serdecznym człowiekiem, mającym do siebie duży dystans. Kiedy podczas pierwszej wizyty poprosiliśmy, żeby nam opowiedział o swoich najnowszych pracach, zapytał, czy ma to zrobić w 15 minut, godzinę, czy 2 dni. Podobne pytania zadawał zapraszany na wykłady z teorii handlu międzynarodowego. Dodawał, że analizuje handel od 25 lat i końca nie widać.

W roku 2002 – w uznaniu naukowych zasług prof. Jonesa i jego związków z SGH – Senat naszej uczelni przyznał mu tytuł doktora honoris causa.

W XXI wieku nasze kontakty nieco się zmieniły. Już nie spotykaliśmy się w Polsce, ale tam, gdzie odbywały się doroczne konferencje European Trade Study Group (ETSG), w których uczestniczyliśmy. Byliśmy razem m.in. w: Dublinie (2005 r.), Wiedniu (2006 r.), Atenach (2007 r.), Warszawie (2008 r.), Lozannie (2010 r.), Kopenhadze (2011 r.), Leuven (2012 r.), Birmingham

FOT. ARCHIWUM PRYWATNE AUTORÓW (3)

← Spędziliśmy z prof. Jonesem mnóstwo czasu, także poza salami wykładowymi – na bankietach, w kawiarniach i pubach. To na naszym stole najszybciej lądowały smaczne kąski, bo nikt nie chciał, żeby prof. Jones na nie czekał. Opowiadaliśmy, pytaliśmy, a potem słuchaliśmy, słuchaliśmy, słuchaliśmy...

(2013 r.) i Monachium (2014 r.). Na konferencjach ETSG prof. Jones zazwyczaj wygłaszał referaty poświęcone tradycyjnym teoriom handlu międzynarodowego, udowadniając, że – pomimo zmian w gospodarce światowej – modele Ricarda oraz Heckschera–Ohlina ciągle dość dobrze wyjaśniają przyczyny i skutki prowadzenia handlu międzynarodowego. Spotkaliśmy się z nim również w Minneapolis na International Trade Meeting. Przestał być dla nas ikonicznym uczonym, a stał się swoistym „ojcem chrzestnym" grupy polskich uczestników ETSG, w której dominowali pracownicy SGH. Najczęściej byli to: Elżbieta Czarny, Paweł Folfas, Andżelika Kuźnar, Honorata Nyga-Łukaszewska i Eliza Przeździecka. Towarzyszyły nam także Magdalena Słok-Wódkowska i Katarzyna Śledziewska z Uniwersytetu Warszawskiego. Dyskutowaliśmy o naszych wystąpieniach i projektach. Korzystaliśmy nie tylko z jego wiedzy, ale i z tego, że on wszystkich znał i jego wszyscy znali. Pytaliśmy zwykle, czy zna np. profesora X, a on odpowiadał: „X był moim uczniem" albo „z X pracowaliśmy nad...". Zapytany o jednego z luminarzy teorii regionalizmu, stwierdził: „Dick zwykle bawił się obok, kiedy z jego ojcem rozmawialiśmy o ekonomii". Następnie poznawaliśmy te znakomitości przedstawiani przez profesora jako „jego młodzi przyjaciele". Dzięki tym znajomościom odwiedziliśmy co najmniej kilka liczących się ośrodków akademickich za granicą, co miało znaczenie dla naszej współorganizacji konferencji ETSG w Warszawie w 2008 r. i samodzielnej jej organizacji w SGH dziesięć lat później. Warszawa jest jedynym (w ponad 30-letniej historii ETSG) miastem, które dwukrotnie gościło uczestników dorocznej konferencji.

Spędziliśmy z prof. Jonesem mnóstwo czasu, także poza salami wykładowymi – na bankietach, w kawiarniach i pubach. Te rozmowy gromadziły wielu innych naukowców, którzy chcieli nawiązać bliższe relacje z prof. Jonesem lub po prostu posłuchać jego wypowiedzi o świecie i handlu międzynarodowym.

Profesor imponował nam niesamowitą kondycją. Mimo zmiany strefy czasowej czy podróży z wieloma przesiadkami nie zdradzał objawów zmęczenia, a energią i poczuciem humoru mógł obdzielić nas wszystkich. Często więc spędzaliśmy z nim długie wieczory, których nikt nie miał ochoty kończyć. Wspierał też nas w postępowaniach kwalifikacyjnych. Niejednokrotnie jego głos przesądzał o stypendium umożliwiającym pracę w doskonałych warunkach, a w efekcie awans zawodowy.

Od roku 2016 prof. Jones już nie bywał na konferencjach ETSG, a w 2018 r. w Bazylei wygłosił swój ostatni wykład w ramach obchodów 200-lecia teorii korzyści komparatywnych Davida Ricarda. Profesor przeszedł na emeryturę w wieku 87 lat. Na jego pożegnalnej konferencji podarowaliśmy mu nasze wspólne zdjęcia, które pochodziły z różnych lat i różnych miejsc Europy. Kiedy w 2018 r. SGH organizowała konferencję ETSG, jedną z koszulek zarezerwowanych dla organizatorów wysłaliśmy profesorowi. W odpowiedzi dostaliśmy jego zdjęcie, w koszulce z imponującym kotem w ramionach. Kot nazywa się, a jakże, Ricardo.

Profesor Ronald W. Jones zmarł 27 września i już dziś bardzo go nam brakuje. Nie zdążyliśmy napisać mu o konferencji ETSG w Groningen, która odbyła się na początku września.

PROF. DR HAB. **ELŻBIETA CZARNY**, Instytut Ekonomii Międzynarodowej SGH; DR HAB. **PAWEŁ FOLFAS**, prof. SGH, Instytut Ekonomii Międzynarodowej SGH; DR HAB. **ANDŻELIKA KUŹNAR**, prof. SGH, Instytut Ekonomii Międzynarodowej SGH; DR HAB. **ELIZA PRZEŹDZIECKA**, prof. SGH, Instytut Ekonomii Międzynarodowej SGH; DR HAB. **MAGDALENA SŁOK-WÓDKOWSKA**, Wydział Prawa i Administracji UW

SGHmagazine

This article is also available in English on the website
→ GAZETA.SGH.WAW.PL/EN

Wiedza z pierwszej ręki

OD PONAD 100 lat

Techniki cyfrowe w sektorze finansowym. Wpływ na strukturę rynku i ryzyko

MAŁGORZATA PAWŁOWSKA

Celem monografii jest wskazanie wpływu nowych technik cyfrowych na sektor finansowy, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na strukturę rynku i w konsekwencji na ryzyko. Nowe przedsiębiorstwa technologiczne pojawiły się w sektorze tradycyjnych banków niedawno i ich wpływ na konkurencję w sektorze finansowym nie został jeszcze dokładnie zbadany. Dodatkowo rozwój przedsiębiorstw FinTech nabiera coraz szybszego tempa, a nowe techniki cyfrowe ujawniają nowe ryzyka finansowe.

W monografii skupiono się kompleksowo na dwóch problemach badawczych: starano się wykazać, jak nowe techniki cyfrowe wpływają na strukturę rynku finansowego, a następnie, jak zmiany konkurencji spowodowane rozwojem technik cyfrowych wpływają na związane z tym ryzyko i stabilność finansową. Monografia zawiera również badanie ilościowe z wykorzystaniem danych panelowych, dotyczące wpływu nowych technik cyfrowych na wyniki tradycyjnych banków.

Pomimo zwiększającej się liczby opracowań dotyczących rozwoju sektora FinTech, w szczególności raportów międzynarodowych instytucji finansowych, ciągle brakuje opracowań naukowych poświęconych wpływowi technik cyfrowych na sektor finansowy oraz jego strukturę, a także badań ilościowych dotyczących tego zjawiska. Struktura rynku finansowego jest bardzo ważna dla jego uczestników, obrazuje bowiem poziom panującej na nim konkurencji, która ma wpływ na koszty i jakość usług oraz na zyski pośredników finansowych.

Monografia jest pierwszą tego typu na polskim rynku wydawniczym, która przedstawia analizę wpływu nowych technik na strukturę rynkową sektora finansowego oraz na ryzyko finansowe.

Małgorzata Pawłowska

Życie codzienne w czasach koronawirusa. Tom 1

RED. ŁUKASZ POSŁUSZNY, PIOTR BŁĘDOWSKI, PAWEŁ KUBICKI

W ciągu zaledwie kilku miesięcy COVID-19 stał się ważnym elementem naszego życia codziennego. Z biegiem czasu sama choroba i związane z nią konsekwencje nie stały się wprawdzie czymś całkowicie znanym i rozumianym, do czego się przyzwyczailiśmy, ale też przestały być całkowitą zagadką i tajemnicą. W prezentowanym tomie Czytelnicy będą mieli możliwość prześledzić te momenty, kiedy nasze życie codzienne podlegało licznym transformacjom, a które skumulowane w dłuższych odcinkach czasu stają się „nową normalnością".

Czytelnicy znajdą tu relacje z początków pandemii, czyli od wiosny 2020 r. i pierwszych przypadków koronawirusa w Polsce, po wakacje, kiedy w lipcu 2020 r. wielu z nas miało nadzieję, że pokonaliśmy pandemię. Prezentowane pamiętniki stanowią nagrodzone prace, w których autorzy z dużą pieczołowitością rejestrowali wydarzenia, nastroje, dyskusje i przemyślenia z początkowego okresu pandemii. Mamy nadzieję, że przedstawiony wycinek zebranego materiału pozwoli na wejrzenie w „życie codzienne w czasach koronawirusa", przypomni momenty załamania porządku dawnej codzienności i stanowić będzie przyczynek do przemyśleń nad kierunkiem i charakterem zmian, którym podlegaliśmy jako społeczeństwo i z jakimi możemy lub powinniśmy liczyć się w przyszłości. Zamieszczone w tej książce zapisy powstawały w momencie praktycznie całkowitej niewiedzy i załamywania się porządku i jako takie trafnie oddają atmosferę początkowej fazy pandemii COVID-19.

Paweł Kubicki

Obszary zdegradowane jako bariera rozwoju miast. Znaczenie przestrzeni publicznej w modelu rewitalizacji strategicznej

IZABELA RUDZKA

Jest to kompleksowe opracowanie, w którym zawarto model wpływu rewitalizacji na rozwój strategiczny miasta. Jednym z głównych omówionych elementów rewitalizacji jest właściwie zaprojektowana, o ponadlokalnym wymiarze, przestrzeń publiczna. Oddziałuje ona na kolejne elementy rozwoju miasta poprzez kaskadowość i synergię, co wykazano w podjętych studiach przypadków oraz badaniach ilościowych i jakościowych. Zwrócono też uwagę na nieprzemyślane rewitalizacje, nieumiejętnie wykorzystujące potencjał rewitalizacji.

Publikację polecam zarówno teoretykom, jak i praktykom rozwoju miasta i rewitalizacji, również przedsiębiorcom, gdyż przemyślana rewitalizacja tworzy ogromny potencjał dla rozwoju firm zlokalizowanych nie tylko w obszarze zrewitalizowanym. Recenzenci sugerują, że książkę powinni przeczytać samorządowcy, a szczególnie włodarze poszczególnych miast, gdyż oni decydują o wyborze projektów rewitalizacyjnych, które stworzą lub nie impuls do strategicznego rozwoju rządzonych przez nich miast. Wisienką na torcie dla zainteresowanego Czytelnika będzie model rewitalizacji strategicznej oraz ukazanie, zbyt często niewykorzystywanych w procesach rewitalizacyjnych, mądrości zbiorowej i oczekiwań mieszkańców.

Izabela Rudzka

Bolesław Miklaszewski (1871–1941). Biografia wieloletniego rektora WSH i SGH

ANDRZEJ GAWERSKI

„Książka składa się z trzech części, podzielonych na rozdziały, poprzedzonych wstępem, oraz zakończenia.

W pierwszej części poświęconej rodzinie przedstawiłem genealogię rodu i jego członków. Druga część pod tytułem «W poszukiwaniu własnej drogi» dotyczy: dzieciństwa i młodości, lat 1890–1892, pierwszego pobytu w Berlinie i Zurychu, studiów w Wyższym Instytucie Handlowym w Antwerpii oraz wizyty w Londynie.

Kolejny rozdział poświęciłem misji Bolesława Miklaszewskiego w ośrodkach polonijnych w USA. W następnych ukazałem jego ponowny pobyt w Zurychu, gdzie kontynuował studia i działał w Związku Zagranicznym Socjalistów Polskich. Potem widzimy go jako asystenta – doktoranta na Politechnice Lwowskiej. W kolejnym przedstawiam jego losy jako więźnia w Petersburgu i zesłańca w Wołogdzie.

Część trzecia zatytułowana została «Praca dla Kraju». Opisałem tu jego powrót, wraz z rodziną, do Kraju, jego szeroką działalność oświatową, pedagogiczną i badawczą w dziedzinie chemii. W kolejnych rozdziałach pokazałem go jako wykładowcę w Politechnice Warszawskiej, jako urzędnika w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, gdzie zrazu piastował funkcję kierownika Sekcji, a później dyrektora Departamentu Szkolnictwa Zawodowego.

Następnie ukazałem jego działania jako dyrektora Wyższych Kursów Handlowych im. Augusta Zielińskiego w Warszawie, poddałem analizie jego dokonania jako ministra i członka Komitetu Politycznego Rady Ministrów, ukazałem jego poglądy na rolę nauk ekonomicznych w wykształceniu i funkcjonowaniu instytucji państwowych.

W kolejnym rozdziale zaprezentowałem Bolesława Miklaszewskiego jako rektora i menedżera Wyższej Szkoły Handlowej i Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie – twórcę ich wielkości; przedostatni rozdział poświęciłem jego działalności na forum Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. W końcowym rozdziale ukazałem ostatnie lata życia profesora Miklaszewskiego".

(fragment Wstępu)

Stany Zjednoczone–Unia Europejska a hegemonia w świecie. Problemy polityki handlowej

WANDA DUGIEL

W monografii w sposób przejrzysty przedstawiono znaczenie polityki handlowej w przywracaniu przywództwa Stanów Zjednoczonych w gospodarce światowej, przy współdzieleniu hegemonii z Unią Europejską. Państwo hegemon utrzymuje prestiż w relacjach gospodarczych z pozostałymi państwami, realizując politykę wolnego handlu. W trzeciej dekadzie XXI wieku Chiny przyjęły strategię umocnienia statusu ekonomicznego i politycznego w gospodarce światowej przy ograniczonym respektowaniu zasad światowego systemu handlu.

Przy zastosowaniu teorii hegemonicznej stabilności w ekonomii oraz teorii handlowych w monografii pokazano wzrost znaczenia w polityce handlowej Stanów Zjednoczonych argumentów na rzecz protekcjonizmu, w szczególności argumentu bezpieczeństwa narodowego, który ma w polityce handlowej USA znaczenie priorytetowe.

Po szczegółowej analizie statystyk obrotów handlu międzynarodowego w relacjach Stanów Zjednoczonych z Unią Europejską, w warunkach konfrontacji gospodarczej Stanów Zjednoczonych z Chinami, w monografii pokazano efekty wojny handlowej oraz kryzysu działalności światowego systemu handlu. W sposób klarowny przedstawiono istotę i oceniono strategię polityki handlowej Stanów Zjednoczonych w przywracaniu przywództwa w gospodarce światowej, przy pogłębionych relacjach handlowych z Unią Europejską, przy jednoczesnym zacieśnianiu współpracy gospodarczej USA z Wielką Brytanią, Australią i Japonią.

Wanda Dugiel

***Polski umysł na rozdrożu. Wokół kultury umysłowej w Polsce*, wydanie II**

ANDRZEJ ZYBAŁA

Autor książki analizuje kulturę umysłową, czyli skłonności Polaków do określnego typu myślenia i rozumowania. Przechodzi przez przestrzeń kilku wieków. Wytrwale zbiera opinie na ten temat, wyrażane przez intelektualistów, historyków, działaczy społeczno-ekonomicznych. Analizuje je, wyciąga wnioski. Szuka takich nawyków myślowych u liderów życia publicznego, które mogłyby powodować, że nie rozumieli odpowiednio głęboko określonych zjawisk czy wydarzeń społeczno-gospodarczych. W efekcie mogli podejmować decyzje, które nie wzmacniały państwa i gospodarki.

Autor zakłada, że to, jak myślimy, sprawia, że w określony sposób działamy, zachowujemy się, w tym także jako obywatele, społecznicy, przedsiębiorcy czy politycy. Dlatego w sposobach myślenia doszukuje się źródeł porażek, do których czasami dochodziło w działaniach publicznych w Polsce, stąd rozwój gospodarczy nie osiągnął takiego poziomu jak na Zachodzie. Dość wcześnie, bo już od przynajmniej XVII wieku, zaostrzał się dystans rozwojowy do państw najwyżej rozwiniętych, dlatego łatwo dostrzec – zarówno w przeszłości, jak i w obecnych czasach – rozczarowujący poziom działania niektórych instytucji polskiego państwa itp.

Andrzej Zybała

OPRACOWAŁA: Elżbieta Jednorowska

Oferta Oficyny Wydawniczej SGH

→ **WWW.WYDAWNICTWO.SGH.WAW.PL**

Badania nad bankami i kryzysami finansowymi

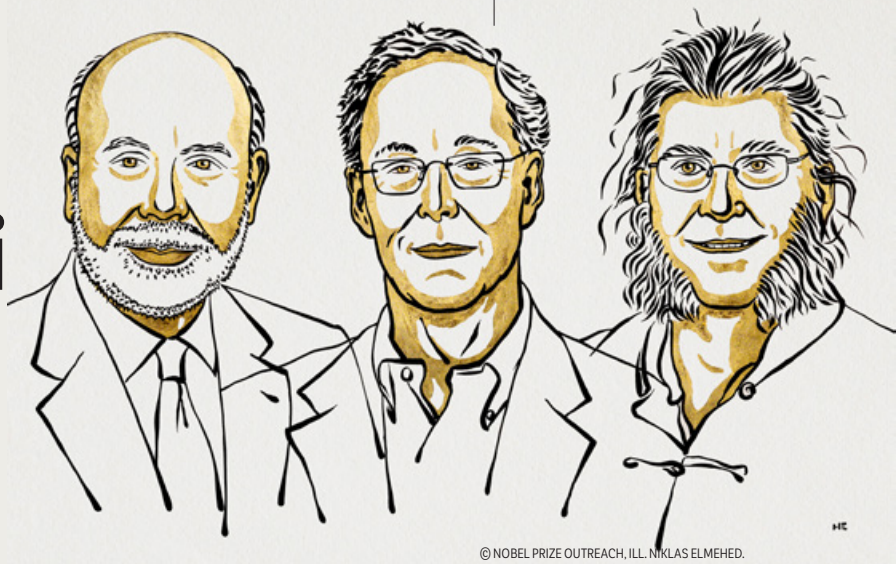

© NOBEL PRIZE OUTREACH, ILL. NIKLAS ELMEHED.

KAROLINA CYGONEK

Nagroda Banku Szwecji im. Alfreda Nobla w dziedzinie nauk ekonomicznych 2022

Tegorocznymi laureatami Nagrody Banku Szwecji im. Alfreda Nobla w dziedzinie nauk ekonomicznych zostali trzej Amerykanie: **Ben S. Bernanke** (pracuje w Instytucie Brookingsa w USA, w latach 2006–2014 stał na czele Rady Gubernatorów Systemu Rezerwy Federalnej, czyli amerykańskiego banku centralnego), **Douglas W. Diamond** (Uniwersytet Chicagowski, USA) i **Philip H. Dybvig** (Uniwersytet Waszyngtona w St. Louis, USA).

W uzasadnieniu Królewska Szwedzka Akademia Nauk podała, że laureaci – dzięki swoim badaniom rozpoczętym na początku lat osiemdziesiątych XX wieku – „(...) znacząco poprawili nasze rozumienie roli banków w gospodarce, zwłaszcza podczas kryzysów finansowych, a także sposobów regulacji rynków finansowych. Ważnym wnioskiem z ich prac badawczych jest to, dlaczego unikanie upadków banków jest kluczowe". W eksplikacji zwróciła także uwagę na to, że współczesne badania nad bankowością wyjaśniają, dlaczego mamy banki, jak uczynić je mniej podatnymi na kryzysy i jak upadki tych instytucji pogłębiają kryzysy finansowe. Analizy tegorocznych laureatów Nagrody Nobla w dziedzinie ekonomii mają więc ogromne znaczenie w regulowaniu rynków finansowych i radzeniu sobie z kryzysami finansowymi.

W swojej teorii Douglas W. Diamond i Philip H. Dybvig przeanalizowali potencjalnie samounicestwiające zachowania banków i zaproponowali optymalne rozwiązanie tego problemu. W komunikacie prasowym czytamy: „Działając jako pośrednicy, którzy przyjmują depozyty od wielu oszczędzających, banki mogą pozwolić deponentom na dostęp do ich pieniędzy, kiedy chcą, jednocześnie oferując długoterminowe pożyczki (...) połączenie tych dwóch rodzajów działalności sprawia, że banki są narażone na pogłoski o ich rychłym upadku. Jeśli duża liczba oszczędzających jednocześnie udaje się do banku, aby wypłacić swoje pieniądze, plotka może stać się samospełniającą przepowiednią – nastąpi panika i bank upadnie. Tej niebezpiecznej dynamice można zapobiec poprzez ubezpieczenie depozytów przez rząd i spełnianie przez ten ostatni roli pożyczkodawcy ostatniej instancji dla banków.

„Spostrzeżenia tegorocznych laureatów poprawiły naszą zdolność do unikania zarówno poważnych kryzysów, jak i kosztownych akcji ratunkowych" – powiedział **Tore Ellingsen**, przewodniczący Sveriges Riksbanks Pris i Ekonomisk Vetenskap do Alfreda Nobels Minne.

Douglas W. Diamond pokazał, że banki odgrywają jeszcze jedną ważną funkcję społeczną. Jako pośrednicy między wieloma oszczędzającymi i pożyczającymi (...) są lepiej przystosowane do oceny zdolności kredytowej pożyczkobiorców i zapewnienia, że pożyczki są wykorzystywane na dobre inwestycje.

Ben S. Bernanke przeanalizował Wielki Kryzys z lat trzydziestych XX wieku (...) Pokazał m.in., że panika bankowa była czynnikiem decydującym o tym, że kryzys stał się tak głęboki i długotrwały. W chwili upadku banków utracono cenne informacje o kredytobiorcach, których nie można było szybko odtworzyć".

THE NOBEL PRIZE

Nagroda Nobla w dziedzinie ekonomii, jako jedyna spośród pozostałych, nie została przewidziana w testamencie fundatora. Jest to Nagroda Banku Szwecji w dziedzinie nauk ekonomicznych dla uczczenia pamięci Alfreda Nobla (The Bank of Sweden Prize in Economic Sciences in Memory of Alfred Nobel). Ufundował ją w 1968 r. Centralny Bank Szwecji (Sveriges Riskbank) z okazji 300-lecia swojego istnienia, a Komitet ds. Nagrody Nobla wyraził zgodę na tę inicjatywę i od 1969 r. systematycznie przyznaje to wyróżnienie. Jest to najbardziej prestiżowa nagroda, jaką może otrzymać ekonomista. Każdego roku jest ona wręczana w Sztokholmie 10 grudnia – w rocznicę urodzin Alfreda Nobla.

Deloitte.

CaseAcademy

Odkrywaj biznes, rozwijaj siebie.
Dołącz do warsztatów w formie symulacji biznesowych i wygraj **5000zł**!

Sprawdź, do której CaseAcademy pasujesz:

- Audit Academy
- Dealmaker Academy
- Law Academy
- Risk Advisory Academy
- Tax Academy

– rozwiąż QUIZ!

Aplikuj do 3 listopada
na kariera.deloitte.pl

Bank Pekao

BIERZ ŻYCIE ZA ROGI

Nareszcie staż, po którym wiem, co chcę robić w życiu!

Ty też możesz coś zmienić.

Aplikuj i dołącz do naszego zespołu!

STAŻE I PRAKTYKI

Dołącz do nas!

www.karieranabank.pl

TY zmieniasz bankowanie na lepsze.
Jesteś w trakcie studiów lub właśnie je kończysz i szukasz dla siebie rozwojowej oraz przyszłościowej ścieżki kariery? W Banku Pekao znajdziesz przestrzeń do realizacji swoich pomysłów i rozwoju pod okiem mentorów. Skorzystaj z licznych programów stażowych i praktyk, wybierz dział banku, który najbardziej Ci odpowiada, ucz się od najlepszych w branży, a po zakończeniu programu – dołącz do grona naszych specjalistów!

MY zmieniamy Twoją karierę na lepsze.